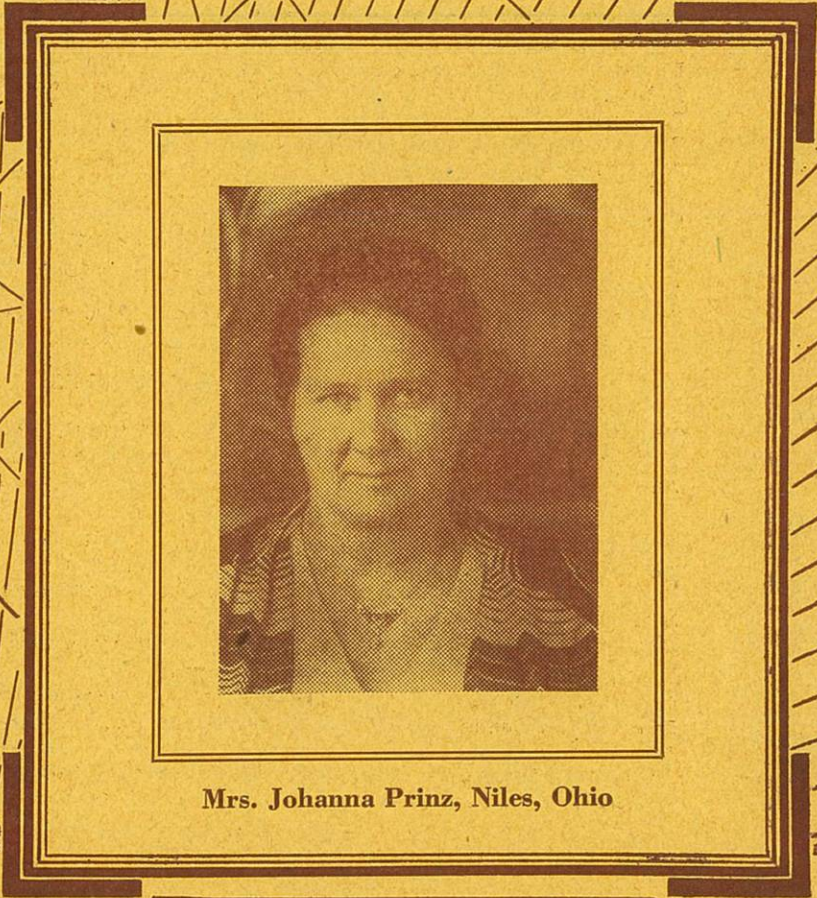

Ganja

GLASILO SLOVENSKE
ŽENSKE ZVEZE V AMERIKI

Mrs. Johanna Prinz, Niles, Ohio

Mrs. Prinz is completing three years of loyal service as Reporter of branch No. 57. Her family is 100% in S.W.U. membership. Congratulations and appreciation, Mrs. Prinz!

The Dawn OFFICIAL PUBLICATION OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION OF AMERICA

SLOVENIAN WOMEN'S UNION OF AMERICA

Organized December 19, 1926 in Chicago, Ill.
Incorporated December 14, 1927 in the State of Illinois

SLOVENSKA ŽEN. ZVEZA V AMERIKI

Ustanovljena 19. dec., 1926 v Chicagu, Illinois
Inkorporirana 14. dec., 1927 v državi Illinois

MEMBER OF:

National Council of Catholic Women
The Catholic Association for International Peace
Women's Action for Victory and Lasting Peace
Common Council for American Unity

Spiritual Advisor — Rev. Matthew F. Kebe 223 - 57th St., Pittsburgh, Pa.
Founder-Honorary President—Marie Prislant1034 Dillingham Ave., Sheboygan, Wis.
President — Albina Novak 6516 Bonna Avenue, Cleveland, Ohio.
1. Vice-President — Mary Godez526 Water Street, Sheboygan, Wis.
2. Vice-President — Mary Urbas15312 Holmes Avenue, Cleveland, Ohio.
3. Vice-President — Mary TheodoreRte. 1, Box 30, Hibbing, Minnesota.
4. Vice-President — Mary Markezich2309 East 95th St., South Chicago, Ill.
5. Vice-President — Mary TomsicBox 202, Strabane, Pa.
6. Vice-President — Anna Pachak2009 Oakland St., Pueblo, Colorado.
Secretary — Josephine Erjavec 527 North Chicago Street, Joliet, Illinois.
Treasurer — Josephine Muster 714 Raub Street, Joliet, Illinois.
1. Trustee — Mary Lenich609 Jones St., Eveleth, Minnesota.
2. Trustee — Josephine Zeleznikar2045 W. 23rd St., Chicago 8, Ill.
3. Trustee — Ella Starin17814 Dillewood Rd., Cleveland 10, Ohio.

STANDING COMMITTEES

ADVISORY COMMITTEE

President — Frances Susel15900 Holmes Avenue, Cleveland, Ohio.
Helen Corel67 Scholes Street, Brooklyn, New York.
Anna KameenDepot Street, Forest City, Pennsylvania.

EDUCATIONAL COMMITTEE

President — Albina Novak6516 Bonna Avenue, Cleveland, Ohio.
Anna Petrich340 E. Foothill Blvd., R3 148A, Fontana, Calif.
Gladys Buck 10036 Avenue L., South Chicago, Ill.
Sophie Golob 768 Arnolda Ave., Indianapolis 22, Indiana.
Marie Schlamann222 West 7th Street, Leadville, Colorado.

YOUTH AND RECREATION COMMITTEE

Director of drill teams — Marie Floryan 5830 W. Mineral St., West Allis Wis.
Director of Juvenile Activities — Evelyn Krizay83 - 29th St., Barberton, Ohio.
Athletic Directors:
Midwestern Division — Josephine Ramuta Sumic, 81 No. Chicago St., Joliet, Ill.
Eastern Division: Mary Perdan, 19303 Shawnee Ave., Cleveland 19, Ohio.

ZARJA — THE DAWN

URADNO GLASILO SLOVENSKE ŽENSKE ZVEZE V AMERIKI
OFFICIAL PUBLICATION OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION OF AMERICA

PUBLISHED MONTHLY — IZHAJA VSAK MESEC

Annual Subscription \$2.00 — Naročnima \$2.00 letno

For SWUA members \$1.20 annually — Za članice SŽZ \$1.20 letno

Publisher, "Zarja", 1637 Allport St., Chicago 8, Ill.

Managing Editor -

Albina Novak

Editorial Office:

6516 Bonna Avenue, Cleveland (3), Ohio

Telephone Express 2812

"Entered as second class matter November 13, 1946, at the post office
at Chicago, Illinois, under the Act of August 24, 1912."

All communications for publication must be in the hands of the Editor by the
tenth of the month for the next issue and must be indorsed by the writer. If typewritten
use double-space and if hand written use ink. Write plainly, especially names and on
one side of paper only.

Vsi dopisi morajo biti v rokah urednice do 10. v mesecu za prihodnjo izdajo in
podpisani po pisateljski. Pišite s črnilom in samo na eno stran papirja. Pri imenih pazite
da so razločno pisana.

LETO XX—ŠT. 11

NOVEMBER, 1948

VOL. XX—NO. 11

Zahvalni dan v Novembru

Drage odbornice in sestre:

Bliža se praznik Zahvalni dan, ko bomo v tej deželi javno izkazali svojo hvaležnost za vse, kar smo v preteklem letu prejeli za svoj obstanek. Zopet smo bili blagoslovljeni z obilno in bogato letino, katero bomo gotovo tudi letos delili z manj srečnimi ljudmi v inozemskih deželah. Amerika se je še vselej izkazala velikodušno v času potrebe, v vednosti, da vsaka žrtev, ki jo doprinesemo, je le majhno plačilo za blagoslove, ki smo jih deležni tukaj. Bodimo hvaležne tudi me v naši Slovenski ženski zvezi, da smo tudi me imele priliko v polni meri sodelovati v dobrem delu in tako izvajale nauke patriotizma in dobrega tovarštva v dobrobit dežele kot posameznikov.

Čas hitro poteka in preden se bomo dobro zavedle, bo že tu mesec december in ž njim čas naših letnih sej ter volitev novih odborov. Prav iskreno upam, da se boste udeležile svojih sej ter podale svoje dobre sugestije za uspešno in prosperitetno bodoče leto. Prepričana sem, da vse veste za datume svojih sej, zato ne čakajte posebnih obvestil, temveč si zaznamujte v koledar ter se obvezite, da se boste prav gotovo udeležile seje. Obilna udeležba na glavnih sejah je najlepše plačilo odbornicam, ki so vam zvesto služile skozi vse leto! Biti dobra in lojalna članica, bo sleherni v korist, o čemer sem trdno prepričana.

V oktobru sem imela priliko, udeležiti se dveh velikih proslav, ki sta bili prirejani v spomin 20 letnic podružničnih ustanovitev. Naša največja podružnica št. 25, Cleveland, Ohio, je imela proslavo v nedeljo 17. oktobra; največja podružnica v Pennsylvaniji, št. 26 v Pittsburghu, pa je obhajala svojo ustanovitev s slavnostnim banketom in plesom, v nedeljo 24. oktobra. Pionirskim odbornicam in vsem članicam, ki so marljivo delovale vsa pretekla leta, moja prisrčna zahvala. Bog daj, da bi še mnogo let delovale za procvit naše lepe Zveze. Prav tako sem globoko hvaležna za prisrčni sprejem, ki sem ga bila deležna in za priložnost, se sestati s tolikimi dobrimi članicami in iskrenimi prijateljicami.

Hvaležna sem tudi Mr. Rednaku iz Braddock, Pa., za povabilo, da bi govorila na slovenskem radio programu isto nedeljo pred

pittsburško slavnostjo. Bilo mi je v veliko zadoščenje imeti deset minut dragocenega časa in upam, da je bilo poslušalcem ustrezno.

Za bodoči mesec imamo na svojem programu mnogo važnih priredb in zadev. RAZSTAVA ROČNIH DEL, ki bo v Clevelandu v dneh 4. in 5. decembra, v Slovenskem domu na Holmes Avenue, bo ena izmed velikih priredb v tem letu. Na poset se pričakuje naša ustanoviteljica Mrs. Marie Priland, ki ni bila že več let v Clevelandu in tudi druge glavne odbornice kot članice izven mesta. Upati je, da se boste vse bližnje gotovo odzvale in pokazale svoje zanimanje, kajti Vaše sodelovanje je abosolutno potrebno, če hočemo imeti uspeh. Največja skrb je sedaj: Če boste poslale robce ali kakšno drugo ročno izdelano stvar kot predpasnik, itd., da bomo tudi v gmotnem oziru imele lep izid. Saj kakšno majhno stvar lahko vsaka utрпи in bo hvaležno sprejeta. Pošljete lahko name ali na Mrs. Ella Starin, 17814 Dillewood Rd., Cleveland, Ohio, ki je voditeljica šivalnih klubov in predsednica odbora za razstavo ter ima v oskrbi tudi prodajni oddelek. Prebitek od prodaje bo v korist **konvenčnemu skladu**. Tu imamo sijajno priliko napraviti močan sklad, če boste pomagale. Ročno delo nam je za kratek čas in gotovo bomo vse ponosne na dejstvo, da smo z malim darom mnogo pripomogle konvenčnemu skladu, ki je te čase velika skrb glavnemu odboru.

Važno v moji poslanici ta mesec je: naša PRED-KONVENČNA KAMPANJA in KAMPANJA ZA MLADINSKI ODDELEK. Za nas pomeni to samo eno stvar: vsaka naj pridobi vsaj eno novo članico! Tista, ki more, pa naj stori še več ter se potrudi za eno izmed velikih nagrad! Zdaj se podružnicam nudi ugoden čas, pridobiti častno mesto na konvenciji in imeti KRALJICO iz svoje srede. Ko boste skupaj zbirale stvari za proslavo Zahvalnega dne, se snomnite še Zveze in si vzemite za cilj: stopiti do prijateljice ter jo nagovorite, da se vpiše v Zvezo! To darilo bo Zvezi najbolj všeč za praznik. V nadi, da boste imeli povsod lep Zahvalni dan,

Vas iskreno pozdravljam,

Albina Novak, predsednica-urednica.

Pod oknom

J. Flajšman

Andante (Besede F. Prešeren)

Lu - na si - je, kla - dyo bi - je trudne, pozne
 Ti si križa, lju - bežni - wa de - kli - ca neu -

u - re že; prej ne - zna - ne sr - čne ra - ne,
 smilje - na! Ti me ra - niš, ti mi braniš,

Ped

me - ni spa - ti ne pusté, prej ne - zna - ne
 da ne morem spat' doma, ti me ra - niš,

sr - čne ra - ne meni spati ne pu - sté.
 ti mi braniš, da ne morem spat' do - ma.

p *frit.*

Century Brand

Marie Prislund:

OH, TA SVET...

ZAHVALNI DAN

Pilgrimi so leta 1621 prvič praznovali Zahvalni dan v Ameriki. Ko se je naša dežela osvobodila angleške nadvlade ter postala republika, je njen prvi predsednik George Washington priporočal naj se vsako leto praznuje Zahvalni dan.

Mnogo nedostatkov ima naša nova domovina in često se jezimo nad tem in onim, kar bi res lahko bilo drugače, a vkljub vsem hibam in senčnim stranem je Amerika še vedno najboljša dežela na svetu. Ne samo ta mesec, na Zahvalni dan, ki pride le enkrat v letu, pač pa vsak dan imamo polno vzrokov biti hvaležni, da živimo v tej deželi. Naj navedem le nekaj dejstev.

Hvaležni bodimo:

Da se lahko svobodno kretamo, svobodno izražamo ter da smo "kralji" v svoji hiši;

Da se nam ni treba prilizovati in klečeplaziti, da obdržimo svojo pozicijo;

Da se nam ni treba nikomur priklanjati s klobukom v roki;

Da se nam ni treba bati kake "čistke;"

Da nimamo diktatorjev, katerim bi se morali klanjati, kar bi bilo nerodno, ker imamo trdo hrbtenico;

Da se lahko na vsa usta jezimo in zabavljamo čez vlado ter na vse pretege kritiziramo javne činitelje brez bojazni, da bi bili radi naše kritike vtaknjeni v "špek-kamro;"

Da smo vsak dan siti, razmeroma dobro oblečeni, ter da nas nihče ne prezira ali zapostavlja radi naše narodnosti ali vere;

Da imajo naši otroci priliko povspeti se do najvišjega mesta v deželi.

Bodimo hvaležni, da nam je bilo prizanešeno strašno vojno razdejanje, katerega prizadetih ne bodo nikdar popolnoma preboleli.

Končno bodimo iz vsega srca hvaležni za zdravje, če ga imamo, za sporazum v družini, za ljubezen svojih otrok ter za iskrene prijatelje.

* * *

Miss Eleanor Prech, urednica ženske strani v dnevniku "The Cleveland Press," se je nedavno vrnila z obiska v Evropi. O vtisih svojega potovanja je 29 "Press" napisala zelo času primeren članek, ki ga je za svoj list prevedel Anton Šabec, urednik "Glas-a", uradnega glasila Slovenske Dobrodelne Zveze, ki v državi Ohio. Glasi se:

"Po treh mesecih bivanja v Evropi, mi izgleda danes Amerika boljše kot kdaj prej. Nikoli se nisem prav zavedala, kako srečni smo tukaj, dokler nisem obiskala po vojni prizadete Holandije, Francije, Nemčije, Belgije in Češkoslovaške.

Življenje v teh deželah je silno težko, posebno za ženske, katerih večina ima samo eno poslanstvo: spraviti skupaj dovolj živil za svojo družino.

Še mnogo mesecev bo poteklo, preden bom pozabila na njihovo tekanje iz enega mestnega dela v drugega za potrebnimi živili in drugimi potrebščinami za njih dom. Še dolgo se bom spominjala njihovih dolgih vrst, v katerih

so stale in čakale, da dobe malo sira ali mleka, do katerega so opravičene na podlagi svojih racijskih kart.

Nikoli ne bom pozabila prizora, ki se mi je nudil na vožnji z vlakom po Slovaški, kjer sem videla otroke jesti jabolka, kakršna bi mi tukaj zmetali v posodo za odpadke. Niti mi ne bodo šle tako kmalu iz spomina mlade deklince, katerih obleke so komaj pokrile njihovo nagoto; matere jim ne morejo kupiti drugih.

Zadnje dni hodim po mojem domu kakor v sanjah, občudujoč ugodnosti in udobnosti, ki so mi bile pred odhodom v Evropo neopažene. Na primer: naše mreže na oknih in vratih, ki branijo muham in drugemu mrčesu dohod v stanovanje; naše kopalnice, naš telefon, naši požiralniki prahu (vacuum cleaners) — vse to ima zdaj zame drugačen pomen.

Stvari, ki jih smatramo za samo obe sebi umevne in potrebne, kakor kopalnice z vročo in mrzlo vodo, polni refrigeratorji živil, čiste in mehke postelje, večje število oblačil v naših shrambah za obleko — vse to mi je danes, po treh mesecih bivanja v Evropi, silno ljubo in dragoceno.

Kako dobro de človeku, stopati po ulicah, ob katerih stoje lepa in cela poslopja, in videti prodajalne, natrpane z oblekami, čevlji, suknjami, plašči...

Naravnost čudež se zdi, ko stopite tukaj v čist vlak, ki vozi natančno po urnem redu, in ki ni tako natrpan, da bi morali stati na hodnikih in stopnicah, kakor je to v Evropi. Kolikokrat smo se v Franciji znašli v vagonih, ki so jih nenadoma oklopili, nakar smo ugotovili, da ne gredo tja, kamor smo namenjeni.

Predsvem pa sem srečna, ker vidim tu ljudstvo, ki se zna smejati in ki je videti srečno. V Evropi skoraj nisem govorila s človekom, ki bi ne bil strašno zaskrbljen zaradi svoje bodočnosti in zaradi "prihajajoče vojne."

Da, lepo in prijetno je, biti zopet v Ameriki..."

* * *

Država Wisconsin letos praznuje 100 letnico svojega obstanka. Ženski odsek za proslavo stoletnice, je za to priliko izdal posebno knjigo, "The Story of Wisconsin Women". V knjigi je navedena zelo zanimiva zgodovina znamenitih žensk-pionirk, ki so po svoje pripomogle državi k njeni današnji veličini.

Pri knjigi so sodelovali najboljši zgodovinarji v državi; urednica pa je Ruth De Young Kohler, (Mrs. Herbert V. Kohler), svoječasna urednica ženskega oddelka dnevnika The Chicago Tribune in predsednica ženskega odseka za državno stoletnico.

Knjiga je bila razprodana v tisočih in tisočih izvodih širom Amerike. Državna zgodovinska družba (The Wisconsin State Historical Society) bo to knjigo v svojih arhivih hranila poznim rodum v spomin.

V tej znameniti knjigi je omenjena le ena slovenska organizacija, namreč naša Ženska Zveza, kar je gotovo v čast našemu narodu ter bi moralo biti v ponos sleherni Zvezini članici. Če bi kdo hotel knjigo imeti jo lahko naroči pri The Centennial Committee, Kohler, Wisconsin, ali pa naj piše meni. Knjiga je bila izdana brez misli na dobiček, ter stane samo en dolar.

* * *

Stoletja je bila arabska žena na zelo nizki stopinji. Pri potovanju je mož vedno osla jezdil, žena pa je vdano stopala za njim, do vrha otovorjena z kuhinjsko prtljago. Zadnja vojna pa je ta status nekoliko spremenila. Mož sicer še vedno sedi na oslu, a žena pa zdaj hodi pred oslom in ne več za njim. V puščavi so namreč bile posejane mine...

* * *

V Chicagu je 24. septembra preminul Mr. Vincent Cainkar, 30 letni glavni predsednik Slovenske Narodne Podporne Jednote ter vesčasni predsednik Jugoslovanskega Pomožnega Odbora (JPO). Bil je toleranten, vljuden, pošten in iskren rodoljub. Blag mu spomin!

ROMARSKI NAGOVOR

Članicam Slov. Ženske Zveze 18. julija v Lemontu 1948.

P. Kazimir Zakrajšek

KO bi bilo mogoče, da bi se ve mogle vrniti sedajle domov in v rojstno vašo hišo, in ko bi bilo mogoče, da bi se vaša dobra pokojna mati mogla vrniti iz groba, pa bi vstopile v rojstno hišo in tam naenkrat zagledale pri mizu svojo mater. O, kako bi ve presrečne plan'le k svoji materi. "O, mati!" bi vskliknile in padle v objem svoje matere. In vaša pokojna mati, o, kako bi se enako razveselila vas. Kako bi planila proti vam. "O, ljuba hčerka! Kako sem te vesela!" bi zaklicala in vas objela. Obe bi glasno jokali ginjenja in sreče. Po tolikih letih, po tolikih težkih preizkušnjah življenja, pa se zopet vidita!

Drage slovenske romarice Slov. Ženske Zveze! Ali se prav sedajle ne godi prav isto tukaj v naši ameriški Marijini hišici, na naših slovenskih ameriških Brezjah? Res imate povsodi Marijo in je bila z Vami in je z vami povsodi. Toda naša, vaša slovenska Marija Pomagaj, Marija kot naša slovenska Mati in Kraljica je pa za vas, za vse ameriške Slovence, samo tukaj na Ameriških Brezjah. O tem ste tudi ve prepričane in samo to je, kar vas je prignalo danes sem. Zahrepenele ste zlasti starejše, zlasti tiste, ki ste danes prvič tukaj, ve tam daleč iz rudeče Colorade, iz Indianapolisa, iz Clevelanda ali od koder ste, po tej svoji slovenski Mariji Pomagaj, svoji Materi in šle na težko in dolgo pot, da se še enkrat vidite s svojo Materjo predno ležete v svoj grob. In sedajle ste tukaj.

Zato, ko ste včeraj, ali danes zjutraj stopile sem v to skromno njeno hišico in ste zagledale naenkrat pred seboj sliko svoje dobre slovenske Marije Pomagaj, o, povejte odkrito, ali vaše srce ni zakričalo v vas presrečno enako: "O, ljuba Mati" in ali je niste objele v duhu z vso svojo žensko dušo in z vsem ljubečim srcem? In bodite prepričane, da se je prav enako in še bolj veselila vas vaša nebeška Mati, Marija Pomagaj in vam v pozdrav enako vesela zaklicala: "O ljubljena hči! Kako sem te vesela!" In enako prisrčno je nevidno tudi Ona vas objela in pritisnila na svoje materino srce. Dolga so leta, od kar sta se poslovili na Brezjah, ko ste kot dekleta, kot mlade žene odhajale iz domovine in ste tam pred Njo izjokala zadnjo solzo težke ločitve od doma in od domačih in od Nje. In danes po letih, dolgih letih ste zopet pri Nji in ona vas ima pri sebi. "O ljuba hči, kako sem te vesela!" vam zato brez dvoma govori iz nebes po tej sliki na oltarju.

Ta naša slovenska Marija Pomagaj tukaj v Lemontu vas je pa še najbolj vesela zato, ker prav sedaj gleda po Ameriki tudi veliko drugih slovenskih žena in mater. Prav isti čas kot ve, so se poslavljale na Brezjah do nje in ji obetale zvestobo tudi v tujini. Pa danes, kje so? Zašle so v težke razmere, ki so jih odrgale od vere svoje matere, tako pa jih odrgale od — Matere Marije Pomagaj. Postale so ji nezveste in danes je ne ljubijo več, je ne marajo več, morda so od Marije odrgale tudi moža in nesrečne otročiče, vso družino za vedno. O, kako je teh slovenska Marija Pomagaj žalostna! Toda ve, slovenske matere in žene, tega niste storile. Ostale ste ji zveste do danes in danes ste tukaj pri nji v ljubezni in zvestobi. O, kako vas je Marija tudi iz tega uzroka sedajle vesela! Kako vam vesela kliče: "O ljuba hči! Ostala si mi zvesta! Kako sem te vesela!"

In v tem smislu vas danes vse prav prisrčno pozdravljam v imenu naše Lemontske slovenske Marije Pomagaj in v imenu nas slovenskih frančiškanov v Lemontu.

2.

Pripeljala vas je pa sem k Mariji Pomagaj vaša ženska organizacija Slovenska Ženska Zveza. Že več let zbira leto za letom vsako leto enkrat na svojem letnem romanju in zborovanju svoje članice tukaj na ameriških slovenskih Brezjah. O, čast in hvala ji za to! Marija naj jo blagoslavljaja! Članice skrbite, da se bo to vršilo naprej vsako leto.

In prav je tako! Kam, kam naj slovenska ženska organizacija vodi svoje članice, slovenske matere in žene in dekleta drugam, kakor k Mariji? Ali more, ali sme drugače, če hoče ostati zvesta slovenskim materam in ženam, slovenskemu ženstvu doma v stari domovini celo tisoč-letje nazaj?

Kar spomnite se nazaj na svojo mladost, v svojo domačo rodno hišico, na svojo ljubo rajno mater, na slovensko ženstvo doma! Ali si ga morete m'sliti drugače kakor Marijino? Ali se spominjate, kako je ljubila Marijo vaša mati s celo svojo dušo in s srcem in tudi vas učila te ljubezni kot deklico? Kako je vse storila, da bi tudi vam vcepila v dušo in srce tako močno ljubezen do Marije, da bi vstrajala celo vaše življenje v vseh preizkušnjah, v vsem trpljenju, pa tudi v vseh skušnjavah do smrti, pa da bi to njeno Marijino ljubezen ponesele tudi vsaka v svojo družino, v srca svojih otrok kot njeno najdragocenejšo dedščino! Ali se spominjate, kako je molila za vas k Mariji, za vas šla na božjo pot v ta namen? In ve doma kot dekleta, ali niste b'le prav take? Marijine? Ali niste to ljubezen vzele seboj iz domovine sem za Ameriko?

In tako je bilo slovensko ženstvo, slovenske matere in žene, ne samo sedaj, temveč vse že nad tisoč let nazaj. Četorej hočete biti vredne naslednice tega slovenskega ženstva, morete, smete biti drugače, kakor Marijine? Če hočete ostati zveste svoji pokojni materi, morete, smete biti drugače, kakor take, kakoršne vas je vzgojila? More vaša ženska organizacija delati drugače, kakor krepko iti po poti začrtani vam od vaših mater, od slovenskega ženstva doma?

In spomnite se na svojo lepo slovensko domovino! Koliko Marijin' h slik po slovenskih hišah, tudi vaši! Koliko kapelic in znamenj po vaseh, ob potih, koliko cerkva in cerkvic po celi Sloveniji! Koliko lep' h Marijinih pobožnosti! Koliko lep' h Marijinih slovenskih pesmic! Da, cela naša slovenska domovina je samo ena Marijina skupna cerkev, Marijin dom in slovenski narod ves Marijin narod. Dolgih nad tisoč let je Slovenec živel z Marijo, trpel z Marijo, umiral z Marijo, pa se tudi boril z Marijo za svojo lepo zemljo, za svoje pravice, za svoj obstanek in se zato ohranil do danes.

Zato tudi iz tega vzroka, ali morete slovenske žene in matere svoje Slov. Ženske Zveze tukaj v Ameriki delati drugače in ne voditi slovenskega starega in mladega ženstva samo k Mariji, če nočete zatajiti svoj narod, svojo domovino? Ali morete, da bi ne delale za našo slovensko Marijo Pomagaj?

Zato ponovim: kako prav, kako lepo je, da vas vaša Slov. Ženska Zveza vodi vsako leto sem k Mariji Pomagaj. O, Marija Pomagaj, daj, da bodo vse članice po svojih podružnicah zvesto vršile to veliko svojo nalogo. Bil sem leta 1926 pri ustanovnem shodu Slov. Žen. Zveze v moji cerkveni dvorani sv. Štefana v Chicago in vem, da je tako tudi zamišljena. Lepo organizacijo imate. Bodite ponosne na njo!

Drage članice, ko boste legale kmalu v hladni grob, kolika tolažba bo tedaj za vas, če boste gledale s svoje smrtne postelje v svojo družinico, v svoje društvo, pa boste videle, da ste storile svojo slovensko dolžnost in da zapuščate za seboj pri svoji družini in pri svojem društvu — zvesto slovensko ljubezen do Marije! Kako prijetna bo vaša smrt, ko boste slišale Marijo Pomagaj govoriti: "Prav, dobra in zvesta hči, ki si mi bila zvesta v življenju, pridi po plačilo!"

(Dalje prihodujič.)

ZLAT JUBILEJ REV. K. ZAKRAJŠKA

Dne 4. septembra, 1948 je minilo 50 let, odkar je bil posvečen za mašnika naš dober prijatelj Rev. Kazimir Zakrajšek. Pošiljamo mu najlepše čestitke in želje, da bi ga Bog ohranil še mnogo let med nami!

ROMANJE NA AMERIŠKE BREZJE

Pueblo, Colorado. — Romanje na ameriške Brezje v Lemont, Illinois v julija, je bilo nekaj posebnega in lepega za nas iz daljne Pueblo, Colorado. Bilo nas je trinajst v skupini na potu proti Lemontu in v Denverju sta se nam pridružili sestra Mary Kvas in njena mati Mrs. Mary Lesar. Zelo smo ju bile vesele, ker ste veselega razpoloženja. Skozi vso pot na vlaku smo prepevale nabožne pesmi, pa saj smo imele dobre pevke med nami kot so Frances Verbich, Josephine Erjavec, Anna Peček, Theresa Kaplan, Mary Stancar, druge smo pa bolj polahko popevale za njimi.

Lahko si mislite, kako smo bile vesele, ko smo po dolgi vožnji prišle v Lemont, Illinois, trudne, zaspale, ampak srečne smo se počutile, ker smo dobile lepe sobe vse v redu pripravljene za prenočišče.

Najprvo smo šle v cerkev Marije Pomagaj, se zahvaliti za srečno potovanje. Ker je bilo blizu opoldan, nas je že čakalo kosilo, ki je bilo okusno pripravljeno. Me ne bomo pozabile gospo Mary Hoge, mater dveh duhovnikov, ki sta v redovnem stanu, kako je ta dobra žena skrbela za nas; ker nas je bilo veliko število, smo imele zase jedilno mizo—Gospa Hoge je vedno rekla: ta miza je za one iz Colorade! Deležne smo bile najboljše postrežbe in jedila so bila prvovrstna, za kar so Hogetova mati poskrbeli. Zato Vam kličemo, Mrs. Hoge: Bog Vam daj obilo zdravih in veselih let. Da bi se zopet videle!

Na Zvezin dan v nedeljo 18. julija je bilo zelo lepo vreme. Pridružile smo se procesiji, ki se je ustavila pred duplino Lurške matere božje, kjer se je brala sveta maša za vse romarje tega dne. Krasno so prepevale članice in pevski zbor podružnice št. 2 je vodil v petju pri procesiji in sveti maši.

Popoldne smo pa prisostvovali lepi zabavi in uživali lep program na katerem je nastopil tudi pevski zbor podružnice št. 20 iz Joliet. Lepa hvala za šopek, katerega mi je pripela naša glavna tajnica sestra Erjavec. Ves program je bil bogate vsebine.

Globoko smo hvaležne častitim očetom Frančiškonom za gostoljubnost in prijaznost. Potem gospodu Antonu, ker je vedno skrbel, da nismo bile žejne. Hvala gospodu Johnu, ker nam je razkazal lepo urejen čebeljak. Malo smo se bale, da nas čebele opikajo, gospod John je ga trdil, da je zdravo za revmatizem, če te čebela vpiči. Lepa hvala tudi gospodu Kazimirju Zakrajšek, za ganljivo in lepo zamišljeno pridigo. Povedal nam je tudi, kako je bil težak začetek v misijonarskem delu in pri vzdrževanju lista Ave Maria in da pe zasluga našega bivšega župnika gospoda Cirila Zupana, da je list ostal pri življenju. Sprejmite zahvalo, gospod Zakrajšek, za Vaše tople besede in priznanje.

V pondeljek smo se pa razkropile

NEKAJ ČLANICE IZ COLORADE, KI SO PRIŠLE NA ZVEZIN DAN.

Od desne na levo: Mrs. Josephine Glavich, Mrs. Kaplan, Mrs. Mary Kocman, Mrs. Joseph Erjavec (ta je iz Pueblo), Mrs. Mary Zajc, Mrs. Frances Volk, in Mrs. Anna Pucel na katerem domu so se mudile.

na vse strani. Mrs. Kvas in Lesar sta šli proti Clevelandu; Mrs. Verbich in Mary Ogulin proti Minnesoti; nekatere so se podale za zlet samo za en dan v Chicago v spremstvu Mr. Zorko, ki jim je bil vodnik za kar so mu hvaležne; jaz sem se pa odzvala vabilu glavne predsednice na glavno sejo v Joliet, kar sem radevolje storila. Seja je bila zanimiva in med nami je bila tudi naša častna predsednica Mrs. Priland. Zvečer po seji smo pa bile povabljene na večerjo k sestri Benedik, kjer smo bile na krasno urejenem vrtu postrežene z vsakovrstnimi dobrotami, ki jih znajo napraviti samo slovenske kuharice. Tako dobrih potic in flancatov nisem še jedla. Hvala sestri Benedik, Planinšek, Erjavec, Kunstek in vsem drugim, ki ste skupaj napakle tako okusno večerjo, za vašo gostoljubnost in prijaznost. Z nami je je bila tudi sestra Bara Kramer. Meni se je izpolnila želja, ker sem vedno želela osebno spoznati njo in našla sem jo res vesele narave. Povedala nam je kako se naredi jabolčni paj; pravi: blinc spodaj, blinc na vrh, na sredi pa jabolka in paj je gotov! Sestra Kramer, vabimo Vas v Pueblo, kjer boste zelo dobrodošla! Hvala Josephine Zeleznikar za krasno petje, katero je nam poklonila za odhodnico. Hvala naši glavni predsednici Albinu Novak za prijateljski sestanek.

V torek se je število naših potnic še bolj zmanjšalo. Sestra Josephine Erjavec se je podala v Lincoln, Nebraska obiskat hčerke. Sestra Anna Peček je šla k sestri Anna Prijatelj v Moline, Illinois in ž njo je šla Theresa Kaplan. V sredo smo pa še druge prav ne rade zapustile Lemont, ta sveti kraj. Poslovile smo se od Marije ter se izročile v njeno var-

stvo. Poslovile smo se tudi od Mrs. Angele Križman, mame naše glavne predsednice in male vnukinje Gloria Jean, ki sta bili na oddihu v Lemontu ravno isti čas. Potem so nas gospodje peljali z avtomobilom do busa, kar se nam je zelo ustreglo.

Ko smo prišle v Joliet sta se Mrs. Stanar in Mrs. Fabian peljali naprej proti domu in Mrs. Fear je gostovala pri Horvatovih v Jolietu. Druge nas je pa povabila dobra Mrs. Pucel, da gostujemo pri njej, kar smo radevolje storile. Bilo nas je polno hišo. Mrs. Pucel je živela veliko let tukaj pri nas v Puebli, za to je bilo prav domače pri njej in smo si imele mnogo za povedati. Mrs. Josephine Glavich in jaz sva bili bolj tihi, zgovorne so pa bile Frances Volk, Mary Kocman in Mihaela Prince. Ona je v sorodstvu z Mrs. Pucel. Zelo smo Vam hvaležne, Mrs. Pucel, kakor tudi vašim hčerkam in sinovom za gostoljubnost, katero ste nam izkazali. Hvala Mr. in Mrs. Frank Šetina za okusno kosilo in večerjo in za spremstvo iz postaje in potem zopet na postajo.

Tudi Mrs. Terlep nam je razkazala okolico Joliet in nas peljala v park, da smo videle kako je lep in zanimiv kraj. Tega parka se ne da opisat, tako je krasno urejen in potem smo šle v cerkvice svete Ane, ki je bolj majhna, toda zelo lično urejena. Ljudje pridejo od blizu in daleč kot na božjo pot k sveti Ani. Rada bi nam bila razkazala še več mesta, pa ni bilo časa za vse, ker smo imele isti večer za obiskati Mrs. Erjavec in njeno družino.

Pri Erjavčevih so nam kazali filmske slike, ki so bile zelo zanimive, posebno od kadetk in drugih dogodkov kot tudi Erjavčeve družine, zlasti o

malem sinčku Ronitu, kako je rasel. Potem nas je Mrs. Erjavec pogostila s sladoledom in domačim pecivom. V spremstvu Erjavčevih in Pučlevih smo se udeležile tudi proslave ABZ, namreč 50 letnice društva, kjer smo sišale krasno petje; posebno se je odlikoval pevski zbor od podružnice št. 20. Izborno je zapel tudi moški zbor iz Chicage. Kako milo je donela pesem: Buči, buči morje Adrijansko... Človek je bil globoko ginjen, ko je poslušal to lepo petje. Tudi jolietški cerkveni pevski zbor je pokazal svojo umetnost v petju. Mrs. Erjavec nam je pa razkazala lepoto in bogastvo farnega parka, slovensko pokopališče, groto Marije ter grob njene pokojne mame. Oče Šetina so pa še vedno dobro ohranjen, čeprav jih je že nad 80 let. Hvala Vam, Mr. Šetina za prijazen sestanek.

Obiskale smo tudi cerkev svetega

Jožefa. Krasna stavba in najbolj impozanten je stranski oltar svete Ane. To ni navadna cerkev, ampak katedrala.

Zanimivo je bilo gledat, ko se je dvignil nizgor velik most na glavni cesti, ki drži preko kanala, da je šla lahko barka skozi.

V spremstvu Frances Sušel in Elle Starin sem obiskala tudi Jednotin dom, oziroma glavni stan KSKJ. Mr. Slana nam je razkazal vse poslopje. Povem vam, da take stavbe se ne vidi povsod. Hvala oskrbniku poslopja, Mr. Mihaelu Hočvarju, ki se je prav podomače z nami razgovarjal. Obiskale smo tudi 80 letno mater od Mr. Erjavca ali podomače Hribarjevo mater. Ta družina je pred več leti živel v Pueblu in se jih še dobro spominjam. Obiskale smo tudi obe hčeri in sina ter bile povsod lepo postrežene.

Pri gospej Gregorich na Broadway smo pa bile postrežene z orehovo potico in šunko. Sedaj pa pridite vi v Pueblo nas obiskat, da bomo vrnile. Posebno smo hvaležne Mrs. Govednik za kokošjo pečenko in domače pecivo za popotnico. Mrs. Govednik je doma iz moje rojstne vasi in njen soprog je pa doma iz suhe Krajine, od tam kot naša Mrs. Kocman. Ta sta se imela dosti za pogovoriti od rojstnega kraja.

K zaključku dopisa se zahvaljujemo Erjavčevim, Pučlevim, Šetinavim, Trlepovim, Planinškovim, Benediktovim in vsem, katere smo obiskale za vso prijaznost, ki nam je bila izkazana. Bodite uverjeni, da bomo za vedno nosile v srcu lepe spomine na vas vse skupaj!

Anna Pachak,
209 Oakland St.,
Pueblo, Colo.

Ženski svet

GENERALOVA ŠOFERKA

MOGOČE se danes prejšnji general Eisenhower jako kesa, da je najel Miss Kay Summersby za šoferko, čeprav ga je vseskozi in povsod prav spretno in srečno vozila. V Angliji je slučaj tako nanasel, da ga je ta gđc. prepeljavala in ker je bila jako zanesljiva ženska, je sčasoma postala njegova osebna tajnica, družabnica in oskrbnica za kar je prejela šaržo kapitana. V knjigi "Eisenhower Was My Boss" ta avtorica jako odkritosrčno piše o vseh dogodkih, ki so se odigrali tekom vojne v glavnem štabu in drugod, kamorkoli je peljala ameriškega vrhovnega poveljnika. Menda ne bo v nobeni knjigi toliko resnice kot je v tej, ker Miss Summersby ni diplomat, da bi kaj zamolčala. Popisala je vse, kar je doživela in kakoršne utise so napravil na to dekle osebe, ki so v vojni igrale glavne vloge. Kot tajnica je imela pogled v vse vojne manevre in kot inteligentna ženska je tudi razumela vse duševne boje, ki so se odigrali med amabicioznimi poveljniki. Nič se ne pomišlja, da bi ne zapisala kako se je general bal, da ga bodo poslali v Washington in bo kdo drugi vodil pohod v Normandijo. Bolje kot marsikateri častnik je Miss Summersby vedela za natančne važne datume, katere je znala obdržati za se. Ženska polkovnik Hobby, poveljnica vojaške ženske skupine Waac bo gotovo z velikim zanimanjem čitala vsa ta odkritja. Spoznala bo sedaj, kako malo je vedela o vojnih dogodkih, čeprav je zavzemala najodličnejše mesto kot poveljnica Waacs.

Običajno se pusti šoferja proč od družbe, a šoferka Kay je šla z generalom vsepovsod, kot bi spadala v dotične kroge. Kot omenja, je ni nikjer nihče prezrl ali hladno sprejel, kadar je bila komu predstavljena, le en sam človek in je bil angleški kralj Jurij 6. ki je obdržal svojo "visokost" in jo skoro ignoriral. Miss Summersby je to hladnost sicer občutila ampak kot Irka, se ne zmeni za kralje in je že vložila prošnjo za ameriško državljanstvo.

V Tuniziji je srečala tudi pokojnega predsednika Roosevelta. Tudi njega je vozila okoli. On je ni prezrl in jo je celo povabil na kosilo in večerjo. Bila je tudi dobra družabnica, da je znala držati vsak pogovor.

Kot zvest služabnik generala Eisenhowerja, je bila tudi v Berlinu tedaj, ko je Feldmaršal Keitel stal premagan pred ruskim feldmaršalom Žukov-em. Bila je priča tej veliki tragediji kakor tudi slavnosti, ki so jo zmagovalci obhajali v Berlinu. Opisala je Višinskija, kako je tedaj skrbel za vsako malenkost, da je bila točno zabeležena in fotografirana. Višinski je bil civilist a je imel veliko ulogo kot poslanec iz Moskve. Praznovanje zmage nad Nemci je

bilo jako zalito z raznimi pijačami, edini človek, ki je ostal trezen, je bil ruski general Zhukov.

Mogoče se general Eisenhower kesa svoje napake, ker je najel šoferko, ampak njega samega ni prav nič očrnila ali postavila v slabo luč. O njem pravi, da je jako prijazen in dobrosrčen človek. Vsi uspehi in visoki odlikovanja ga niso prav nič spremenila. Med vso vojno se je obnašal kot priprost Američan, ki ima važno nalogo, katero mora uspešno končati. To je tudi storil in če mu je šoferka kaj pomagala, smo ženske lahko ponsne na njo.

Kogar taka biografija zanima, naj povpraša za knjigo "Eisenhower Was My Boss" od Kay Summersby.

VES ŽENSKI SVET BI RAD POSNEMAL AMERIČANKE

Glas in zahteva po enakopravnosti se danes čuje v deželah, kjer ženske še niso samostojne in politično priznane. Pri organizaciji Združenih narodov se nahaja dosti deklet in žen iz drugih dežel, kjer vlada še ni priznala ženskam niti volilne pravice. To krivično zapostavljenje danes žene bolj občutijo, kakor pred vojno, ki je pobrala moške in ženskam prepustila, da so nadomestile to vrzel, kjerkoli je bilo treba. Postale so zanesljive in uspešne delavke na vseh poljih v vojni sili in danes zahtevajo priznanje enakosti. Miss Nelly Hubert poroča, da je Belgija letos priznala ženskam volilno pravico in želele bi, da bi dala poročenim ženam več samostojnosti z ozirom na sklepanje kupčij in enakih zadev. Miss Selva Zughaib iz Lebanona poroča, da si njene sestre želijo več in boljše izobrazbe. Šolanje tam je jako drago in zato tudi nepremorejo dosti izobraženih žen. Bolj važno za to deželo je, da se dvigne izobrazba žen potem bodo vprašale za druge prednosti kot volilno pravico. V državi Chile pa se ženske nemorejo pritožiti radi pomanjkanja šol. Teh imajo dovolj in izobrazba je jako poceni, nimajo pa volilne pravice za katero se jim gre. Kitajska, ki je že pozabila kaj se pravi v miru živeti, ima probleme strašne inflacije. Ženske bi rade izgubile volilno pravico, če bi kdo rešil njih ekonomijo.

ZAVAROVALNE DRUŽBE PROTI ŽENSKAM

Iz starih zapisnikov posnamemo, da se ženske niso mogle zavarovati za vsako vsoto, kakor je bilo dano moškim. V prejšnjih časih ni ženska dosti štela in so jo odrivali vsepovsod in tako tudi pri zavarovalnin. Po današnjih konceptih vemo, da v splošnem ženske delj živijo in vsled tega bi bile zavarovalnim družbam bolj dobrodošle. Pred petinsedemdesetimi leti pa so o ženskah imeli drugačne predsodke. Kot se čita v zapisniku nekega zavarovalnega agenta iz leta 1876 je bila najvišja zavarovalnina za ženske do \$2,500 in vse premije so bile precej višje, kakor so jih računali moškim. Te višje premije so bile v veljavi dokler ni zavarovanka spolnila 48 let. Neporočene ženske in poročene brez otrok se niso mogle zavarovati. Kaj je bil temu vzrok pa ni povedano. Ti stari nazori o

ženskah so precej zatemneli, kajti danes izkazuje statistika zavarovalnih družb, da imajo ženske primeroma eno petino vse zavarovalnine.

ROSIKA SCHWIMMER JE PREMINULA

Med prvo svetovno vojno so živeli taki pacifisti, ki so mislili, da se da mir doseči z lepo besedo, če stopijo pred nemškega cesarja Viljema in mu razložijo kakšno neumnost je započel. Milijonar Ford je najel ladjo in se odpeljal z večjim spremstvom med katerim je bila tudi gospa Rosika Schwimmer. Ta gospa je bila jako izobrazena, bila je izvrstna pevka in godbenica ampak za svoj življenjski poklic si je izbrala žurnalizem, ker je upala s tem največ pomagati za boljše svetovne razmere in za trajen mir. Že v zgodnji mladosti je spoznala krivice, ki jih nosi gotov del prebivalstva in že tedaj je sklenila s svojim pisanjem ustvariti boljše razmere. Njena zasluga je bila, da je Ogrska vlada dala ženskam volilno pravico, kar je v taki deželi nekaj izvanrednega. Leta 1913 je bila poslana v Švico kot ambasador za Ogrsko. Leta 1915, ko je divjala prva svetovna vojna, je organizirala ženske ki so zborovale v Hague z geslom: "Ustavimo vojno." Bila je tudi podpredsednica ženske mednarodne Lige za mir in svobodo. Duhovita žena je vse svoje sile posvetila napredku žensk in stala v vrstah tistih, ki so obsojali vojno in delali za svetovni mir. Leta 1929 je prosila za ameriško državljanstvo, katero ji ni bilo priznано, ker ni hotela obljubiti, da bo v slučaju sile nosila orožje. Ostala je dosledna v svojem prepričanju.

Naj ji bo ohranjen blag spomin med nami.

EDINA ŽENSKA V KOMISIJI ZA KOMUNIKACIJE

Kongres je potrdil imenovanje advokatinje Friede B. Henock za federalno komisijo komunikacij. Ona je prva ženska, ki je dobila tako pozicijo in edina ženska med sedmimi člani te komisije. Naloga te komisije je nadziranje telefonskega sistema, telegrafa, radija televizije. Poleg kontrole atomske sile, je ta komisija jako važen del naše uprave. Miss Henock je kot advokat imela lepo karijero in kar se dohodkov tiče, bodo precej manjši v federalni komisiji, ki plača samo deset tisoč na leto. Pa ker je še sama, bo že shajala tudi s to plačo. Za časa Rooseveltove administracije, je Miss Henock jako navdušeno delala za ponovno izvolitev predsednika, čeprav je bila nastavljena v uradu samih republikancev. Še danes se čudi zakaj so jo držali dasi so vedeli, da dela za demokrate. Novo službo v Washingtonu je nastopila prvega junija in je jako ponosna na to imenovanje, za kar se mora pravzaprav zahvaliti republikancem, ki so odobrili njeno nominacijo.

DR. EDWARD BENEŠ PREMINUL.

V petek 3. sept. se je oglašila smrt v vasi Sezimovo Usti na Češkem in končala življenje najbolj prominentnega in popularnega Čeha te dobe. Eduard Beneš in pokojni Thomas Massaryk sta med prvo svetovno vojno v Ameriki skovala načrte za svobodno in neodvisno Češko republiko, ki se je tedaj še borila v okviru Avstrijske monarhije. S pomočjo Amerike je načrt uspel in prvi in dosmrtni predsednik je postal Mr. Massaryk in njegova desna roka je bil do smrti Massaryka, dr. Beneš. Po Massarykovi smrti pa je stopil na predsedniški stol dr. Beneš, ki je bil enako priljubljen in spoštovan državnik. Pa prišli so težki časi nad deželo. Nemci so vohunili in z zvijačo trgali kos Češke češ, da je tam samo nemško prebivalstvo, ki se želi pridružiti bratom v rajhu. Vsa modrost ni bila kos Hitlerjevimi ukanam, ki je celo starega diplomata Chamberlana uveril, da je to zadnja ped zemlje, ki jo Nemčija želi odrešiti. Težki časi so bili za dr. Beneša, ko je videl in poznal nemško oholost in njih ambicije proti vzhodu. Sama Češka bi se ne bila mogla dolgo in uspešno boriti proti nemški sili. Francija je obmolnila in Rusija ni mogla na pomoč, ker ji Poljska ni dovolila prehoda skozi na Češko. Potrt nad trpko usodo svojega naroda, katerega je Anglija pomagala zaslužiti, se je umaknil v London, kjer je s težkim srcem čakal odrešenja Češke. Po osvoboditvi se je vrnil in skupno s Jan Massarykom prevzel, kar so Nemci pustili. Dežela ni bila preveč poškodovana, ker so Nemci

skoro brez upora zasedli deželo. Kakor drugod so Nemci tudi na Češkem iztrebili inteligenco. Kako strašna je bila noč, ko so nemški rablji ugrabili mladino, dekleta in dijake z univerze in jih po strašnem mučenju usmrtili. Vse take novice so sekale nove rane možu, ki je bil del tega naroda. Po osvoboditvi se je z novimi silami poprijel rekonstrukcije in upal je, da bo s prijateljstvom držal nekako ravnotežje med zapadom in vzhodom. Obiskal je Stalina, ki mu je zatrdil stalno prijateljstvo a to ni dolgo trajalo. Zgodaj spomladi se je raznesla novica da je tudi Češka postala žrtev sovjetskega objema. Dr. Beneš, ki je delal za svobodo od prvega početka, je doživel tudi ta poraz in to mu je grenilo zadnje mesece življenja. Izgubil je prijatelja Jan Massaryka, ki je bil marca meseca položen na mrtvaški oder. Razna sumničenja o njegovi smrti ne bodo nikdar utemeljena. Bodi tako ali tako, Jan Massaryk ni bil več nevaren komunizmu. Ostal pa je še dr. Beneš. Z ozirom na slabo zdravje je ta resigniral da je se preselil v domač kraj, kjer je bil rešen vseh človeških intrig in trpljenja. Ljudstvo je zatrepetalo ob tej prežalostni novici in nepregledne vrste iz vseh krajev Češke so se pomikale v Spominsko Dvorano v Pragi, kamor so položili truplo pokojnika. Kaj je dr. Beneš pomenil za Čeha so pričale množice kropilcev, ki so se prišli poslovit od svojega najodličnejšega moža. S smrtjo predsednika dr. Beneša je tudi za Češko končana doba svobode, kajti danes ima tam glavno besedo Moskva. Ljudstvo bo pa še dolgo častilo spomin človeka, ki je toliko prestal za svobodno republiko - Čehoslovaško.

TRETJA OBLETNICA ZDRUŽENIH NARODOV.

Vse važne dogodke navadno obhajamo z obletnicami in Združeni Narodi imajo za vse človeštvo velikanski pomen in tako je prav da en dan posvetimo tudi tej organizaciji. Predsednik Truman je proglasil dan 24. oktobra, kot dan Združenih Narodov. Apeliral je na vladne kroge in civilne organizacije, da s primernim programom proslavijo to obletnico. Ljudstvo Združenih Držav želi sodelovati z vsemi ostalimi narodi za mir, za svobodo in pravico. Danes ni tako, kakor je bilo za časa predsednika Wilsona, ko je sam prosil in utemeljeval kako važno je, da se tudi Amerika pridruži Ligi Narodov. Njegov klic je bit kot klic v puščavi, Amerika je hotela ostati sama zase. Brez najbogatejše dežele, Amerike, se je Liga več let držala a začrtani uspehi so izostali, ko se je Italija odločila za vojno napram Abesiniji in tako je ugled in moč Lige ugašala. Danes pa je Amerika vodilna sila pri novi organizaciji, pri Združenih Narodih, od katerih upamo doseči sporazum in tako stalni mir. Sicer tudi v Lake Success marsikatera grenka beseda pade in ruski veto meče ovire za razne načrte, pa upajmo, da se bodo vsa ta nasprotstva ublažila in poglela. Dokler so samo besede, čeprav neprijazne, je še vedno upanje, da prileti angelj miru med zastopnike. Gorje pa nam in vsem, če bo stopilo v akcijo orožje, katerega imajo še vse dežele cele grmade. Podpirajmo ta steber Združenih Narodov in spomnimo se na 24. oktobra, kaj bi pomenilo za ves svet, ako se pod težo razmer in sovraštva zruši.

Mnogo se razpravlja o minulih procesih in obsodbah vojnih zločincev v Nurnbergu. Tam je bila določena postava, da je vojskovanje zločin in kdor ga začne je zločinec, ki si nakoplje kazni, kakor so jo zaslužili Nemci, oziroma njihovi glavni voditelji. Kdor bi torej kedaj začel vojno in če bi vojno izgubil, se lahko spomni na tragedijo v Nurnbergu. Naj bi nikdar kaj takega ne dočakali.

PRVA RUDARSKA PENZIJA IZPLAČANA.

Dolgoletne sanje predsednika rudarske unije, John L. Lewis-a so se uresničile 9. sept. ko je bila izplačana prva penzija 62 letnemu rudarju Horace Michael Ainscough v Washingtonu. Ta se je globoko ginjen zahvalil s pripombo naj Bog blagoslovi dan, ko se je rodil predsednik Lewis. Tako vidimo, da je tudi ta trd in neizprosni človek storil nekaj velikega, da ga bodo blagoslovljali vsi tisti, ki bodo po dvajsetih letih nevarnega in težkega dela začeli prejemati pokojnino po sto dolarjev mesečno. Lewis-u se mora dati priznanje, ker on se je boril toliko časa, da se je položil prvi znesek v ta fond, ki bo na starost odvrčal revščino in pomanjkanje med rudarskimi družinami. Že sama za-

vest, da bo po dvajsetih letih vsaj nekoliko preskrbljen, pomiri človeka. Do te penzije so opravičeni vsi rudarji mehkega premoga, ki so prenehali z delom v rudnikih po 26. maju 1946 z dvajsetletno delovno dobo za seboj in ki so dosegli starost 62 let. V ta fond se letno steka okrog sto milijon dolarjev s prispevki po dvajset centov od vsake tone izkopanega premoga. To plačuje operator kot nekaj honorar. Junija meseca je Associate Justice T. Allen Goldsborough na United States District sodniži odobril predlog predsednika Lewis-a in senatorja Styles Bridges-a iz New Hampshire. S tem je bila odstranjena zadnja ovira za izplačevanje rudarske penzije.

Na podoben način bodo ustanovili tudi fond za rudarje trdega premoga in tako bo vsem starim rudarjem, ki so dočakali 62 leto nakazana mesečna penzija. Poleg tega pa bo vsak rudar, kakor hitro doseže starost 65 let začel prejemati tudi dohodke od socialne zavarovalnine. Računajo da bo to pomenilo od trideset do štirideset dolarjev več na mesec. Potem pride v poštev tudi žena, ko dočaka določeno starost 65 let. Radi žene bo ta zavarovalnina izplačala še polovico zneska, do katerega je opravičen njen mož rudar. Borza za boljšo plačo in za večje varnostne naprave po rudnikih se je vodila leta in leta. Dosti jih je omagalo in pustilo svoje življenje tam, kamor nikdar sonce ne posije. In po trdih letih boja, moremo zaznamovati vendar uspeh, za katerega gre največ zasluge predsedniku John L. Lewis-u. Vsako delo rok je častno, kakor je rekel predsednik Truman in vsak delavec je opravičen do dostojnega življenja na svetu.

JULIANA — NIZOZEMSKA KRALJICA.

Kraljica Wilhelmina je v soboto, 4. sept. odložila velikansko breme, katero je krepko in uspešno prenašala pol stoletja. Marsikdo bi rad užival prednost in čast, ki gre s kraljevo krono, a prav gotovo bi se tudi rad odkrižal skrbi in težav, ki zadenejo vladarico v dobi petdesetih let. Prva svetovna vojna je ogrožala to kraljevino in druga svetovna vojna pa jo je skoro pomandrala in vničila. Nemci so pobrali šila in kopita in kraljica se je vrnila domov, kjer jo je čakalo polno novih problemov glede kolonij, ki so začele klicati po svobodi. Mala Nizozemska ima bogate kolonije v Indoneziji, kjer je mnogo njenega ljudstva in kapitala vložena. Če to vse naenkrat odpove, to niso majhne skrbi za tistega, ki vlada deželo. Kraljica Wilhelmina je bila jako priljubljena med svojimi podaniki, ki so se solznih oči poslovili od nje, in zapušča lep rekord svojega dela tekom pol stoletja vladanja. Na izrecno željo stare kraljice Wilhelmine, se je njena odpoved prestolu izvršila brez vsakih ceremonij. Navzoči so bili zastopniki kolonij, domači oficijali, kraljica Wilhelmina, njena hči Julijana in njen soprog princ Bernhard.

Kronanje princeze Julijane se je vršilo 6. sept. v cerkvi Nieuwe Kerk ob velikanski udeležbi ljudstva in aristokracije. Prišli so zastopniki iz Anglije, Norveške, Švedske, Danske, Luksemburga, Belgije in Grčije. Angleška princeza Margareta je prvič nastopila v javnosti kot vladna namestnica. To je bilo za mlado princeso velika novost, ker do sedaj je bila vedno zasenčena od svoje starejše sestre Elizabete, ki bo mogoče bodoča angleška kraljica. Točno ob 11. uri dopoldne se je prikazala Julijana s svojim spremstvom, ki je korakalo v bližnjo cerkev za svečano ustoličenje nove kraljice. Obležena v plavo satinasto obleko, ogrnjena s škrlatnim žametastim plaščem in pokrita z malo čepico, našito z rubini, demanti in biseri. Bleda in nekoliko nervozna, se je v cerkvi umirila in je razločno in glasno ponovila prisego na državno konstitucijo. Na Nizozemskem je ta obred ustoličenja civilnega značaja, ker tam ni nobena vera državna vera. Tudi krone ne položijo na glavo bodoče vladarice. Krona je samo simbol in počiva na svileni blazini poleg žezla.

Mnogo smo čtali o nemirih v Indoneziji in to je eden glavnih težav, ki bodo kalili mir in povzročali skrbi novi vladarici in njenim svetovalcem. Kraljica se je tega dotaknila v svojem govoru, ko je dejala, da bo mala Nizozemska skušala vpostaviti prijateljske odnose med narodi sveta. Mnogo načrtov imajo za socialno pravičnost, za

kulturni razvoj in za ekonomsko prosperiteto.

Kraljica Julijana je jako demokratična ženska, in jako pametna mati. Svoje štiri hčerke odgaja kar se da na priprost način in kolikor more varje, da bi si ne domišljale, da so kaj več kot druge njihove vrstnice. Vpisala jih je v šolo, kamor pohajajo otroci iz vseh stanov in poklicev. Pri svojih številnih obligacijah napram raznim ustanovam in vladnim poslom, si, kadar more, odtrga nekaj časa za svojo družinico. Od športov ima kot vsak Holanec posebno rada drsanje in plavanje.

Povojna doba kliče po obnovi dežele. Ne samo stavbina obnovitev ampak tudi obnovitev velikega kompleksa zemlje, katero so Nemci s polavami uničili za več let. Nizozemci so imeli večne boje z morjem pred katerim so reševali kos za kosom rodovitne zemlje, ki jim je tako potrebna. Gradbeni program, restavriranje in stabilizacija državne ekonomije in nemiri v Vzhodni Indiji so tri najvažnejše točke, katerim mora vlada posvetiti vse svoje sile. Juljana je še mlada, stara še-le 39 let in ker je bila izšolana za državni poklic, bo gotovo tako sposobna, kot je bila prejšnja kraljica — njena mati Wilhelmina. Nekdo mora vladati deželo in boljši je razsodna in miroljubna ženska, kakor pa kakšen časti-hlepen diktator, vsled katerih je bilo že toliko krvi prelite. Novi kraljici želimo, da bi jo Božja Previdnost vodila do najboljših državnih uspehov in sreče.

“KRALJICA ZADNJE KONVENCIJE SŽZ”

“Kraljica zadnje konvencije” je bla Mrs. Mary C. Terlep od št. 20, Joliet, Illinois. KATERA BO KRALJICA PRIHODNJE KONVENCIJE? Priložnost se nudi vsem članicam Zveze. Poslužite se prilike!

Št. 1, Sheboygan, Wis.—Veselica, katero je priredila naša podružnica dne 18. septembra je dobro uspela. Najlepša zahvala vsem, ki ste sodelovali in pomagale, da se je naša blagajna izdatno opomogla. Vse podrobnosti bodo poročane na seji. Prisrčna hvala vsem skupaj za složno sodelovanje.

Leto 1948 se približuje h koncu. Uradno se opozarja vse članice naše podružnice, da bomo imele našo letno skupno sveto obhajilo v nedeljo 5. decembra pri sveti maši ob osmih in popoldne ob dveh pa glavno sejo v cerkveni dvorani. Prosimo upoštevajte ta opomin in se udeležite. Upati je, da se boste gotovo korporativno udeležile s svojimi sosestrami teh važnih opravil.

S sestriškim pozdravom do vseh,
Mary Godez, predsednica,
Teresa Zagožen, tajnica,
Mary Turk, blagajničarka.

Št. 2, Chicago, Ill.—Zadnja seja je bila dobro obiskana. Sedaj, ko so nastopili krajši dnevi in daljši večeri, apeliramo na članice, da se v polnem

številu udeležijo naših mesečnih sej, ki so kratke in zabavne. Kar je pa važno, da ob lepi udeležbi lahko kaj več naredimo v korist podružnice in Zveze. Vsaka članica ima kako dobro idejo in nasvete, katere lahko potem na seji predloži.

Torej vas vabim, drage članice, da pridete na prihodnjo sejo 11. novembra, ker ta večer bomo imele zabavo z bunco in card party. Seja bo kratka in se prične ob sedmih zvečer. Pridite torej vse članice, ker ta večer vas čaka sreča! Pripeljite s seboj tudi svoje prijateljice, da bo večja družba. Glejte, da se gotovo vidimo na prireditivi 11. novembra.

Za poročati imam, da smo izgubile iz naše srede dobro članico, sestro Anni Harey. Bila je delj časa na bolniški postelji in veliko trpela za hudo bolezen a sedaj je rešena vsega zemeljskega trpljenja. Zapušča žalujočega moža in dve hčeri. Naj počiva v miru. Preostalim pa naše globoko sožalje.

Že sedaj opozarjam vse naše članice na poset glavne seje, ki se vrši 9. decembra, na kateri se voli tudi odbor

za prihodnje leto.

Omeniti moram, da se je s prvim oktobrom pričela kampanja za nove članice. Potrudimo se vsaka vsaj za eno novo članico tekom te kampanje.

Ne pozabite datuma seje ter se udeležite stoddotno.

Vas sestriško pozdravljam in kličem: Na svidenje na card party dne 11. novembra!

Mary Kovačič

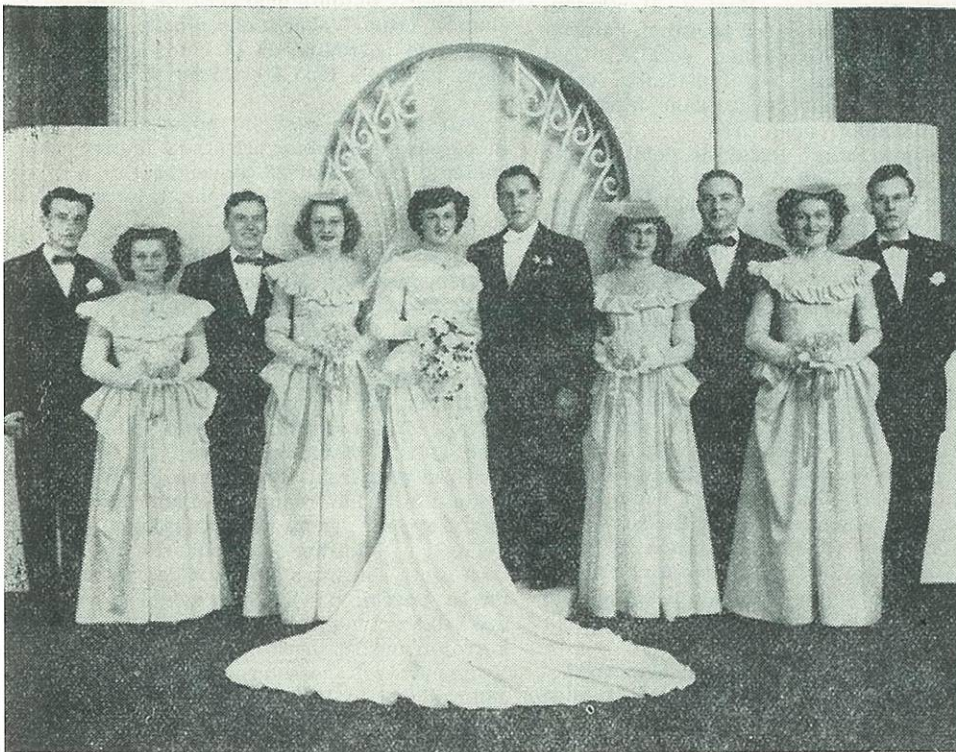
Št. 3, Pueblo, Colo.—Ko bomo prejele našo ljubo Zarjo v novembru, bosta praznika Vseh svetnikov in Vernih duša dan že za nami. Ta žalostni jesenski dan gremo na božje njive naših mrtvih. Ta dan se spominjamo članic, ki so nas zapustile, kakor tudi sorodnikov in znancev. Moje misli tudi vedno pohitijo na grobove mojega pokojnega sina, moje matere in brata, za katerimi so se vedno zaprla vrata groba. Bodi posvečen vsem blag spomin.

V imenu podružnice izrekam iskreno sožalje našima s sestrama Anna Barbich in Johani Klune nad izgubo osemletne vnukinje Barbare Klune, ki je umrla za paralizo. Pri ribolovu se je smrtno ponesrečil Joseph Mohorčič, brat naše sestre Pavline Jamnik. Preminul je Frank Germ, ki je bil dobro poznan v naši okolici ter sorodnik od več naših članic. Naj vsem umrlim sveti večna luč!

Za poročati imam tudi vesele novice. Zlato poroko sta slavila dne 19. septembra Mr. in Mrs. Joseph Godec. Zlata poroka je med nami bolj redka slavnost in malo naših rojakov in rojakinj dočaka ta častitljiv dogodek. Čestitamo! Naj vaju Bog ohrani še dolgo let pri zdravju in zadovoljnosti. Ker sem bila osebno navzoča na proslavi, se tem potom lepo zahvaljujem za postrežbo in prijaznost. Bog daj, da bi vedno tako mlada zgedala, kot sedaj, Mr. in Mrs. Godec!

Pri svoji mami, Mary Kogovšek v Detroitu, Michigan se nahaja sin Raymond in soproga. On je umetnik v glasbi in je v javnosti poznan pod imenom Franky Hillton ter igra v skupinah po velikih hotelih v Detroitu. Med našimi mladimi fanti se lepo odlikuje tudi William Lukanich, sin naše sestre Lukanich. Bil je doma na počitnicah in sedaj se je zopet podal v kolegij v Pasadena, Calif. On je igralec na odru in si je že iztekel prav odlične sloves. Čestitke in najlepši uspeh obema. Naj nam bo vsem v ponos naša mladina, ki se je izobrazila za boljši obstanek.

Med nami sta gostovala Mr. in Mrs. Frank Šetina iz Joliet, Illinois. Mrs. Šetina je nečakinja naše sestre Mary Poder ter hčerka moje dobre prijateljice Mrs. Pucel iz Joliet. Obiskala sta tudi mojo družino za kar jima najlepša hvala za lep obisk.

NOVA ZAKONCA

Mr. in Mrs. Joseph Marmozewietz

Ena naših lojalnih Zvezinih družin je Jazbecova na 3026 W. 55th Street, Chicago, Illinois. Mati Mrs. Frances Jazbec je članica podružnice št. 2 in tudi njene štiri hčerke, za kar gre tej zvesti družini naš iskren poklon! Tri hčere so tudi aktivne pri pevskemu zboru podružnice št. 2.

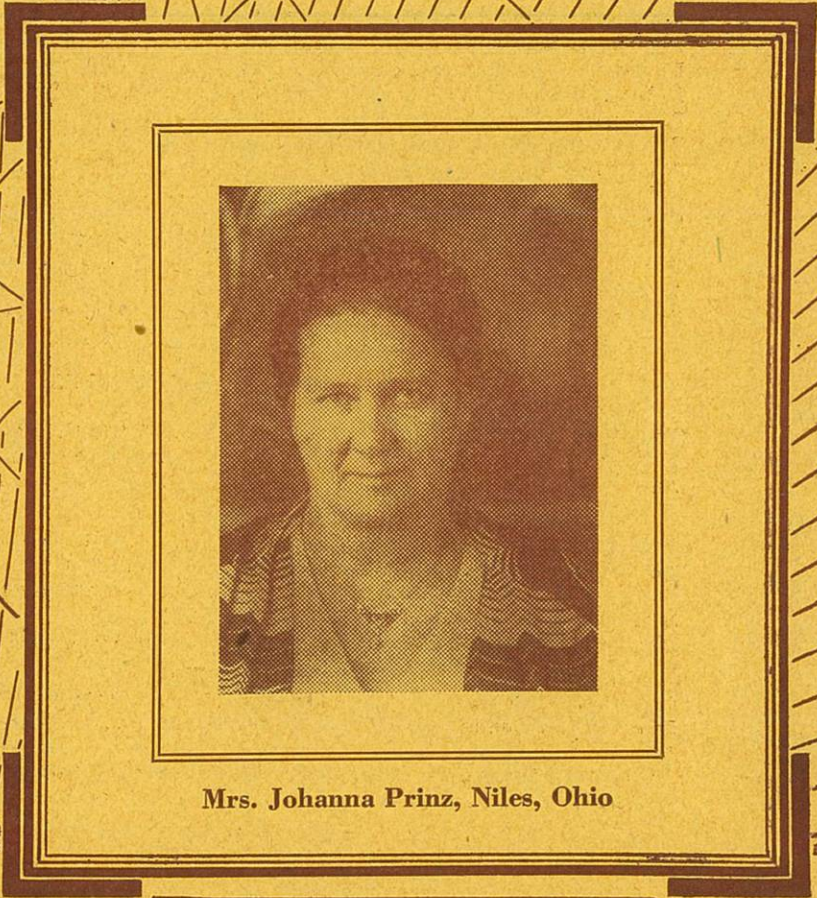
Tukaj prinašamo sliko od hčerke Regina, ki se je nedavno poročila z Mr. Joseph Marmozewietz. Sestri Hedy in Martha sta bili za tovarišici.

Želimo, da bi ju Bog blagoslovil z vso srečo na tem svetu, kakor tudi z zdravjem in zadovoljnostjo. Naše čestitke!

Josephine Železnikar

Ganja

GLASILO SLOVENSKE
ŽENSKE ZVEZE V AMERIKI

Mrs. Johanna Prinz, Niles, Ohio

Mrs. Prinz is completing three years of loyal service as Reporter of branch No. 57. Her family is 100% in S.W.U. membership. Congratulations and appreciation, Mrs. Prinz!

The Dawn OFFICIAL PUBLICATION OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION OF AMERICA

SLOVENIAN WOMEN'S UNION OF AMERICA

Organized December 19, 1926 in Chicago, Ill.
Incorporated December 14, 1927 in the State of Illinois

SLOVENSKA ŽEN. ZVEZA V AMERIKI

Ustanovljena 19. dec., 1926 v Chicagu, Illinois
Inkorporirana 14. dec., 1927 v državi Illinois

MEMBER OF:

National Council of Catholic Women
The Catholic Association for International Peace
Women's Action for Victory and Lasting Peace
Common Council for American Unity

Spiritual Advisor — Rev. Matthew F. Kebe 223 - 57th St., Pittsburgh, Pa.
Founder-Honorary President—Marie Prislund1034 Dillingham Ave., Sheboygan, Wis.
President — Albina Novak 6516 Bonna Avenue, Cleveland, Ohio.
1. Vice-President — Mary Godez526 Water Street, Sheboygan, Wis.
2. Vice-President — Mary Urbas15312 Holmes Avenue, Cleveland, Ohio.
3. Vice-President — Mary TheodoreRte. 1, Box 30, Hibbing, Minnesota.
4. Vice-President — Mary Markezich2309 East 95th St., South Chicago, Ill.
5. Vice-President — Mary TomsicBox 202, Strabane, Pa.
6. Vice-President — Anna Pachak2009 Oakland St., Pueblo, Colorado.
Secretary — Josephine Erjavec 527 North Chicago Street, Joliet, Illinois.
Treasurer — Josephine Muster 714 Raub Street, Joliet, Illinois.
1. Trustee — Mary Lenich609 Jones St., Eveleth, Minnesota.
2. Trustee — Josephine Zeleznikar2045 W. 23rd St., Chicago 8, Ill.
3. Trustee — Ella Starin17814 Dillewood Rd., Cleveland 10, Ohio.

STANDING COMMITTEES

ADVISORY COMMITTEE

President — Frances Susel15900 Holmes Avenue, Cleveland, Ohio.
Helen Corel67 Scholes Street, Brooklyn, New York.
Anna KameenDepot Street, Forest City, Pennsylvania.

EDUCATIONAL COMMITTEE

President — Albina Novak6516 Bonna Avenue, Cleveland, Ohio.
Anna Petrich340 E. Foothill Blvd., R3 148A, Fontana, Calif.
Gladys Buck 10036 Avenue L., South Chicago, Ill.
Sophie Golob 768 Arnolda Ave., Indianapolis 22, Indiana.
Marie Schlamann222 West 7th Street, Leadville, Colorado.

YOUTH AND RECREATION COMMITTEE

Director of drill teams — Marie Floryan 5830 W. Mineral St., West Allis Wis.
Director of Juvenile Activities — Evelyn Krizay83 - 29th St., Barberton, Ohio.
Athletic Directors:
Midwestern Division — Josephine Ramuta Sumic, 81 No. Chicago St., Joliet, Ill.
Eastern Division: Mary Perdan, 19303 Shawnee Ave., Cleveland 19, Ohio.

ZARJA — THE DAWN

URADNO GLASILO SLOVENSKE ŽENSKE ZVEZE V AMERIKI
OFFICIAL PUBLICATION OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION OF AMERICA

PUBLISHED MONTHLY — IZHAJA VSAK MESEC
Annual Subscription \$2.00 — Naročnima \$2.00 letno
For SWUA members \$1.20 annually — Za članice SŽZ \$1.20 letno

Publisher, "Zarja", 1637 Allport St., Chicago 8, Ill.

Managing Editor -

Albina Novak

Editorial Office:

6516 Bonna Avenue, Cleveland (3), Ohio

Telephone Express 2812

"Entered as second class matter November 13, 1946, at the post office
at Chicago, Illinois, under the Act of August 24, 1912."

All communications for publication must be in the hands of the Editor by the
tenth of the month for the next issue and must be indorsed by the writer. If typewritten
use double-space and if hand written use ink. Write plainly, especially names and on
one side of paper only.

Vsi dopisi morajo biti v rokah urednice do 10. v mesecu za prihodnjo izdajo in
podpisani po pisateljski. Pišite s črnilom in samo na eno stran papirja. Pri imenih pazite
da so razločno pisana.

LETO XX—ŠT. 11

NOVEMBER, 1948

VOL. XX—NO. 11

Zahvalni dan v Novembru

Drage odbornice in sestre:

Bliža se praznik Zahvalni dan, ko bomo v tej deželi javno izkazali svojo hvaležnost za vse, kar smo v preteklem letu prejeli za svoj obstanek. Zopet smo bili blagoslovljeni z obilno in bogato letino, katero bomo gotovo tudi letos delili z manj srečnimi ljudmi v inozemskih deželah. Amerika se je še vselej izkazala velikodušno v času potrebe, v vednosti, da vsaka žrtev, ki jo doprinesemo, je le majhno plačilo za blagoslove, ki smo jih deležni tukaj. Bodimo hvaležne tudi me v naši Slovenski ženski zvezi, da smo tudi me imele priliko v polni meri sodelovati v dobrem delu in tako izvajale nauke patriotizma in dobrega tovarštva v dobrobit dežele kot posameznikov.

Čas hitro poteka in preden se bomo dobro zavedle, bo že tu mesec december in ž njim čas naših letnih sej ter volitev novih odborov. Prav iskreno upam, da se boste udeležile svojih sej ter podale svoje dobre sugestije za uspešno in prosperitetno bodoče leto. Prepričana sem, da vse veste za datume svojih sej, zato ne čakajte posebnih obvestil, temveč si zaznamujte v koledar ter se obvezite, da se boste prav gotovo udeležile seje. Obilna udeležba na glavnih sejah je najlepše plačilo odbornicam, ki so vam zvesto služile skozi vse leto! Biti dobra in lojalna članica, bo sleherni v korist, o čemer sem trdno prepričana.

V oktobru sem imela priliko, udeležiti se dveh velikih proslav, ki sta bili prirejani v spomin 20 letnic podružničnih ustanovitev. Naša največja podružnica št. 25, Cleveland, Ohio, je imela proslavo v nedeljo 17. oktobra; največja podružnica v Pennsylvaniji, št. 26 v Pittsburghu, pa je obhajala svojo ustanovitev s slavnostnim banketom in plesom, v nedeljo 24. oktobra. Pionirskim odbornicam in vsem članicam, ki so marljivo delovale vsa pretekla leta, moja prisrčna zahvala. Bog daj, da bi še mnogo let delovale za procvit naše lepe Zveze. Prav tako sem globoko hvaležna za prisrčni sprejem, ki sem ga bila deležna in za priložnost, se sestati s tolikimi dobrimi članicami in iskrenimi prijateljicami.

Hvaležna sem tudi Mr. Rednaku iz Braddock, Pa., za povabilo, da bi govorila na slovenskem radio programu isto nedeljo pred

pittsburško slavnostjo. Bilo mi je v veliko zadoščenje imeti deset minut dragocenega časa in upam, da je bilo poslušalcem ustrezno.

Za bodoči mesec imamo na svojem programu mnogo važnih priredb in zadev. RAZSTAVA ROČNIH DEL, ki bo v Clevelandu v dneh 4. in 5. decembra, v Slovenskem domu na Holmes Avenue, bo ena izmed velikih priredb v tem letu. Na poset se pričakuje naša ustanoviteljica Mrs. Marie Priland, ki ni bila že več let v Clevelandu in tudi druge glavne odbornice kot članice izven mesta. Upati je, da se boste vse bližnje gotovo odzvale in pokazale svoje zanimanje, kajti Vaše sodelovanje je abosolutno potrebno, če hočemo imeti uspeh. Največja skrb je sedaj: Če boste poslale robce ali kakšno drugo ročno izdelano stvar kot predpasnik, itd., da bomo tudi v gmotnem oziru imele lep izid. Saj kakšno majhno stvar lahko vsaka utрпи in bo hvaležno sprejeta. Pošljete lahko name ali na Mrs. Ella Starin, 17814 Dillewood Rd., Cleveland, Ohio, ki je voditeljica šivalnih klubov in predsednica odbora za razstavo ter ima v oskrbi tudi prodajni oddelek. Prebitek od prodaje bo v korist **konvenčnemu skladu**. Tu imamo sijajno priliko napraviti močan sklad, če boste pomagale. Ročno delo nam je za kratek čas in gotovo bomo vse ponosne na dejstvo, da smo z malim darom mnogo pripomogle konvenčnemu skladu, ki je te čase velika skrb glavnemu odboru.

Važno v moji poslanici ta mesec je: naša PRED-KONVENČNA KAMPANJA in KAMPANJA ZA MLADINSKI ODDELEK. Za nas pomeni to samo eno stvar: vsaka naj pridobi vsaj eno novo članico! Tista, ki more, pa naj stori še več ter se potrudi za eno izmed velikih nagrad! Zdaj se podružnicam nudi ugoden čas, pridobiti častno mesto na konvenciji in imeti KRALJICO iz svoje srede. Ko boste skupaj zbirale stvari za proslavo Zahvalnega dne, se snomnite še Zveze in si vzemite za cilj: stopiti do prijateljice ter jo nagovorite, da se vpiše v Zvezo! To darilo bo Zvezi najbolj všeč za praznik. V nadi, da boste imeli povsod lep Zahvalni dan,

Vas iskreno pozdravljam,

Albina Novak, predsednica-urednica.

Pod oknom

J. Flajšman

Andante (Besede F. Prešeren)

Lu - na si - je, kla - dyo bi - je trudne, pozne
 Ti si križa, lju - bejni - wa de - kli - ca neu -

u - re že; prej ne - zna - ne sr - čne ra - ne,
 smilje - na! Ti me ra - niš, ti mi braniš,

Ped

me - ni spa - ti ne pusté, prej ne - zna - ne
 da ne morem spat' doma, ti me ra - niš,

sr - čne ra - ne meni spati ne pu - sté.
 ti mi braniš, da ne morem spat' do - ma.

p *frit.*

Century Brand

Marie Prislund:

OH, TA SVET...

ZAHVALNI DAN

Pilgrimi so leta 1621 prvič praznovali Zahvalni dan v Ameriki. Ko se je naša dežela osvobodila angleške nadvlade ter postala republika, je njen prvi predsednik George Washington priporočal naj se vsako leto praznuje Zahvalni dan.

Mnogo nedostatkov ima naša nova domovina in često se jezimo nad tem in onim, kar bi res lahko bilo drugače, a vkljub vsem hibam in senčnim stranem je Amerika še vedno najboljša dežela na svetu. Ne samo ta mesec, na Zahvalni dan, ki pride le enkrat v letu, pač pa vsak dan imamo polno vzrokov biti hvaležni, da živimo v tej deželi. Naj navedem le nekaj dejstev.

Hvaležni bodimo:

Da se lahko svobodno kretamo, svobodno izražamo ter da smo "kralji" v svoji hiši;

Da se nam ni treba prilizovati in klečeplaziti, da obdržimo svojo pozicijo;

Da se nam ni treba nikomur priklanjati s klobukom v roki;

Da se nam ni treba bati kake "čistke;"

Da nimamo diktatorjev, katerim bi se morali klanjati, kar bi bilo nerodno, ker imamo trdo hrbtenico;

Da se lahko na vsa usta jezimo in zabavljamo čez vlado ter na vse pretege kritiziramo javne činitelje brez bojzani, da bi bili radi naše kritike vtaknjeni v "špek-kamro;"

Da smo vsak dan siti, razmeroma dobro oblečeni, ter da nas nihče ne prezira ali zapostavlja radi naše narodnosti ali vere;

Da imajo naši otroci priliko povspeti se do najvišjega mesta v deželi.

Bodimo hvaležni, da nam je bilo prizanešeno strašno vojno razdejanje, katerega prizadetih ne bodo nikdar popolnoma preboleli.

Končno bodimo iz vsega srca hvaležni za zdravje, če ga imamo, za sporazum v družini, za ljubezen svojih otrok ter za iskrene prijatelje.

* * *

Miss Eleanor Prech, urednica ženske strani v dnevniku "The Cleveland Press," se je nedavno vrnila z obiska v Evropi. O vtisih svojega potovanja je 29 "Press" napisala zelo času primeren članek, ki ga je za svoj list prevedel Anton Šabec, urednik "Glas-a", uradnega glasila Slovenske Dobrodelne Zveze, ki v državi Ohio. Glasi se:

"Po treh mesecih bivanja v Evropi, mi izgleda danes Amerika boljše kot kdaj prej. Nikoli se nisem prav zavedala, kako srečni smo tukaj, dokler nisem obiskala po vojni prizadete Holandije, Francije, Nemčije, Belgije in Češkoslovaške.

Življenje v teh deželah je silno težko, posebno za ženske, katerih večina ima samo eno poslanstvo: spraviti skupaj dovolj živil za svojo družino.

Še mnogo mesecev bo poteklo, preden bom pozabila na njihovo tekanje iz enega mestnega dela v drugega za potrebnimi živili in drugimi potrebščinami za njih dom. Še dolgo se bom spominjala njihovih dolgih vrst, v katerih

so stale in čakale, da dobe malo sira ali mleka, do katerega so opravičene na podlagi svojih racijskih kart.

Nikoli ne bom pozabila prizora, ki se mi je nudil na vožnji z vlakom po Slovaški, kjer sem videla otroke jesti jabolka, kakršna bi mi tukaj zmetali v posodo za odpadke. Niti mi ne bodo šle tako kmalu iz spomina mlade deklince, katerih obleke so komaj pokrile njihovo nagoto; matere jim ne morejo kupiti drugih.

Zadnje dni hodim po mojem domu kakor v sanjah, občudujoč ugodnosti in udobnosti, ki so mi bile pred odhodom v Evropo neopažene. Na primer: naše mreže na oknih in vratih, ki branijo muham in drugemu mrčesu dohod v stanovanje; naše kopalnice, naš telefon, naši požiralniki prahu (vacuum cleaners) — vse to ima zdaj zame drugačen pomen.

Stvari, ki jih smatramo za samo obe sebi umevne in potrebne, kakor kopalnice z vročo in mrzlo vodo, polni refrigeratorji živil, čiste in mehke postelje, večje število oblačil v naših shrambah za obleko — vse to mi je danes, po treh mesecih bivanja v Evropi, silno ljubo in dragoceno.

Kako dobro de človeku, stopati po ulicah, ob katerih stoje lepa in cela poslopja, in videti prodajalne, natrpane z oblekami, čevlji, suknjami, plašči...

Naravnost čudež se zdi, ko stopite tukaj v čist vlak, ki vozi natančno po urnem redu, in ki ni tako natrpan, da bi morali stati na hodnikih in stopnicah, kakor je to v Evropi. Kolikokrat smo se v Franciji znašli v vagonih, ki so jih nenadoma oklopili, nakar smo ugotovili, da ne gredo tja, kamor smo namenjeni.

Predsvem pa sem srečna, ker vidim tu ljudstvo, ki se zna smejati in ki je videti srečno. V Evropi skoraj nisem govorila s človekom, ki bi ne bil strašno zaskrbljen zaradi svoje bodočnosti in zaradi "prihajajoče vojne."

Da, lepo in prijetno je, biti zopet v Ameriki..."

* * *

Država Wisconsin letos praznuje 100 letnico svojega obstanka. Ženski odsek za proslavo stoletnice, je za to priliko izdal posebno knjigo, "The Story of Wisconsin Women". V knjigi je navedena zelo zanimiva zgodovina znamenitih žensk-pionirk, ki so po svoje pripomogle državi k njeni današnji veličini.

Pri knjigi so sodelovali najboljši zgodovinarji v državi; urednica pa je Ruth De Young Kohler, (Mrs. Herbert V. Kohler), svoječasna urednica ženskega oddelka dnevnika The Chicago Tribune in predsednica ženskega odseka za državno stoletnico.

Knjiga je bila razprodana v tisočih in tisočih izvodih širom Amerike. Državna zgodovinska družba (The Wisconsin State Historical Society) bo to knjigo v svojih arhivih hranila poznim rodum v spomin.

V tej znameniti knjigi je omenjena le ena slovenska organizacija, namreč naša Ženska Zveza, kar je gotovo v čast našemu narodu ter bi moralo biti v ponos sleherni Zvezini članici. Če bi kdo hotel knjigo imeti jo lahko naroči pri The Centennial Committee, Kohler, Wisconsin, ali pa naj piše meni. Knjiga je bila izdana brez misli na dobiček, ter stane samo en dolar.

* * *

Stoletja je bila arabska žena na zelo nizki stopinji. Pri potovanju je mož vedno osla jezdil, žena pa je vdano stopala za njim, do vrha otovorjena z kuhinjsko prtljago. Zadnja vojna pa je ta status nekoliko spremenila. Mož sicer še vedno sedi na oslu, a žena pa zdaj hodi pred oslom in ne več za njim. V puščavi so namreč bile posejane mine...

* * *

V Chicagu je 24. septembra preminul Mr. Vincent Cainkar, 30 letni glavni predsednik Slovenske Narodne Podporne Jednote ter vesčasni predsednik Jugoslovanskega Pomožnega Odbora (JPO). Bil je toleranten, vljuden, pošten in iskren rodoljub. Blag mu spomin!

ROMARSKI NAGOVOR

Članicam Slov. Ženske Zveze 18. julija v Lemontu 1948.

P. Kazimir Zakrajšek

KO bi bilo mogoče, da bi se ve mogle vrniti sedajle domov in v rojstno vašo hišo, in ko bi bilo mogoče, da bi se vaša dobra pokojna mati mogla vrniti iz groba, pa bi vstopile v rojstno hišo in tam naenkrat zagledale pri mizu svojo mater. O, kako bi ve presrečne plan'le k svoji materi. "O, mati!" bi vskliknile in padle v objem svoje matere. In vaša pokojna mati, o, kako bi se enako razveselila vas. Kako bi planila proti vam. "O, ljuba hčerka! Kako sem te vesela!" bi zaklicala in vas objela. Obe bi glasno jokali ginjenja in sreče. Po tolikih letih, po tolikih težkih preizkušnjah življenja, pa se zopet vidita!

Drage slovenske romarice Slov. Ženske Zveze! Ali se prav sedajle ne godi prav isto tukaj v naši ameriški Marijini hišici, na naših slovenskih ameriških Brezjah? Res imate povsodi Marijo in je bila z Vami in je z vami povsodi. Toda naša, vaša slovenska Marija Pomagaj, Marija kot naša slovenska Mati in Kraljica je pa za vas, za vse ameriške Slovence, samo tukaj na Ameriških Brezjah. O tem ste tudi ve prepričane in samo to je, kar vas je prignalo danes sem. Zahrepenele ste zlasti starejše, zlasti tiste, ki ste danes prvič tukaj, ve tam daleč iz rudeče Colorade, iz Indianapolisa, iz Clevelanda ali od koder ste, po tej svoji slovenski Mariji Pomagaj, svoji Materi in šle na težko in dolgo pot, da se še enkrat vidite s svojo Materjo predno ležete v svoj grob. In sedajle ste tukaj.

Zato, ko ste včeraj, ali danes zjutraj stopile sem v to skromno njeno hišico in ste zagledale naenkrat pred seboj sliko svoje dobre slovenske Marije Pomagaj, o, povejte odkrito, ali vaše srce ni zakričalo v vas presrečno enako: "O, ljuba Mati" in ali je niste objele v duhu z vso svojo žensko dušo in z vsem ljubečim srcem? In bodite prepričane, da se je prav enako in še bolj veselila vas vaša nebeška Mati, Marija Pomagaj in vam v pozdrav enako vesela zaklicala: "O ljubljena hči! Kako sem te vesela!" In enako prisrčno je nevidno tudi Ona vas objela in pritisnila na svoje materino srce. Dolga so leta, od kar sta se poslovili na Brezjah, ko ste kot dekleta, kot mlade žene odhajale iz domovine in ste tam pred Njo izjokala zadnjo solzo težke ločitve od doma in od domačih in od Nje. In danes po letih, dolgih letih ste zopet pri Nji in ona vas ima pri sebi. "O ljuba hči, kako sem te vesela!" vam zato brez dvoma govori iz nebes po tej sliki na oltarju.

Ta naša slovenska Marija Pomagaj tukaj v Lemontu vas je pa še najbolj vesela zato, ker prav sedaj gleda po Ameriki tudi veliko drugih slovenskih žena in mater. Prav isti čas kot ve, so se poslavljale na Brezjah do nje in ji obetale zvestobo tudi v tujini. Pa danes, kje so? Zašle so v težke razmere, ki so jih odrgale od vere svoje matere, tako pa jih odrgale od — Matere Marije Pomagaj. Postale so ji nezveste in danes je ne ljubijo več, je ne marajo več, morda so od Marije odrgale tudi moža in nesrečne otročiče, vso družino za vedno. O, kako je teh slovenska Marija Pomagaj žalostna! Toda ve, slovenske matere in žene, tega niste storile. Ostale ste ji zveste do danes in danes ste tukaj pri nji v ljubezni in zvestobi. O, kako vas je Marija tudi iz tega uzroka sedajle vesela! Kako vam vesela kliče: "O ljuba hči! Ostala si mi zvesta! Kako sem te vesela!"

In v tem smislu vas danes vse prav prisrčno pozdravljam v imenu naše Lemontske slovenske Marije Pomagaj in v imenu nas slovenskih frančiškanov v Lemontu.

2.

Pripeljala vas je pa sem k Mariji Pomagaj vaša ženska organizacija Slovenska Ženska Zveza. Že več let zbira leto za letom vsako leto enkrat na svojem letnem romanju in zborovanju svoje članice tukaj na ameriških slovenskih Brezjah. O, čast in hvala ji za to! Marija naj jo blagoslovja! Članice skrbite, da se bo to vršilo naprej vsako leto.

In prav je tako! Kam, kam naj slovenska ženska organizacija vodi svoje članice, slovenske matere in žene in dekleta drugam, kakor k Mariji? Ali more, ali sme drugače, če hoče ostati zvesta slovenskim materam in ženam, slovenskemu ženstvu doma v stari domovini celo tisoč-letje nazaj?

Kar spomnite se nazaj na svojo mladost, v svojo domačo rodno hišico, na svojo ljubo rajnko mater, na slovensko ženstvo doma! Ali si ga morete m'sliti drugače kakor Marijino? Ali se spominjate, kako je ljubila Marijo vaša mati s celo svojo dušo in s srcem in tudi vas učila te ljubezni kot deklico? Kako je vse storila, da bi tudi vam vcepila v dušo in srce tako močno ljubezen do Marije, da bi vstrajala celo vaše življenje v vseh preizkušnjah, v vsem trpljenju, pa tudi v vseh skušnjavah do smrti, pa da bi to njeno Marijino ljubezen ponesele tudi vsaka v svojo družino, v srca svojih otrok kot njeno najdragocenejšo dedščino! Ali se spominjate, kako je molila za vas k Mariji, za vas šla na božjo pot v ta namen? In ve doma kot dekleta, ali niste b'le prav take? Marijine? Ali niste to ljubezen vzele seboj iz domovine sem za Ameriko?

In tako je bilo slovensko ženstvo, slovenske matere in žene, ne samo sedaj, temveč vse že nad tisoč let nazaj. Četorej hočete biti vredne naslednice tega slovenskega ženstva, morete, smete biti drugače, kakor Marijine? Če hočete ostati zveste svoji pokojni materi, morete, smete biti drugače, kakor take, kakoršne vas je vzgojila? More vaša ženska organizacija delati drugače, kakor krepko iti po poti začrtani vam od vaših mater, od slovenskega ženstva doma?

In spomnite se na svojo lepo slovensko domovino! Koliko Marijin' h slik po slovenskih hišah, tudi vaši! Koliko kapelic in znamenj po vaseh, ob potih, koliko cerkva in cerkvic po celi Sloveniji! Koliko lep' h Marijinih pobožnosti! Koliko lep' h Marijinih slovenskih pesmic! Da, cela naša slovenska domovina je samo ena Marijina skupna cerkev, Marijin dom in slovenski narod ves Marijin narod. Dolgih nad tisoč let je Slovenec živel z Marijo, trpel z Marijo, umiral z Marijo, pa se tudi boril z Marijo za svojo lepo zemljo, za svoje pravice, za svoj obstanek in se zato ohranil do danes.

Zato tudi iz tega vzroka, ali morete slovenske žene in matere svoje Slov. Ženske Zveze tukaj v Ameriki delati drugače in ne voditi slovenskega starega in mladega ženstva samo k Mariji, če nočete zatajiti svoj narod, svojo domovino? Ali morete, da bi ne delale za našo slovensko Marijo Pomagaj?

Zato ponovim: kako prav, kako lepo je, da vas vaša Slov. Ženska Zveza vodi vsako leto sem k Mariji Pomagaj. O, Marija Pomagaj, daj, da bodo vse članice po svojih podružnicah zvesto vršile to veliko svojo nalogo. Bil sem leta 1926 pri ustanovnem shodu Slov. Žen. Zveze v moji cerkveni dvorani sv. Štefana v Chicago in vem, da je tako tudi zamišljena. Lepo organizacijo imate. Bodite ponosne na njo!

Drage članice, ko boste legale kmalu v hladni grob, kolika tolažba bo tedaj za vas, če boste gledale s svoje smrtne postelje v svojo družinico, v svoje društvo, pa boste videle, da ste storile svojo slovensko dolžnost in da zapuščate za seboj pri svoji družini in pri svojem društvu — zvesto slovensko ljubezen do Marije! Kako prijetna bo vaša smrt, ko boste slišale Marijo Pomagaj govoriti: "Prav, dobra in zvesta hči, ki si mi bila zvesta v življenju, pridi po plačilo!"

(Dalje prihodujič.)

ZLAT JUBILEJ REV. K. ZAKRAJŠKA

Dne 4. septembra, 1948 je minilo 50 let, odkar je bil posvečen za mašnika naš dober prijatelj Rev. Kazimir Zakrajšek. Pošiljamo mu najlepše čestitke in želje, da bi ga Bog ohranil še mnogo let med nami!

ROMANJE NA AMERIŠKE BREZJE

Pueblo, Colorado. — Romanje na ameriške Brezje v Lemont, Illinois v julija, je bilo nekaj posebnega in lepega za nas iz daljne Pueblo, Colorado. Bilo nas je trinajst v skupini na potu proti Lemontu in v Denverju sta se nam pridružili sestra Mary Kvas in njena mati Mrs. Mary Lesar. Zelo smo ju bile vesele, ker ste veselega razpoloženja. Skozi vso pot na vlaku smo prepevale nabožne pesmi, pa saj smo imele dobre pevke med nami kot so Frances Verbich, Josephine Erjavec, Anna Peček, Theresa Kaplan, Mary Stancar, druge smo pa bolj polahko popevale za njimi.

Lahko si mislite, kako smo bile vesele, ko smo po dolgi vožnji prišle v Lemont, Illinois, trudne, zaspane, ampak srečne smo se počutile, ker smo dobile lepe sobe vse v redu pripravljene za prenočišče.

Najprvo smo šle v cerkev Marije Pomagaj, se zahvaliti za srečno potovanje. Ker je bilo blizu opoldan, nas je že čakalo kosilo, ki je bilo okusno pripravljeno. Me ne bomo pozabile gospo Mary Hoge, mater dveh duhovnikov, ki sta v redovnem stanu, kako je ta dobra žena skrbela za nas; ker nas je bilo veliko število, smo imele zase jedilno mizo. Gospa Hoge je vedno rekla: ta miza je za one iz Colorade! Deležne smo bile najboljše postrežbe in jedila so bila prvovrstna, za kar so Hogetova mati poskrbeli. Zato Vam kličemo, Mrs. Hoge: Bog Vam daj obilo zdravih in veselih let. Da bi se zopet videle!

Na Zvezin dan v nedeljo 18. julija je bilo zelo lepo vreme. Pridružile smo se procesiji, ki se je ustavila pred duplino Lurške matere božje, kjer se je brala sveta maša za vse romarje tega dne. Krasno so prepevale članice in pevski zbor podružnice št. 2 je vodil v petju pri procesiji in sveti maši.

Popoldne smo pa prisostvovali lepi zabavi in uživali lep program na katerem je nastopil tudi pevski zbor podružnice št. 20 iz Joliet. Lepa hvala za šopek, katerega mi je pripela naša glavna tajnica sestra Erjavec. Ves program je bil bogate vsebine.

Globoko smo hvaležne častitim očetom Frančiškonom za gostoljubnost in prijaznost. Potem gospodu Antonu, ker je vedno skrbel, da nismo bile žejne. Hvala gospodu Johnu, ker nam je razkazal lepo urejen čebelnjak. Malo smo se bale, da nas čebele opikajo, gospod John je ga trdil, da je zdravo za revmatizem, če te čebela vpiči. Lepa hvala tudi gospodu Kazimirju Zakrajšek, za ganljivo in lepo zamišljeno pridigo. Povedal nam je tudi, kako je bil težak začetek v misijonarskem delu in pri vzdrževanju lista Ave Maria in da pe zasluga našega bivšega župnika gospoda Cirila Zupana, da je list ostal pri življenju. Sprejmite zahvalo, gospod Zakrajšek, za Vaše tople besede in priznanje.

V ponedeljek smo se pa razkropile

NEKAJ ČLANICE IZ COLORADE, KI SO PRIŠLE NA ZVEZIN DAN.

Od desne na levo: Mrs. Josephine Glavich, Mrs. Kaplan, Mrs. Mary Kocman, Mrs. Joseph Erjavec (ta je iz Pueblo), Mrs. Mary Zajc, Mrs. Frances Volk, in Mrs. Anna Pucel na katerem domu so se mudile.

na vse strani. Mrs. Kvas in Lesar sta šli proti Clevelandu; Mrs. Verbich in Mary Ogulin proti Minnesoti; nekatere so se podale za zlet samo za en dan v Chicago v spremstvu Mr. Zorko, ki jim je bil vodnik za kar so mu hvaležne; jaz sem se pa odzvala vabilu glavne predsednice na glavno sejo v Joliet, kar sem radevolje storila. Seja je bila zanimiva in med nami je bila tudi naša častna predsednica Mrs. Prislant. Zvečer po seji smo pa bile povabljene na večerjo k sestri Benedik, kjer smo bile na krasno urejenem vrtu postrežene z vsakovrstnimi dobrotami, ki jih znajo napraviti samo slovenske kuharice. Tako dobrih potic in flancatov nisem še jedla. Hvala sestri Benedik, Planinšek, Erjavec, Kunstek in vsem drugim, ki ste skupaj napakle tako okusno večerjo, za vašo gostoljubnost in prijaznost. Z nami je je bila tudi sestra Bara Kramer. Meni se je izpolnila želja, ker sem vedno želela osebno spoznati njo in našla sem jo res vesele narave. Povedala nam je kako se naredi jabolčni paj; pravi: blinc spodaj, blinc na vrh, na sredi pa jabolka in paj je gotov! Sestra Kramer, vabimo Vas v Pueblo, kjer boste zelo dobrodošla! Hvala Josephine Zeleznikar za krasno petje, katero je nam poklonila za odhodnico. Hvala naši glavni predsednici Albinu Novak za prijateljski sestanek.

V torek se je število naših potnic še bolj zmanjšalo. Sestra Josephine Erjavec se je podala v Lincoln, Nebraska obiskat hčerke. Sestra Anna Peček je šla k sestri Anna Prijatelj v Moline, Illinois in ž njo je šla Theresa Kaplan. V sredo smo pa še druge prav ne rade zapustile Lemont, ta sveti kraj. Poslovile smo se od Marije ter se izročile v njeno var-

stvo. Poslovile smo se tudi od Mrs. Angele Križman, mame naše glavne predsednice in male vnukinje Gloria Jean, ki sta bili na oddihu v Lemontu ravno isti čas. Potem so nas gospodje peljali z avtomobilom do busa, kar se nam je zelo ustreglo.

Ko smo prišle v Joliet sta se Mrs. Stanar in Mrs. Fabian peljali naprej proti domu in Mrs. Fear je gostovala pri Horvatovih v Jolietu. Druge nas je pa povabila dobra Mrs. Pucel, da gostujemo pri njej, kar smo radevolje storile. Bilo nas je polno hišo. Mrs. Pucel je živela veliko let tukaj pri nas v Puebli, za to je bilo prav domače pri njej in smo si imele mnogo za povedati. Mrs. Josephine Glavich in jaz sva bili bolj tihi, zgovorne so pa bile Frances Volk, Mary Kocman in Mihaela Prince. Ona je v sorodstvu z Mrs. Pucel. Zelo smo Vam hvaležne, Mrs. Pucel, kakor tudi vašim hčerkam in sinovom za gostoljubnost, katero ste nam izkazali. Hvala Mr. in Mrs. Frank Šetina za okusno kosilo in večerjo in za spremstvo iz postaje in potem zopet na postajo.

Tudi Mrs. Terlep nam je razkazala okolico Joliet in nas peljala v park, da smo videle kako je lep in zanimiv kraj. Tega parka se ne da opisat, tako je krasno urejen in potem smo šle v cerkvice svete Ane, ki je bolj majhna, toda zelo lično urejena. Ljudje pridejo od blizu in daleč kot na božjo pot k sveti Ani. Rada bi nam bila razkazala še več mesta, pa ni bilo časa za vse, ker smo imele isti večer za obiskati Mrs. Erjavec in njeno družino.

Pri Erjavčevih so nam kazali filmske slike, ki so bile zelo zanimive, posebno od kadetk in drugih dogodkov kot tudi Erjavčeve družine, zlasti o

malem sinčku Ronitu, kako je rastele. Potem nas je Mrs. Erjavec pogostila s sladoledom in domačim pecivom. V spremstvu Erjavčevih in Pučlevih smo se udeležile tudi proslave ABZ, namreč 50 letnice društva, kjer smo sišale krasno petje; posebno se je odlikoval pevski zbor od podružnice št. 20. Izborno je zapel tudi moški zbor iz Chicage. Kako milo je donela pesem: Buči, buči morje Adrijansko... Človek je bil globoko ginjen, ko je poslušal to lepo petje. Tudi jolietški cerkveni pevski zbor je pokazal svojo umetnost v petju. Mrs. Erjavec nam je pa razkazala lepoto in bogastvo farnega parka, slovensko pokopališče, groto Marije ter grob njene pokojne mame. Oče Šetina so pa še vedno dobro ohranjen, čeprav jih je že nad 80 let. Hvala Vam, Mr. Šetina za prijazen sestanek.

Obiskale smo tudi cerkev svetega

Jožefa. Krasna stavba in najbolj impozanten je stranski oltar svete Ane. To ni navadna cerkev, ampak katedrala.

Zanimivo je bilo gledat, ko se je dvignil nizgor velik most na glavni cesti, ki drži preko kanala, da je šla lahko barka skozi.

V spremstvu Frances Sušel in Elle Starin sem obiskala tudi Jednotin dom, oziroma glavni stan KSKJ. Mr. Slana nam je razkazal vse poslopje. Povem vam, da take stavbe se ne vidi povsod. Hvala oskrbniku poslopja, Mr. Mihaelu Hočvarju, ki se je prav podomače z nami razgovarjal. Obiskale smo tudi 80 letno mater od Mr. Erjavca ali podomače Hribarjevo mater. Ta družina je pred več leti živel v Pueblu in se jih še dobro spominjam. Obiskale smo tudi obe hčeri in sina ter bile povsod lepo postrežene.

Pri gospej Gregorich na Broadway smo pa bile postrežene z orehovo potico in šunko. Sedaj pa pridite vi v Pueblo nas obiskat, da bomo vrnile. Posebno smo hvaležne Mrs. Govednik za kokošjo pečenko in domače pecivo za popotnico. Mrs. Govednik je doma iz moje rojstne vasi in njen soprog je pa doma iz suhe Krajine, od tam kot naša Mrs. Kocman. Ta sta se imela dosti za pogovoriti od rojstnega kraja.

K zaključku dopisa se zahvaljujemo Erjavčevim, Pučlevim, Šetinavim, Trlepovim, Planinškovim, Benediktovim in vsem, katere smo obiskale za vso prijaznost, ki nam je bila izkazana. Bodite uverjeni, da bomo za vedno nosile v srcu lepe spomine na vas vse skupaj!

Anna Pachak,
209 Oakland St.,
Pueblo, Colo.

Ženski svet

GENERALOVA ŠOFERKA

MOGOČE se danes prejšnji general Eisenhower jako kesa, da je najel Miss Kay Summersby za šoferko, čeprav ga je vseskozi in povsod prav spretno in srečno vozila. V Angliji je slučaj tako nanasel, da ga je ta gđc. prepeljavala in ker je bila jako zanesljiva ženska, je sčasoma postala njegova osebna tajnica, družabnica in oskrbnica za kar je prejela šaržo kapitana. V knjigi "Eisenhower Was My Boss" ta avtorica jako odkritosrčno piše o vseh dogodkih, ki so se odigrali tekom vojne v glavnem štabu in drugod, kamorkoli je peljala ameriškega vrhovnega poveljnika. Menda ne bo v nobeni knjigi toliko resnice kot je v tej, ker Miss Summersby ni diplomat, da bi kaj zamolčala. Popisala je vse, kar je doživela in kakoršne utise so napravil na to dekle osebe, ki so v vojni igrale glavne vloge. Kot tajnica je imela pogled v vse vojne manevre in kot inteligentna ženska je tudi razumela vse duševne boje, ki so se odigrali med amabicioznimi poveljniki. Nič se ne pomišlja, da bi ne zapisala kako se je general bal, da ga bodo poslali v Washington in bo kdo drugi vodil pohod v Normandijo. Bolje kot marsikateri častnik je Miss Summersby vedela za natančne važne datume, katere je znala obdržati za se. Ženska polkovnik Hobby, poveljnica vojaške ženske skupine Waac bo gotovo z velikim zanimanjem čitala vsa ta odkritja. Spoznala bo sedaj, kako malo je vedela o vojnih dogodkih, čeprav je zavzemala najodličnejše mesto kot poveljnica Waacs.

Običajno se pusti šoferja proč od družbe, a šoferka Kay je šla z generalom vsepovsod, kot bi spadala v dotične kroge. Kot omenja, je ni nikjer nihče prezrl ali hladno sprejel, kadar je bila komu predstavljena, le en sam človek in je bil angleški kralj Jurij 6. ki je obdržal svojo "visokost" in jo skoro ignoriral. Miss Summersby je to hladnost sicer občutila ampak kot Irka, se ne zmeni za kralje in je že vložila prošnjo za ameriško državljanstvo.

V Tuniziji je srečala tudi pokojnega predsednika Roosevelta. Tudi njega je vozila okoli. On je ni prezrl in jo je celo povabil na kosilo in večerjo. Bila je tudi dobra družabnica, da je znala držati vsak pogovor.

Kot zvest služabnik generala Eisenhowerja, je bila tudi v Berlinu tedaj, ko je Feldmaršal Keitel stal premagan pred ruskim feldmaršalom Žukov-em. Bila je priča tej veliki tragediji kakor tudi slavnosti, ki so jo zmagovalci obhajali v Berlinu. Opisala je Višinskija, kako je tedaj skrbel za vsako malenkost, da je bila točno zabeležena in fotografirana. Višinski je bil civilist a je imel veliko ulogo kot poslanec iz Moskve. Praznovanje zmage nad Nemci je

bilo jako zalito z raznimi pijačami, edini človek, ki je ostal trezen, je bil ruski general Zhukov.

Mogoče se general Eisenhower kesa svoje napake, ker je najel šoferko, ampak njega samega ni prav nič očrnila ali postavila v slabo luč. O njem pravi, da je jako prijazen in dobrosrčen človek. Vsi uspehi in visoki odlikovanja ga niso prav nič spremenila. Med vso vojno se je obnašal kot priprost Američan, ki ima važno nalogo, katero mora uspešno končati. To je tudi storil in če mu je šoferka kaj pomagala, smo ženske lahko ponsne na njo.

Kogar taka biografija zanima, naj povpraša za knjigo "Eisenhower Was My Boss" od Kay Summersby.

VES ŽENSKI SVET BI RAD POSNEMAL AMERIČANKE

Glas in zahteva po enakopravnosti se danes čuje v deželah, kjer ženske še niso samostojne in politično priznane. Pri organizaciji Združenih narodov se nahaja dosti deklet in žen iz drugih dežel, kjer vlada še ni priznala ženskam niti volilne pravice. To krivično zapostavljenje danes žene bolj občutijo, kakor pred vojno, ki je pobrala moške in ženskam prepustila, da so nadomestile to vrzel, kjerkoli je bilo treba. Postale so zanesljive in uspešne delavke na vseh poljih v vojni sili in danes zahtevajo priznanje enakosti. Miss Nelly Hubert poroča, da je Belgija letos priznala ženskam volilno pravico in želele bi, da bi dala poročenim ženam več samostojnosti z ozirom na sklepanje kupčij in enakih zadev. Miss Selva Zughaib iz Lebanona poroča, da si njene sestre želijo več in boljše izobrazbe. Šolanje tam je jako drago in zato tudi nepremorejo dosti izobraženih žen. Bolj važno za to deželo je, da se dvigne izobrazba žen potem bodo vprašale za druge prednosti kot volilno pravico. V državi Chile pa se ženske nemorejo pritožiti radi pomanjkanja šol. Teh imajo dovolj in izobrazba je jako poceni, nimajo pa volilne pravice za katero se jim gre. Kitajska, ki je že pozabila kaj se pravi v miru živeti, ima probleme strašne inflacije. Ženske bi rade izgubile volilno pravico, če bi kdo rešil njih ekonomijo.

ZAVAROVALNE DRUŽBE PROTI ŽENSKAM

Iz starih zapisnikov posnamemo, da se ženske niso mogle zavarovati za vsako vsoto, kakor je bilo dano moškim. V prejšnjih časih ni ženska dosti štela in so jo odrivali vsepovsod in tako tudi pri zavarovalnin. Po današnjih konceptih vemo, da v splošnem ženske delj živijo in vsled tega bi bile zavarovalnim družbam bolj dobrodošle. Pred petinsedemdesetimi leti pa so o ženskah imeli drugačne predsodke. Kot se čita v zapisniku nekega zavarovalnega agenta iz leta 1876 je bila najvišja zavarovalnina za ženske do \$2,500 in vse premije so bile precej višje, kakor so jih računali moškim. Te višje premije so bile v veljavi dokler ni zavarovanka spolnila 48 let. Neporočene ženske in poročene brez otrok se niso mogle zavarovati. Kaj je bil temu vzrok pa ni povedano. Ti stari nazori o

ženskah so precej zatemneli, kajti danes izkazuje statistika zavarovalnih družb, da imajo ženske primeroma eno petino vse zavarovalnine.

ROSIKA SCHWIMMER JE PREMINULA

Med prvo svetovno vojno so živeli taki pacifisti, ki so mislili, da se da mir doseči z lepo besedo, če stopijo pred nemškega cesarja Viljema in mu razložijo kakšno neumnost je započel. Milijonar Ford je najel ladjo in se odpeljal z večjim spremstvom med katerim je bila tudi gospa Rosika Schwimmer. Ta gospa je bila jako izobrazena, bila je izvrstna pevka in godbenica ampak za svoj življenjski poklic si je izbrala žurnalizem, ker je upala s tem največ pomagati za boljše svetovne razmere in za trajen mir. Že v zgodnji mladosti je spoznala krivice, ki jih nosi gotov del prebivalstva in že tedaj je sklenila s svojim pisanjem ustvariti boljše razmere. Njena zasluga je bila, da je Ogrska vlada dala ženskam volilno pravico, kar je v taki deželi nekaj izvanrednega. Leta 1913 je bila poslana v Švico kot ambasador za Ogrsko. Leta 1915, ko je divjala prva svetovna vojna, je organizirala ženske ki so zborovale v Hague z geslom: "Ustavimo vojno." Bila je tudi podpredsednica ženske mednarodne Lige za mir in svobodo. Duhovita žena je vse svoje sile posvetila napredku žensk in stala v vrstah tistih, ki so obsojali vojno in delali za svetovni mir. Leta 1929 je prosila za ameriško državljanstvo, katero ji ni bilo priznано, ker ni hotela obljubiti, da bo v slučaju sile nosila orožje. Ostala je dosledna v svojem prepričanju.

Naj ji bo ohranjen blag spomin med nami.

EDINA ŽENSKA V KOMISIJI ZA KOMUNIKACIJE

Kongres je potrdil imenovanje advokatinje Friede B. Henock za federalno komisijo komunikacij. Ona je prva ženska, ki je dobila tako pozicijo in edina ženska med sedmimi člani te komisije. Naloga te komisije je nadziranje telefonskega sistema, telegrafa, radija televizije. Poleg kontrole atomske sile, je ta komisija jako važen del naše uprave. Miss Henock je kot advokat imela lepo karijero in kar se dohodkov tiče, bodo precej manjši v federalni komisiji, ki plača samo deset tisoč na leto. Pa ker je še sama, bo že shajala tudi s to plačo. Za časa Rooseveltove administracije, je Miss Henock jako navdušeno delala za ponovno izvolitev predsednika, čeprav je bila nastavljena v uradu samih republikancev. Še danes se čudi zakaj so jo držali dasi so vedeli, da dela za demokrate. Novo službo v Washingtonu je nastopila prvega junija in je jako ponosna na to imenovanje, za kar se mora pravzaprav zahvaliti republikancem, ki so odobrili njeno nominacijo.

DR. EDWARD BENEŠ PREMINUL.

V petek 3. sept. se je oglasila smrt v vasi Sezimovo Usti na Češkem in končala življenje najbolj prominentnega in popularnega Čeha te dobe. Eduard Beneš in pokojni Thomas Massaryk sta med prvo svetovno vojno v Ameriki skovala načrte za svobodno in neodvisno Češko republiko, ki se je tedaj še borila v okviru Avstrijske monarhije. S pomočjo Amerike je načrt uspel in prvi in dosmrtni predsednik je postal Mr. Massaryk in njegova desna roka je bil do smrti Massaryka, dr. Beneš. Po Massarykovi smrti pa je stopil na predsedniški stol dr. Beneš, ki je bil enako priljubljen in spoštovan državnik. Pa prišli so težki časi nad deželo. Nemci so vohunili in z zvijačo trgali kos Češke češ, da je tam samo nemško prebivalstvo, ki se želi pridružiti bratom v rajhu. Vsa modrost ni bila kos Hitlerjevimi ukanam, ki je celo starega diplomata Chamberlana uveril, da je to zadnja ped zemlje, ki jo Nemčija želi odrešiti. Težki časi so bili za dr. Beneša, ko je videl in poznal nemško oholost in njih ambicije proti vzhodu. Sama Češka bi se ne bila mogla dolgo in uspešno boriti proti nemški sili. Francija je obmolnila in Rusija ni mogla na pomoč, ker ji Poljska ni dovolila prehoda skozi na Češko. Potrt nad trpko usodo svojega naroda, katerega je Anglija pomagala zaslužiti, se je umaknil v London, kjer je s težkim srcem čakal odrešenja Češke. Po osvoboditvi se je vrnil in skupno s Jan Massarykom prevzel, kar so Nemci pustili. Dežela ni bila preveč poškodovana, ker so Nemci

skoro brez upora zasedli deželo. Kakor drugod so Nemci tudi na Češkem iztrebili inteligenco. Kako strašna je bila noč, ko so nemški rablji ugrabili mladino, dekleta in dijake z univerze in jih po strašnem mučenju usmrtili. Vse take novice so sekale nove rane možu, ki je bil del tega naroda. Po osvoboditvi se je z novimi silami poprijel rekonstrukcije in upal je, da bo s prijateljstvom držal nekako ravnotežje med zapadom in vzhodom. Obiskal je Stalina, ki mu je zatrdil stalno prijateljstvo a to ni dolgo trajalo. Zgodaj spomladi se je raznesla novica da je tudi Češka postala žrtev sovjetskega objema. Dr. Beneš, ki je delal za svobodo od prvega početka, je doživel tudi ta poraz in to mu je grenilo zadnje mesece življenja. Izgubil je prijatelja Jan Massaryka, ki je bil marca meseca položen na mrtvaški oder. Razna sumničenja o njegovi smrti ne bodo nikdar utemeljena. Bodi tako ali tako, Jan Massaryk ni bil več nevaren komunizmu. Ostal pa je še dr. Beneš. Z ozirom na slabo zdravje je ta resigniral da je se preselil v domač kraj, kjer je bil rešen vseh človeških intrig in trpljenja. Ljudstvo je zatrepetalo ob tej prežalostni novici in nepregledne vrste iz vseh krajev Češke so se pomikale v Spominsko Dvorano v Pragi, kamor so položili truplo pokojnika. Kaj je dr. Beneš pomenil za Čeha so pričale množice kropilcev, ki so se prišli poslovit od svojega najodličnejšega moža. S smrtjo predsednika dr. Beneša je tudi za Češko končana doba svobode, kajti danes ima tam glavno besedo Moskva. Ljudstvo bo pa še dolgo častilo spomin človeka, ki je toliko prestal za svobodno republiko - Čehoslovaško.

TRETJA OBLETNICA ZDRUŽENIH NARODOV.

Vse važne dogodke navadno obhajamo z obletnicami in Združeni Narodi imajo za vse človeštvo velikanski pomen in tako je prav da en dan posvetimo tudi tej organizaciji. Predsednik Truman je proglasil dan 24. oktobra, kot dan Združenih Narodov. Apeliral je na vladne kroge in civilne organizacije, da s primernim programom proslavijo to obletnico. Ljudstvo Združenih Držav želi sodelovati z vsemi ostalimi narodi za mir, za svobodo in pravico. Danes ni tako, kakor je bilo za časa predsednika Wilsona, ko je sam prosil in utemeljeval kako važno je, da se tudi Amerika pridruži Ligi Narodov. Njegov klic je bit kot klic v puščavi, Amerika je hotela ostati sama zase. Brez najbogatejše dežele, Amerike, se je Liga več let držala a začrtani uspehi so izostali, ko se je Italija odločila za vojno napram Abesiniji in tako je ugled in moč Lige ugašala. Danes pa je Amerika vodilna sila pri novi organizaciji, pri Združenih Narodih, od katerih upamo doseči sporazum in tako stalni mir. Sicer tudi v Lake Success marsikatera grenka beseda pade in ruski veto meče ovire za razne načrte, pa upajmo, da se bodo vsa ta nasprotstva ublažila in poglela. Dokler so samo besede, čeprav neprijazne, je še vedno upanje, da prileti angelj miru med zastopnike. Gorje pa nam in vsem, če bo stopilo v akcijo orožje, katerega imajo še vse dežele cele grmade. Podpirajmo ta steber Združenih Narodov in spomnimo se na 24. oktobra, kaj bi pomenilo za ves svet, ako se pod težo razmer in sovraštva zruši.

Mnogo se razpravlja o minulih procesih in obsodbah vojnih zločincev v Nurnbergu. Tam je bila določena postava, da je vojskovanje zločin in kdor ga začne je zločinec, ki si nakoplje kazni, kakor so jo zaslužili Nemci, oziroma njihovi glavni voditelji. Kdor bi torej kedaj začel vojno in če bi vojno izgubil, se lahko spomni na tragedijo v Nurnbergu. Naj bi nikdar kaj takega ne dočakali.

PRVA RUDARSKA PENZIJA IZPLAČANA.

Dolgoletne sanje predsednika rudarske unije, John L. Lewis-a so se uresničile 9. sept. ko je bila izplačana prva penzija 62 letnemu rudarju Horace Michael Ainscough v Washingtonu. Ta se je globoko ginjen zahvalil s pripombo naj Bog blagoslovi dan, ko se je rodil predsednik Lewis. Tako vidimo, da je tudi ta trd in neizprosni človek storil nekaj velikega, da ga bodo blagoslovljali vsi tisti, ki bodo po dvajsetih letih nevarnega in težkega dela začeli prejemati pokojnino po sto dolarjev mesečno. Lewis-u se mora dati priznanje, ker on se je boril toliko časa, da se je položil prvi znesek v ta fond, ki bo na starost odvrčal revščino in pomanjkanje med rudarskimi družinami. Že sama za-

vest, da bo po dvajsetih letih vsaj nekoliko preskrbljen, pomiri človeka. Do te penzije so opravičeni vsi rudarji mehkega premoga, ki so prenehali z delom v rudnikih po 26. maju 1946 z dvajsetletno delovno dobo za seboj in ki so dosegli starost 62 let. V ta fond se letno steka okrog sto milijon dolarjev s prispevki po dvajset centov od vsake tone izkopanega premoga. To plačuje operator kot nekaj honorar. Junija meseca je Associate Justice T. Allen Goldsborough na United States District sodniži odobril predlog predsednika Lewis-a in senatorja Styles Bridges-a iz New Hampshire. S tem je bila odstranjena zadnja ovira za izplačevanje rudarske penzije.

Na podoben način bodo ustanovili tudi fond za rudarje trdega premoga in tako bo vsem starim rudarjem, ki so dočakali 62 leto nakazana mesečna penzija. Poleg tega pa bo vsak rudar, kakor hitro doseže starost 65 let začel prejemati tudi dohodke od socialne zavarovalnine. Računajo da bo to pomenilo od trideset do štirideset dolarjev več na mesec. Potem pride v poštev tudi žena, ko dočaka določeno starost 65 let. Radi žene bo ta zavarovalnina izplačala še polovico zneska, do katerega je opravičen njen mož rudar. Borza za boljšo plačo in za večje varnostne naprave po rudnikih se je vodila leta in leta. Dosti jih je omagalo in pustilo svoje življenje tam, kamor nikdar sonce ne posije. In po trdih letih boja, moremo zaznamovati vendar uspeh, za katerega gre največ zasluge predsedniku John L. Lewis-u. Vsako delo rok je častno, kakor je rekel predsednik Truman in vsak delavec je opravičen do dostojnega življenja na svetu.

JULIANA — NIZOZEMSKA KRALJICA.

Kraljica Wilhelmina je v soboto, 4. sept. odložila velikansko breme, katero je krepko in uspešno prenašala pol stoletja. Marsikdo bi rad užival prednost in čast, ki gre s kraljevo krono, a prav gotovo bi se tudi rad odkrižal skrbi in težav, ki zadenejo vladarico v dobi petdesetih let. Prva svetovna vojna je ogrožala to kraljevino in druga svetovna vojna pa jo je skoro pomandrala in vničila. Nemci so pobrali šila in kopita in kraljica se je vrnila domov, kjer jo je čakalo polno novih problemov glede kolonij, ki so začele klicati po svobodi. Mala Nizozemska ima bogate kolonije v Indoneziji, kjer je mnogo njenega ljudstva in kapitala vložena. Če to vse naenkrat odpove, to niso majhne skrbi za tistega, ki vlada deželo. Kraljica Wilhelmina je bila jako priljubljena med svojimi podaniki, ki so se solznih oči poslovili od nje, in zapušča lep rekord svojega dela tekom pol stoletja vladanja. Na izrecno željo stare kraljice Wilhelmine, se je njena odpoved prestolu izvršila brez vsakih ceremonij. Navzoči so bili zastopniki kolonij, domači oficijali, kraljica Wilhelmina, njena hči Julijana in njen soprog princ Bernhard.

Kronanje princeze Julijane se je vršilo 6. sept. v cerkvi Nieuwe Kerk ob velikanski udeležbi ljudstva in aristokracije. Prišli so zastopniki iz Anglije, Norveške, Švedske, Danske, Luksemburga, Belgije in Grčije. Angleška princeza Margareta je prvič nastopila v javnosti kot vladna namestnica. To je bilo za mlado princeso velika novost, ker do sedaj je bila vedno zasenčena od svoje starejše sestre Elizabete, ki bo mogoče bodoča angleška kraljica. Točno ob 11. uri dopoldne se je prikazala Julijana s svojim spremstvom, ki je korakalo v bližnjo cerkev za svečano ustoličenje nove kraljice. Obležena v plavo satinasto obleko, ogrnjena s škrlatnim žametastim plaščem in pokrita z malo čepico, našito z rubini, demanti in biseri. Bleda in nekoliko nervozna, se je v cerkvi umirila in je razločno in glasno ponovila prisego na državno konstitucijo. Na Nizozemskem je ta obred ustoličenja civilnega značaja, ker tam ni nobena vera državna vera. Tudi krone ne položijo na glavo bodoče vladarice. Krona je samo simbol in počiva na svileni blazini poleg žezla.

Mnogo smo čitali o nemirih v Indoneziji in to je eden glavnih težav, ki bodo kalili mir in povzročali skrbi novi vladarici in njenim svetovalcem. Kraljica se je tega dotaknila v svojem govoru, ko je dejala, da bo mala Nizozemska skušala vpostaviti prijateljske odnose med narodi sveta. Mnogo načrtov imajo za socialno pravičnost, za

kulturni razvoj in za ekonomsko prosperiteto.

Kraljica Julijana je jako demokratična ženska, in jako pametna mati. Svoje štiri hčerke odgaja kar se da na priprost način in kolikor more varje, da bi si ne domišljale, da so kaj več kot druge njihove vrstnice. Vpisala jih je v šolo, kamor pohajajo otroci iz vseh stanov in poklicev. Pri svojih številnih obligacijah napram raznim ustanovam in vladnim poslom, si, kadar more, odtrga nekaj časa za svojo družinico. Od športov ima kot vsak Holanec posebno rada drsanje in plavanje.

Povojna doba kliče po obnovi dežele. Ne samo stavbina obnovitev ampak tudi obnovitev velikega kompleksa zemlje, katero so Nemci s polavami uničili za več let. Nizozemci so imeli večne boje z morjem pred katerim so reševali kos za kosom rodovitne zemlje, ki jim je tako potrebna. Gradbeni program, restavriranje in stabilizacija državne ekonomije in nemiri v Vzhodni Indiji so tri najvažnejše točke, katerim mora vlada posvetiti vse svoje sile. Juljana je še mlada, stara še-le 39 let in ker je bila izšolana za državni poklic, bo gotovo tako sposobna, kot je bila prejšnja kraljica — njena mati Wilhelmina. Nekdo mora vladati deželo in boljši je razsodna in miroljubna ženska, kakor pa kakšen časti-hlepen diktator, vsled katerih je bilo že toliko krvi prelite. Novi kraljici želimo, da bi jo Božja Previdnost vodila do najboljših državnih uspehov in sreče.

“KRALJICA ZADNJE KONVENCIJE SŽZ”

“Kraljica zadnje konvencije” je bla Mrs. Mary C. Terlep od št. 20, Joliet, Illinois. KATERA BO KRALJICA PRIHODNJE KONVENCIJE? Priložnost se nudi vsem članicam Zveze. Poslužite se prilike!

Št. 1, Sheboygan, Wis.—Veselica, katero je priredila naša podružnica dne 18. septembra je dobro uspela. Najlepša zahvala vsem, ki ste sodelovali in pomagale, da se je naša blagajna izdatno opomogla. Vse podrobnosti bodo poročane na seji. Prisrčna hvala vsem skupaj za složno sodelovanje.

Leto 1948 se približuje h koncu. Uradno se opozarja vse članice naše podružnice, da bomo imele našo letno skupno sveto obhajilo v nedeljo 5. decembra pri sveti maši ob osmih in popoldne ob dveh pa glavno sejo v cerkveni dvorani. Prosimo upoštevajte ta opomin in se udeležite. Upati je, da se boste gotovo korporativno udeležile s svojimi sosestrami teh važnih opravil.

S sestrskim pozdravom do vseh,
Mary Godez, predsednica,
Teresa Zagožen, tajnica,
Mary Turk, blagajničarka.

Št. 2, Chicago, Ill.—Zadnja seja je bila dobro obiskana. Sedaj, ko so nastopili krajši dnevi in daljši večeri, apeliramo na članice, da se v polnem

številu udeležijo naših mesečnih sej, ki so kratke in zabavne. Kar je pa važno, da ob lepi udeležbi lahko kaj več naredimo v korist podružnice in Zveze. Vsaka članica ima kako dobro idejo in nasvete, katere lahko potem na seji predloži.

Torej vas vabim, drage članice, da pridete na prihodnjo sejo 11. novembra, ker ta večer bomo imele zabavo z bunco in card party. Seja bo kratka in se prične ob sedmih zvečer. Pridite torej vse članice, ker ta večer vas čaka sreča! Pripeljite s seboj tudi svoje prijateljice, da bo večja družba. Glejte, da se gotovo vidimo na prireditivi 11. novembra.

Za poročati imam, da smo izgubile iz naše srede dobro članico, sestro Anni Harey. Bila je delj časa na bolniški postelji in veliko trpela za hudo bolezen a sedaj je rešena vsega zemeljskega trpljenja. Zapušča žalujočega moža in dve hčeri. Naj počiva v miru. Preostalim pa naše globoko sožalje.

Že sedaj opozarjam vse naše članice na poset glavne seje, ki se vrši 9. decembra, na kateri se voli tudi odbor

za prihodnje leto.

Omeniti moram, da se je s prvim oktobrom pričela kampanja za nove članice. Potrudimo se vsaka vsaj za eno novo članico tekom te kampanje.

Ne pozabite datuma seje ter se udeležite stoddotno.

Vas sestrsko pozdravljam in kličem: Na svidenje na card party dne 11. novembra!

Mary Kovačič

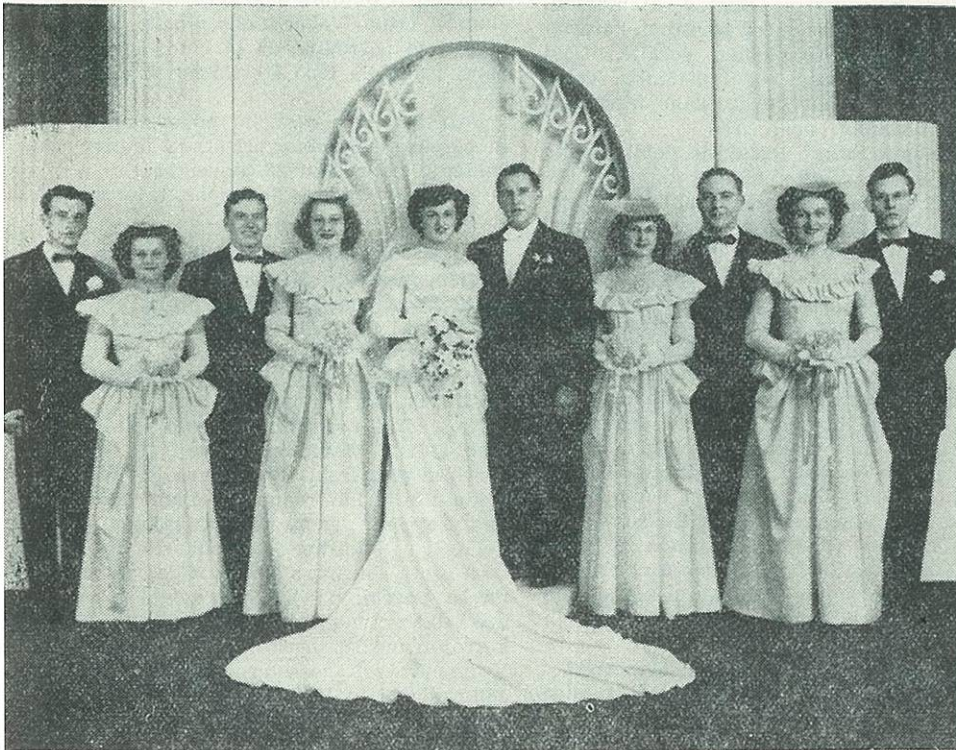
Št. 3, Pueblo, Colo.—Ko bomo prejele našo ljubo Zarjo v novembru, bosta praznika Vseh svetnikov in Vernih duša dan že za nami. Ta žalostni jesenski dan gremo na božje njive naših mrtvih. Ta dan se spominjamo članic, ki so nas zapustile, kakor tudi sorodnikov in znancev. Moje misli tudi vedno pohitijo na grobove mojega pokojnega sina, moje matere in brata, za katerimi so se vedno zaprla vrata groba. Bodi posvečen vsem blag spomin.

V imenu podružnice izrekam iskreno sožalje našima s sestrama Anna Barbich in Johani Klune nad izgubo osemletne vnukinje Barbare Klune, ki je umrla za paralizo. Pri ribolovu se je smrtno ponesrečil Joseph Mohorčič, brat naše sestre Pavline Jamnik. Preminul je Frank Germ, ki je bil dobro poznan v naši okolici ter sorodnik od več naših članic. Naj vsem umrlim sveti večna luč!

Za poročati imam tudi vesele novice. Zlato poroko sta slavila dne 19. septembra Mr. in Mrs. Joseph Godec. Zlata poroka je med nami bolj redka slavnost in malo naših rojakov in rojakinj dočaka ta častitljiv dogodek. Čestitamo! Naj vaju Bog ohrani še dolgo let pri zdravju in zadovoljnosti. Ker sem bila osebno navzoča na proslavi, se tem potom lepo zahvaljujem za postrežbo in prijaznost. Bog daj, da bi vedno tako mlada zgedala, kot sedaj, Mr. in Mrs. Godec!

Pri svoji mami, Mary Kogovšek v Detroitu, Michigan se nahaja sin Raymond in soproga. On je umetnik v glasbi in je v javnosti poznan pod imenom Franky Hillton ter igra v skupinah po velikih hotelih v Detroitu. Med našimi mladimi fanti se lepo odlikuje tudi William Lukanich, sin naše sestre Lukanich. Bil je doma na počitnicah in sedaj se je zopet podal v kolegij v Pasadena, Calif. On je igralec na odru in si je že iztekel prav odlične sloves. Čestitke in najlepši uspeh obema. Naj nam bo vsem v ponos naša mladina, ki se je izobrazila za boljši obstanek.

Med nami sta gostovala Mr. in Mrs. Frank Šetina iz Joliet, Illinois. Mrs. Šetina je nečakinja naše sestre Mary Poder ter hčerka moje dobre prijateljice Mrs. Pucel iz Joliet. Obiskala sta tudi mojo družino za kar jima najlepša hvala za lep obisk.

NOVA ZAKONCA

Mr. in Mrs. Joseph Marmozewietz

Ena naših lojalnih Zvezinih družin je Jazbecova na 3026 W. 55th Street, Chicago, Illinois. Mati Mrs. Frances Jazbec je članica podružnice št. 2 in tudi njene štiri hčerke, za kar gre tej zvesti družini naš iskren poklon! Tri hčere so tudi aktivne pri pevskemu zboru podružnice št. 2.

Tukaj prinašamo sliko od hčerke Regina, ki se je nedavno poročila z Mr. Joseph Marmozewietz. Sestri Hedy in Martha sta bili za tovarišici.

Želimo, da bi ju Bog blagoslovil z vso srečo na tem svetu, kakor tudi z zdravjem in zadovoljnostjo. Naše čestitke!

Josephine Železnikar

Vse smo vesele, da so po operacijah na potu okrevanja naše sestre Frances Verbich, Mary Novak, Anna Pecheck in Natalija Dolgan. Tudi naša podpredsednica Margaret Kozjan, je bila pod zdravniško oskrbo v bolnišnici. Veseli nas, da se vsem stanje obrača na boljše in upamo, da bodo skoraj vse okrevale. Žal nam je nad hudo boleznijo, katera muči hčerko sestre Gertrude Muhich, ki se že petnajst mesecev nahaja bolna, pa še tako daleč od doma, tam v Californiji. Tudi moja hčerka bolega že od pomladi. Priporočam jih v molitev. Da bi jim Bog povrnil ljubo zdravje!

Opominjam vas drage sestre, da pridete na sejo v decembru, ki bo glavna seja in na tej seji si izvolite dober odbor ter lahko podaste dobre nasvete, ki bodo vsem v zadovoljstvo. Na oktobrski seji smo tudi sklenile, da bomo imele po glavni seji malo prigrizka. To bo zadnja seja tega leta in je dolžnost vsake članice, da pride vsaj takrat. Torej pridite vse!

Da ste mi vse zdrave!

Anna Pachak, predsednica

Št. 5, Indianapolis, Indiana.—Po navočilu naše predsednice, sporočam članicam, da bo naša glavna seja drugo nedeljo meseca decembra, to je na 12. ob dveh popoldne v šolski dvorani kot navadno.

Na svidenje!

Jennie Gerbeck

Št. 6, Barberton, O.—Ker je naša seja na prvo nedeljo v mesecu, moram že danes naznaiti in opomniti vse članice št. 6, da se gotovo udeležite seje v nedeljo 5. decembra da izvolite nov odbor, kajti sedanji se je že naveličal gledati samo nekaterim zvestim članicam v obraz, drugih pa še skoraj nepoznamo.

Veselica, ki se je vršila 18. septembra se je še precej dobro obnesla, čeprav ni bila od članic obiskana. Pridite torej vse na glavno sejo in si izvolite dober odbor.

Pozdrav vsem skupaj širom nove domovine!

Tajnica št. 6

Št. 10, Cleveland (Collinwood), O.—S prvim oktobrom se je pričela kampanja za nove članice. Koliko bomo uspele v tej kampanji je odvisno od nas vseh, če se bomo vse zavzele, potem smo gotove, da bo zmaga če se pa boste zanašale samo na tajnico, bomo pa zopet pri zadnjih, ker ena oseba ne more vsega izvršiti. Torej potrudimo se vse in bo za vse lahko delo.

Zadnji mesec se je poročila Eleanore Bubnich, ki je bila prva članica v mladinskem oddelku naše podružnice in ko je dopolnila 18 let, je prestopila v razred B. Bila je aktivna v mladinskem krožku in upamo, da bomo tudi zanaprej deležne njenega zanimanja. Izrekamo ji najlepše čestitke z željo, da bi bila prav srečna i zadovoljna v zakonskem stanu.

ZA ČLANICE MLADINSKEGA ODELKA

Na zadnji letni seji glavnega odbora se je sklenilo, da imamo mladinsko kampanjo, ki naj traja tri mesece. Dalo se je lepe pogoje in priliko vsem članicam, da si zaslužijo lepe nagrade. Vsaka deklica imajo gotovo krog prijateljic, katere še niso članice. Ker se v Zvezo sprejma tudi dekleta drugih narodnosti, zato se pričakuje, da se bodo članice poslužile te izredne prilike in pridobile kar največ novih članic za svojo podružnico. Deklice pridejo v dotiko s svojimi prijateljicami v šoli ali mogoče spadajo k istim klubom in živijo v njih bližini ter se dobro poznajo med seboj. Zato se obračamo na vse članice mladinskega oddelka, da bi šle na delo takoj in si za božič zaslužile lepo nagrado. Oddane bodo sledeče nagrade:

Za 50 novih članic se dobi bicikel.

Za 25 novih članic drsalke (ice skates) ali pa kotalke (roller skates) na čevljih.

Za deset novih je nagrada dobro pero in svinčnik (pen and pencil set). Za pet novih pa "camera".

Za tri nove članice bo pa dobila lepo srebrno zapestnico (medal bracelet).

Kakor vidite, so nagrade zelo mične. Zato se prosi, da bi vse matere in članice opozorile mlade članice, da se jim bo splačalo žrtvovati nekoliko svojega časa in jih navdušiti, da bodo takoj šle na delo.

Zelo sem radovedna, katera deklica si bo prva zaslužila eno teh nagrad? Pogum in dobro voljo, pa bo šlo! Lepe pozdrave vsem skupaj!

JOSEPHINE ERJAVEC, GLAVNA TAJNICA

Sestra Matilda Benčina je s svojim soprogom obhajala 50 letnico srečnega zakonskega življenja in je še prav čvrsta in zdrava. Pošiljamo ji iskrene čestitke in želimo, da bi dočakala demantno poroko.

V avtomobilski nesreči je izgubila življenje sestra Marian Henikman. Za njo žaluje soprog in otroci, katerim izrekamo naše globoko sožalje. Njej pa naj bo Bog večni plačnik. Torej tukaj je zopet dokaz, kako hitro nas lahko doleti nesreča.

Sestra Mary Prdak je dobila resne poškodbe v avtomobilski nezgodi. Sedaj se zdravi doma na 837 E. 139 cesti in želi, da bi jo članice obiskale. Ona je vdova, zato ji bo v toliko večje veselje, če bo dobila vaš obisk in s tem boste napravile res dobro delo. Vse ji želimo, da bi čimprej ozdravela, kakor tudi vse druge bolne članice.

Kakor vam je znano bomo imele v naši dvorani zelo lepo razstavo ročnih del. To bo na 4. in 5. decembra. Katera ima kakšno prav lepo ročno delo je prošena, da prinese k meni in se lahko zanesete, da boste dobili vse v redu nazaj. Obenem se vas pa tudi prosi za darila, oziroma za ročna dela, katera bomo na razstavi prodale in s tem bomo pomagale h kritju konvenčnih stroškov naši podružnici in Zvezi.

Prav lep pozdrav vsem članicam!

Frances Sušel, tajnica

Št. 12, Milwaukee, Wis.—Na zadnji seji smo sklenile, da priredimo Card Party v nedeljo 28. novembra ob dveh popoldne pri Angelina Slatinshek Joachim, 815 So. 5 cesti. Vabimo vse naše članice in tudi podružnici št. 17 in 43, da se udeležijo in nam pomagajo do boljšega uspeha. Članice naše podružnice se tudi lepo prosi, da pripeljete s seboj tudi svoje domače in prinesite nekaj dobitkov, če mogoče nekaj dni pred zabavo na dom tajnice, 732 West Pierce St.

Teta štokljka se je oglasila pri sestri Marie Rainer s trojčki fantki. Želim, da bi vsi trije sinovi lepo rasli in bili v veselje staršem. Čestitamo!

Hvala sestri Helen Vodnik in Mary Kovačič za darila, ki sta jih prinesli na sejo.

Na seji v oktobru smo sprejele novo članico, Edno Weber. Lepo prosim, da bi se vse potrudile, da bi v tej kampanji pridobile lepo število novih članic.

Pozdrav vsem glavnim odbornicam in članicam, posebno pri št. 12 in na svidenje na zabavi 28. novembra!

Mary Schimenz, tajnica

Št. 13, San Francisco, California.—Cenjene sestre! Minilo je že precej časa, odkar sem zadnjič poročala, ker pa vidim, da nima nobena korajže, da bi se oglasila, se bom pa zopet jaz, ker nočem, da bi drugi po Ameriki mislili, da pri nas spimo.

Na zadnji mesečni seji smo imele lepo število članic in po seji je bil serviran prigrizek. Naša Bara je tudi pridna in pride redno k sejam, kar nas vse veseli, samo naše blagajničarke Kati ni bilo, ker jo je odkurila nekam proti Chicagu s sinom. Zdaj vam pa še povem, da je naša dolgoletna maršalka ravno isti dan praznovala s svojim možičkom 25 letnico zakona. V imenu vseh sosester in prijateljic želim, da bi ju Bog ohranil še mnogo let zdrava in da bi dočakala zlato poroko. Marko Pluth je bil rojen v vas Mačkovec in Mrs. Mary Pluth (maršalka) je pa doma iz Bereča vas, oba iz župnije Suhor v beli Krajini. Moje iskrene čestitke. Da bi srečno živeli skupaj poleg svojih dveh prijaznih poročenih hčerk še mnogo let!

Se moram malo pohvaliti, ker sem postala že v petič stara mamica. (Vam bom pa jaz v imenu članic čestitala. Op. ured.)

Vreme imamo zelo lepo, nekateri dnevi v oktobru so bili skoraj prevro-

VAŽNA NAZNANILA ŠOLNINE

Vsi, ki se zanimajo za proste šolnine (scholarship), katere bo začela naša organizacija deliti s prihodnjim januarjem, se opozarja, da gredo takoj do tajnice svoje podružnice, kjer se dobijo listine in vsi podatki. Čas je kratek za šolski termin, ki se prične v januarju, zato moramo imeti vse prošnje za ta termin do 30. novembra, 1948. Za podrobnosti se obrnite na Mrs. Marie Priland, 1034 Dillingham Avenue, Sheboygan, Wisconsin, ki je predsednica odbora za šolnine ali pa pišite na glavni urad.

RAZSTAVA

Velika razstava ročnih del se vrši dne 4. in 5. decembra, 1948 v Slovenskem Domu na 15814 Holmes Avenue. Prebitek od te razstave bo šel za konvenčni sklad, zato se prosi splošnega sodelovanja. Hvaležno bo sprejeto vsako ročno delo. Stvari lahko pošljete na glavno predsednico Albino Novak, ali na voditeljico šivalnih klubov Mrs. Elo Starin.

Vljudno se vabi vse prijateljice ročnega dela na poset. Vabi se tudi moške, ker bo na odru podan tudi lep program in na razstavi bodo stvari, ki bodo vsakega zanimala.

či, kar nismo navajeni pri nas v San Francisci.

Pri naši cerkvi se bo vršil bazar tri dni, to bo 3. 4. in 5. decembra in preostanek bo za popraviljenje cerkve. Želim, da bi vsi rojaki in rojakinje prišli na bazar, ker to bo nekaj novega za našo župnijo in prvi bazar, zato se vsi potrudimo, da bo lep uspeh!

Pozdravljene vse setre po vseh državah Amerike!

Agnès Markovich

Št. 15, Cleveland (Newburgh), O.—Hladna jesen je že tukaj; mrzel veter že meče rumeno listje po zemlji. List za listom pada na tla in išče mirnega prostora, ker se spočije in strohni. Tako se poslove od nas tudi naše članice in gredo po večno plačilo. Zadnja, ki se je preselila v večnost je bila sestra Frances Cvitko. Bila je dobra katoliška žena in zvesta članice naše podružnice. Želimo ji mirnega počitka od svojega truda. Bog ji daj večni mir in pokoj in večna luč naj ji sveti. Vsem preostalim izrekamo naše globoko sožalje.

Naše kadetke tudi pridno stopajo v zakonski stan. Letos so se sledeče poročile: Josephine Ponikvar, Rose Rožnik, Mary Turk, Albina Meljač, Irene Trsinar, Dolores Mauer in Mary Filipovič, kapitanica naših St. Lawrence Cadets. Vsem želimo obilo božjega blagoslova ter zdravo in zadovoljno bodočnost!

Več naših članic se nahaja na bolniški postelji. Ne vem vseh imen, ker nisem dobila tozadevno poročilo. Naj Bog povrne vsem bolnim sestram ljubelega zdravlja. Ako ima človek zdravje, potem je zadosti bogat na tem svetu.

Za piknik skupnih podružnic so darovale sledeče v denarju: Mary Nose, Jennie Trsinar, Mrs. Cekada, Jennie Zupančič, Anna Skrl, Mary Janežič, Mary Jerič, Josephine Gross, Josephine Hočevar, Helen Mirtel, Jennie Barle, Josephine Udovec, Mary Filipovič, Verona Skufca, Mary Skufca, Anna Glover, Mary Novak, Anna Habjan, Jera Cesek, Frances Sraj in Mary Kotar.

V blagu so pa darovale sledeče: Mary Jerič, Helen Mirtel, A. Ajdišek, Angela Strazar, A. Ajnik, Mary Me-

ljač, Mary Hrovat iz 81 ceste, Therese Lekan, Anna Jakič, Mary Paulin, J. Gustinčič in Mary Hrovat.

V imenu skupnih podružnic prav lepa hvala vsem ženam, ki so darovale in tudi vsem tistim, ki so se udeležila piknika. Ves preostanek in to lepa svota dva tisoč dolarjev je bil darovan Katoliški ligi, ki pomaga pregananim bratom in sestram onkraj morja. Saj pregovor pravi: odpri srce, stegni roke in olajšaj z darom revežu gorje.

Opozarjam že sedaj vse članice na decembrsko ali letno sejo, ki se vrši v torek 14. decembra, ker imamo velike reči na programu in volitev odbora za leto 1949 in tudi praznovanje rojstnih dni članic ali "birthday party". Pridite vse!

Najlepše pozdrave vsej organizaciji širom Amerike!

Anna Yakič, predsednica

Št. 16, So. Chicago, Ill.—Moram hiteli, da me ta deseti ne prehitijo, da me ne bo zopet katera vprašala, če me roka boli, ker nič ne pišem v Zarjo.

V resnici smo imele lepo poletje; pri naših sejah je bilo vedno prijetno, tako smo imele v juliju zopet obisk in to pot Mrs. Baro Kramer iz daljne Californije, ki nas je počastila na seji. Upam, da se ji je dopadlo. Naša dobra Mrs. Kovač je prinesla krasen kejk in vsa darila za naš bingo. Ona je namreč obhajala 25 letnico zakonskega jarma. Dva dni po seji so pa jima prijatelji pripravili veliko presenečenje v dvorani k proslavi srebrne poroke. Želimo jima še mnogo srečnih let. Bog vaju živi!

Mrs. Zora Yurkash je tudi obhajala 20 letnico zakonskega jarma. Prinesla je lep kejk, tako, da smo kar pozabile na blagajničarko, ki je praznovala svoj rojstni dan. Zato smo pa Mrs. Buck na avgustovi seji zapele: "Happy birthday" - ter smo se zopet dobro imele.

Avgusta meseca se je poročila bivša kadetka Gloria Triller. Kadetke so jo počastile s častno stražo, kar je napravilo zelo lep prizor in vtis na vse navzoče. Upam, da se bodo kadetke zopet oživele in odslej vsako nevesto spremile v cerkev.

Sedaj je v teku konvenčna kampa-nja. Kaj pa, če bi se potrudile in dobile "Konvenčno kraljico" to pot v South Chicago? Darila so krasna, da se je v resnici vredno potruditi. Ravno na zadnji seji, je prejela naša podpredsednica krasno broško, katero si je zaslužila v "Mati-höi" kampanji in za zadnjo kampanjo je pa prejela kuharsko knjigo. "Bog Vas živi, Mrs. Kralj." Zavednih mater nam je treba pri Zvezi, ki imajo vse svoje hčerke pri Zvezi in se odlikujejo s pridnostjo v naših kampanjah.

Še par vrstic o dobrotah, katere deli naša podružnica tistim, ki rade hodijo na sejo. Katera pride na sejo šestkrat v letu dobi en mesec plačan asesment iz naše posebne blagajne. Imamo tudi "bank-nite" in na zadnji seji je dobila sestra Kuhel nagrado dva dolarja, ko je bilo njeno ime dvignjeno. Več o tem prihodnjič.

Pozdrav celokupnemu članstvu SZZ!

K. Triller, predsednica

Št. 19, Eveleth, Minn.—V nedeljo 5. septembra je podružnica št. 23, na Ely praznovala svoj 20 letni obstoj, katere proslava sem se udeležila s sestro Skrinar. Vršil se je lep program in slavnostni banket, katerega se je udeležilo lepo število gostov. Slišali smo lepe govore in posebno lep vtis je na vse napravil pomenljiv govor, č. gospoda Mihelčiča, župnika slovenske fare na Ely. On je lepo opisal delovanje Zveze in podružnice ter pohvalil naš mesečnik Zarja, kakor tudi našo pesmarico "zapojmo". Častitemu gospodu Mihelčiču smo vse članice hvaležne za njegove poklone, kakor tudi bodrilne besede, ki so lepo vplivale na vse navzoče. Saj pri društvenem delu dobimo največje zadoščenje v tem, če slišimo lepo priznanje od odličnih oseb, ki nam obenem z lepo besedo napolnijo novega poguma in navdušenja za nadaljno delo v prid človeške družbe.

Program je odprla agilna predsednica št. 23, sestra Angela Križnar in je predstavila stoloravnateljico, ki je bila ena mlajših, zelo nadarjenih članic. Slišali smo izborna petje in ves je bil pa tudi serviran v najlepšem program je bil lepo podan. Banket

redu in vsa jedila kot, potrežba je bila prvovrstna, za kar gre naša lepa zahvala vsem, ki so se trudile za lep uspeh. Moja iskrena želja je, kakor sem povedale v svojem govoru, da bi se vse v sestrski ljubeznivi združile v prizadevanju za večjo in še močnejšo Zvezo in da bi njihova podružnica lepo procvitala in dosegla še večje uspehe v bodočnosti. To bo v največje veselje vsem pionirkam in tistim, ki so se v začetku žrtvovala za lep obstoj podružnice. Vsako bodoče delo bo v najlepše priznanje ustanoviteljicam in prvim kot sedajnim odbornicam. Saj dobra dela bodo vedno živela med nami, tudi ko nas ne bo več na tem svetu in bodo drugi prav gotovo z veseljem sledili lepemu razvoju.

Čas med prijaznimi članicami št. 23 je vse prehitro minil in bilo je že kasno zvečer ko smo se poslovili. Dež je pa padal kot za stavo. Želela bi, da bi se ob 25 letnici zopet vsi skupaj sešli in proslavile srebrni jubilej. Pri št. 23 imajo agilne mlade članice in zelo pridno poročevalko za angleški del Zarje. Želeti je, da bi se tudi pri drugih podružnicah zavzele naše ta mlade. Le tako naprej, ker s ponosom beremo vsa lepa poročila naših podružnic! Iskrene čestitke vsem ustanoviteljicam in Bog vas živi še na mnogo let!

Pri naši podružnici št. 19 na Evelethu se članice dokaj pridno udeležujejo mesečnih sej. Imele smo kino, kjer smo napravile lep dobiček. Najlepša hvala vsem članicam, ki so prodajale tikete in vsem, ki so jih kupili. Prav lepa hvala tudi članicam iz Gilberta, ki so prišle v lepem številu in nam pripomogle do lepega uspeha. Ob priliki bomo skušale tudi me vam povrniti.

Bolne so sestre Mourin, ki se nahaja v Buhl bolnišnici ter Anna Kinkele in Mary Mihevc. Prosim vas obiščite bolne sestre. Bolnim sestram pa želimo, da bi kmalu bile zopet zdrave.

Prosim vas drage sestre, pridite na seje, ker z vašo navzočnostjo in dobri mi nasveti bomo veliko dosegle. V teku je kampanja za robce, ki so obrobjeni s čipkami in lepo bo za nas, kakor tudi koristno, če bomo zbrale skupaj več lepih stvari v ročnem delu in podprli naš konvenčni sklad in tudi našo ročno blagajno.

Povabljeni sem bila tudi v Chisholm na sejo dne 6. oktobra. Udeležba je bila velika in sem jim razložila zaradi konvencije v Coloradi, in o predkonvenčni kampanji za članice ter o kampanji za robce, šolninskem skladu in o splošnem poslovanju Zveze. Bila sem zelo vesela biti zopet med njimi. Po seji smo igrale kino in serviran je bil okusen prigrizek. Lepa hvala za vso prijaznost.

Upam in želim, da bo naša država Minnesota vedno na odličnem mestu in da bi članice lepo sodelovale v vseh ozirih, kar bo vsem v čast in ponos. Vas lepo pozdravljam,

Mary Lenich, predsednica.

ISKRENA HVALA MRS. BENEDIK IN ŠT. 20, JOLIET, ILL.

Vse odbornice, zbrane prvi dan na gl. seji 19. julija so se z veseljem odzvale prijaznemu povabilu odbornicam podružnice št. 20, katere so nas na lep način pogostile na domu prve nadzornice, Mrs. Jennie Benedik, ter nam servirale okusno večerjo. Dobrot je bilo v izobilju. Na krasnem vrtu Mrs. Benedik nam je preneglo hitel čas. Večer je bil krasen, in med petjem naših lokalnih in glavnih odbornic, smo se počutili izredno dobre volje. Je pač že stari običaj odbornic št. 20, da nas vsak pot pogostijo, ko se vrši gl. seja in skrbijo za naše kratkočasje.

Iskreno se zahvalujemo Mrs. Benedik za njeno skrb in posebno delo za ta večer kakor tudi vsem ostalim odbornicam št. 20. Uverjene bodite, da Vas znamo vedno ceniti in spominiti na vse take večere nam ostanejo za vedno najlepši.

Št. 20, Joliet, Ill.—V ponedeljek 4. oktobra, 1948 so naše kegljaške skupine slovensno otvorile kegljaško sezono v novih prostorih Rivals Bowling Alleys. Začele so z vso paro metati kegle in bilo je zanimivo opazovati, kako so se lepo vrstile druga za drugo. Kegljišče je bilo lepo okinčano s cveticami, ker to je bil dan otvoritve. Že ob šestih sta začeli naša direktorica športa, Mrs. Josephine Ramuta Sumič, in naša tajnica, Frances Gaspich, urejevati skupine. Lepo je bilo biti med njimi na kegljišču. Tem potom vabim vse naše članice in njih družine, da se poslužite lepe prilike do razvedrila, ko opazujete naše brhke članice, kako spretno jim gre kegljanje. Naše skupine prično vsak ponedeljek ob sedmih in končajo ob devetih.

KUHARICE, ki so pripravile banket št. 20, Joliet, Illinois ob priliki 20 letnice meseca junija, 1948.

Po daljši bolezni je preminila dobro poznana in spoštovana sestra Anna Buchar iz Marble ceste. Pokojna sestra Buchar je pristopila v Zvezo avgusta meseca, 1928, torej dva meseca po ustanovitvi podružnice. Dokler ji je zdravje dopuščalo, je prišla večkrat na seje ter bila delovna na društvenem in cerkvenem polju. K sveti maši je pohajala redno, tudi v času bolezni. Bila je dolgo let podpredsednica društva svete Ane, Catholic Order of Foresters. Zapustila je dva sinova in štiri hčere. Hči Agnes Ferkol je že dolgo let članica naše podružnice, kakor tudi njena hčerka Eileen, ki je tudi pri kadetkah. Članice so prišle v lepem številu vzeti zadnje slovo in se tudi udeležile pogreba, ki je bil veličasten. Vsem preostalim naše sožalje, pokojni Ani Buchar pa prostor v nebesih, kjer se je združila s sinom Frankom in možem ter bodo skupaj uživali večno življenje.

Tako odhajajo naše članice druga za drugo, katere bomo pogrešale na sejah in prireditvah. Sestre, molite za pokojne sestre, posebno na Vernih duš dan, ko se bomo splošno spominjali naših pokojnih. Naj jim vsem skupaj sveti večna luč!

V bolnišnici sta se nahajali vsled operacij sestri Rose Zoran in kadetka Marge Petrič, toda sedaj sta že izven nevarnosti. Z veseljem smo opazile, da se je zdravje sestre Theresa Kodrič toliko zboljšalo, da lahko gre v cerkev. Tem potom želim vsem bolnim sestram, da bi skoraj okrevale; sestram pa topla priporočam, da obiskujete bolne sestre ter jim krajšate dolge ure v bolezni.

Na seji se je prečitalo pismo glavne predsednice in tudi voditeljice šivalnih klubov, sestre Elle Starin, katera se zelo pridno trudi pri ročnih delih. Sklenjeno je bilo, da se tudi naša podružnica pridruži "v hanky club" ter se iz blagajne plača za robce, katere bodo potem članice s čipkami obrobile. Vse to delo je bilo izročeno v oskrbo naši odbornici Mrs. Mary Kunstek, ki je večša v tem delu. Ker bo šel dobiček od prodaje robcev in dru-

SPOMIN NA ZVEZIN DAN

V narodnih nošah sta Mrs. Frances Horvat in Mrs. Caroline Gregory in na sredi je Mrs. Anna Pucel, Joliet, Illinois.

gih ročnih del v konvenčni sklad in tudi v sklad podružnice, radi tega se pričakuje lepega odziva od članic. Vsaka članica, katero veseli pomagati za uspeh tega dela, je prošena, da se priglasi pri Mrs. Kunstek ali na seji.

Cerkveni card party, pod pokroviteljstvom skupnih ženskih društev, se vrši letos v nedeljo pred Zahvalnim dnem. Vse članice ste naprošene, da pomagata z dobitki, ker čisti dobiček bo šel za naše častite šolske sestre.

Vse članice ste naprošene, da se gotovo udeležite zadnjih dveh sej tega leta, ker bo vsaka sejo nekaj važnega za razmotrivati.

Lep pozdrav vsem skupaj!

Josephine Erjavc, zapisnikarica

Št. 21, Cleveland (West Park, O.—Prav gotovo sem mislila, da se članice ne zanimata za Zarjo, toda zdaj vem drugače, ker sem dobila mnogo vprašanj po nji zadnji mesec in sem vesela, da ste me prepričale, da rade čitate. Na seji v septembru so bili oddani lepi dobitki. Vsaka si je mislila: mogoče bom jaz srečna! Pa smo bile povečini razočarane. Srečni so bili sledeči: Cecilia Katherine B. Stevens, Richard Bak, Frances Menclin, Victoria Brajkovich in Diane Hosta. Čestitke srečnim! Članicam pa lepa hvala za sodelovanje. Prav lepa hvala sestri Anni Kosak za darilo in srčkana hvala tudi Agnes Zakrajšek in Mary Mahne za dobitke.

Srebrne poroke so obhajali sledeči: Mr. in Mrs. Hočevar; Mr. in Mrs. Lunder; Mr. in Mrs. John Prišel in Mr. in Mrs. A. Lah. 35 letnico zakonskega življenja sta pa slavila Mr. in Mrs. Zupančič. Želimo, da bi vsi ti srečni zakonci dočakali zlate poroke

in da bi imeli še mnogo let srečnega družinskega življenja in ljubelega zdravja.

Pred oltar so stopili in si obljubili večno zvestobo in ljubezen v zakonu sledeči pari: Lojze Zupančič in Amalia Sinkovec; Helen Klaus in Mr. Hakly. Zaročili so se pa sledeči sinovi in hčere naših članic: Betty Blatnik, Theresa Lah, Johnny Sinkovec, Stanley Lah in Stanley Zupan. Vsem skupaj izrekamo naše iskrene čestitke in prisrčne želje za srečno in zadovoljno bodočnost!

Svojo novorojenko je vpisala v Zvezu sestra Jacqueline Skufca, hčerka sestre Anni Vidmar. Sedaj so vse štiri v družini naše članice, kar je vse pohvale vredno. Nova mamica je tudi sestra Jennie Dzurek. S tem dogodom je postala sestra Ivana Zalar petnajstič stara mamica. Za enkrat več sta postali stari mami tudi sestri Mary Hosta in Frances Kavc. Vsi ti dogodki so nam v dokaz, da bo naš narod živel še dolgo let v novi domovini. Naše najlepše čestitke in želje, da bi bili vsi zdravi!

V krogu svojih domačih in prijateljev je obhajala svoj rojstni dan sestra Mary Mišmaš. Rojstni dan sta slavili tudi sestri Edith Gorsach in Josephine Zupan. Naše čestitke in še na mnogo let želimo vsem slavljenkam!

Spet je primorana ostati v bolniški postelji naša sestra Mary Komočar. Njej in vsem bolnim sestram želimo hitrega okrevanja. Članice se pa prosijo, da obščete naše bolne sestre.

Sestri Julia Oblak je nagloma umrl soproj Gustav, ki je poleg nje zapustil veliko družino, pri kateri bo zelo pogrešan. Naše sožalje, kakor tudi sestri Alice Lah, ki je izgubila tako dobrega očesa, kakor so bili pokojni Gustav Oblak. Sestra Oblak se je sedaj preselila k starejšemu sinu v Oakland, California.

Sestra Oblak je postala tudi za enkrat več stara mamica, kar ji čestitamo!

Krasno Zvezino broško je dobila za nagrado sestra Theresa Kozuh. Želela bi, da bi vse naše članice nosile Zvezino broško, ki je izkaz marljivosti in zanimanja za Zvezo. V teku je kampanja in sedaj imamo najlepšo priliko si broško zaslužiti. Vpišite samo pet novih članic in krasna zvezina broška bo vaše trajno darilo.

Naša podružnica je vzela knjižico z listki v pomoč sredstvom za kampanjo našega rojaka Frank Lavšeta k njegovi zmagi za urad governorja Ohio, kar mu vsi iz srca želimo.

Vas vse skupaj najtoplejše pozdravljam,

Ančka Pelčič, tajnica.

Vse najboljše!

Vsem, ko obhajate svoj rojstni ali imen dan v novembru izrekamo najlepše čestitke in želje še za mnogo zdravih in veselih let!

Št. 23, Ely, Minn.—V nedeljo 5. septembra smo praznovali 20 letnico obstoja naše podružnice in se je vse prav lepo izvršilo. Ob sedmih zjutraj smo se skupno udeležile svete maše, ki je bila darovana za žive in mrtve članice naše podružnice. Zvečer ob sedmih se je pa vršil banket, na katerem je bila prav velika udeležba. Po banketu je sledil lep program. Naša agilna organizatorka Miss Mary Hutar je vodila skupno petje, ki je vsem ugajalo. Naš župnik Rev. Mihelčič je pa imel lep govor o Zvezi in je lepo razložil pomen naše organizacije z željo, da bi SZZ napredovala in še naprej delala v istem lepem krščanskem duhu kot je doslej in da bi se krog katoliških žena vedno širil po vsej deželi. Potem smo pa slišali lepo petje naših izbornih pevcev pod vodstvom Miss Mary Hutar in še več drugih lepih govorov. Tako smo imeli najlepši užitek in se je od marsikoga slišalo, da tako lepo ni bilo še kmalu na banketu.

Med nami sta bili tudi glavni odbornici Mrs. Mary Lenich in Mrs. Mary Theodore ter lepo število članic od drugih podružnic. Hvala vsem, ki ste se udeležili ter prisrčna hvala vsem govornikom, ki ste tako lepo povedali, da smo vsi z zanimanjem poslušali. Hvala Miss Hutar in pevcem, ki ste se trudili in nas zabavali in tudi Mrs. Katarini Mrhar, ki je pevce spremljala na pianu. Vsem skupaj Bog plačaja.

20 let je dolga doba ali ko človek misli nazaj se pa zdi, da je komaj par let odkar je bila ustanovljena št. 23. Čestitke vsem ustanoviteljicam ter vsem, ki zvesto delujete že mnogo let za rast in lep ugled nas vseh!

H koncu pa prav lepo pozdravim vse članice in upam, da boste še naprej tako lepo pisale v Zarjo, ker z zanimanjem beremo, in človek komaj čaka, da pride naša Zarja med nas.

Angela Kriznar, predsednica

Glavne seje pri vseh podružnicah.

Vsaka zvesta in dobra članica se bo potrudila, da gre na sejo svoje podružnice v decembru. Nikar ne bodite mlačne do sodelovanja, ampak покаžite, da vam je napredek podružnice in Zveze zares v zanimanje. V zelo vas bo samo par ur in premislite, koliko dobrega boste storile s svojim posetom! Torej obiščite sejo in podajte dobre nasvete, ki bodo v splošno korist članstvu v prihodnjem letu! Vaša navzočnost je važna!

NOTARY PUBLIC

Od. 26. aprila naprej sem dobila poslovnica za notarska dela, Notary Public. Kadar potrebujete notarsko potrdilo, se lahko obrnete do mene, kar vam bom prav rada postregla.

Albina Novak
6516 Bonna Avenue
Cleveland 3, Ohio.

Odbor št. 25 z glavno predsednico SŽZ

Sedijo od leve na desno. Zapisničarica Julia Brezovar, tajnica Mary Otoničar, glavna predsednica Albina Novak, podpredsednica Frances Brancelj. V drugi vrsti stojijo; blagajničarka Louise Pikš, nadzornice Angela Virant, Mary Lokar in Mary Stanonik ter rediteljica Paulina Žigman.

TO IN ONO

K popolnosti. "Imel je zlato srce, železno roko in ognjevito dušo" — tako je opisal neki kronist svojega višjega gospodarja. Ali ni v tem več povedal, kakor če bi bil naštel ne vem koliko junaških del! Kaj je s to trojno označbo združeno? Imel je zlato srce. Namesto tega lahko rečemo, bil je velikodušen in sebičnosti ni poznal; pomagal je, kjer in kadar je mogel in je bila prilika; sočustvoval je z bližnjim: veselil se njegove srče, žaloval z žalostnim in potrtnim; imel je za vsakogar toplo besedo.

Imel je železno roko... pa ni misliti na močno roko, ki strahuje, udari, izvršuje težka dela; ne, marveč izražena je s tem trdna, odločna, močna volja, ki stori, da postane človek pravi značaj.

Imel je ognjevito dušo, z drugo besedo: bil je goreč, vnet, navdušen za vse dobro in plemenito. Ni ga bilo treba šele priganjati, nagovarjati, kadar je bilo treba vršiti to, kar zahteva zapoved, stanovska dolžnost, zveličanje duše. Gorečnost je vprav nasprotna krajnost mlačnost in malomarnost.

Ali se kaj trudimo, da bi se tudi o nas moglo trditi, da imamo zlato srce, železno roko, ognjevito dušo?

Št. 29, Broundale, Pa.—Najprvo pozdravljam vse skupaj po vsej Ameriki in posebno naše bolne članice, katerim želim, da bi jim Bog dal ljubo zdravje in da se kmalu vrnete v našo sredo, kjer se bomo zopet razvedrilo.

Od nas ni bilo že delj časa glasu, čeprav sem imela najboljši namen pisati in poročati, kako lepo smo se imele 5. julija, ko nas je obiskala naša glavna predsednica in urednica Albina Novak. Kako sem bila veselo iznenadena, ko mi me je osebno obiskala in podala roko v mojem domu. Prišla je do mene v spremstvu Mrs. Ane Kamin od sosedne podružnice št. 7. Za isti večer smo pa bile povabljene v Sredenšek hotel, kamor sva se podali z našo blagajničarko Mrs. Debevc. Torej lepa hvala za povabilo in lepo postrežbo. Ob priliki vam bomo mogoče povrnile, za ta čas pa sprejmite našo iskreno hvaležnost.

Vljudno ste vabljeni, da bi prišle v obilnem številu dne 8. novembra na moj dom, ker zdaj je minulo že precej časa, odkar smo bile skupaj. Prosim pridite vse, če vam je le mogoče in tudi od sosedne podružnice št. 7.

Pri nas smo imeli tudi poročne slavnosti. Mrs. Mary Mrlak je izgubila hčerko in jo dalo ženinu Henry

Skrbecu za ženo. Sestra Maček je pa dala sina Mrs. Rižnar. Sestra Tereza Grdin je pa dala hčerko za ženo Mr. Mihevcu, sinu slovenskih staršev. Torej ve hčere slovenske v Ameriki doma, zapojte si pesem iz vsega srca: Venček na glavi se, bliska iz kitice, rožic zelenih-slovensko dekle! No zdaj na vse zadnje sem pa še peti začela! Torej lep pozdrav vsem skupaj!

Mary Pristavec, predsednica

Mojemu sinu v spomin

Dne 13. septembra je minilo šest let odkar je bil moj nepozabni sin ustreljen od zlobne roke. Dragi sin! Ne morem pozabiti ne ure ne dneva odkar si zapustil to solzno dolino; šest let te krije zemlja. V tih gomili zdaj spiš, sonce jesensko na grob ti zdaj sije, v duhu med nami živiš. Sladko počivaj v grobu, v tistem tam kraju in duša Tvoja večno plačilo naj uživa pri ljubem Bogu.

Žalujoča mati, Mary Pristavec šest bratov in sestra Mary Dekor

BLAGA ŽENA!

Želja, ki se gotovo ne bo izpolnila, čeprav jo gojim v toplem kotičku srca je da bi imela priliko osebno srečati

vse naše pionirke in članice, ki zvesto sodelujejo pri naši Zvezi, ker smo v prevelikih razdaljih, Zato pa, kadar se pojavi prilika, je to zame nepopisno veselje srečati se z dragimi sosetrami. Za Mrs. Pirstavec sem si predstavljala, da mora biti zelo dobra žena in v trenutku, ko sva si podali roke, sem čutila njeno iskrenost in zato se ne čudim, da se je tudi ona počutila kot piše v svojem dopisu. Ni vedela s kom bi me razveselila in takoj odpre škatljico, kjer je imela svoja ročna dela in mi da krasen robček z njenim delom okrašen, ki mi bo v trajen spomin. Torej srčna hvala za spominček in Vašo ljubeznivost, ki sem jo čutila in mi ostane v srčnem spominu.

Albina Novak

ŠIVALNI KLUBI

Dnevi hitro tečejo in čas naše razstave ročnih del, se nam kar hitro približuje, treba se bo kar dela poprijeti, če hočemo, da bo vse ob času na mestu. Razstava se bo vršila pod pokroviteljstvom skupnih clevelandskih podružnic dne 4. in 5. decembra, 1948 v Slovenskem domu na Holmes Avenue. In bo res nekaj zanimivega, ker bomo skušale skupaj zbrati vsakovrstne stvari, ki bodo pokazale spretnost ženskih rok. Med našimi članicami je na stotine krasnih komadov, ki delajo čast našemu spolu. Skoraj vsaka podružnica bi lahko imela razstavo ročnih del, kar bi gotovo napravilo vse članice zavzetne za ročna dela.

Krasne robčke s čipkami smo prejele od podružnic št. 57, Niles, Ohio, podružnice št. 7, Forest City, št. 29, Brondale, Pa. in še več ročnih del od Mrs. Pirstavec, Mrs. Debevec in Mrs. Drašler, Dalje od podružnic št. 90 iz Presto, Pa. in št. 12, Milwaukee, Wisconsin. Dobile sem poročilo, da članice podružnice št. 1, Sheboygan, Wisconsin pridno delajo krasno posteljno odejo in tukaj v Clevelandu so pa podružnice pridno na delu s prtom in napravile bodo tudi več lepih stvari, ki bodo oddane na številke. Dobila sem tudi več pisem od naših podružnic, da skupaj zbiraajo stvari in nam iste pošljejo v kratkem času. Prosi se vas lepo, da pošljete stvari čim prej in nam pomagate, da bomo vse ob času uredile za razstavo. Uspeh je odvisen od sodelovanja, ki ga bomo prejele od vas, drage sestre, zato bomo v tem oziru podjetne, ker gre za blagor naše skupne blagajne in za veliko pomoč k stroškom, katerih prinese vsaka konvencija. Za vse nas bo velik ponos, če bomo lahko v javnosti dokazale, da smo vzajemne in pripravljene pomagat za vsako koristno stvar. Zelo bom vesela, če bom gotovo od vas prejela mnogo lepih stvari za razstavo in tudi za prodajo ob tej priliki. Vas iskreno pozdravljam,

Ella Starin,
17818 Dilewood Rd.
Cleveland 19, Ohio
Tel. IV. 6248

Voščilo glavni predsednici za rojstni dan!

Dne 5. novembra je naša glavna predsednica Albina Novak, obhajala svoj rojstni dan.

Draga Albina! Postala si za eno leto starejša, za eno leto imaš več izkušenj ter dodala si eno poglavje več v knjigi svojega življenja. Nekateri odstavki v tem poglavju so bili zate gotovo razveseljivi, a bili so tudi žalostni dogodki, razočaranja in bridkosti. Toda pozabi na vse pretekle grekonsti ter misli samo na lepšo bodočnost, ki se skriva zate za obzorjem. V vsakem življenju pridejo mnogokrat dnevi polni otožnosti in človek se nad njimi bridko zjoče, a teokrat se pojavilo tudi vesele misli, ki človeku krepijo zavest, da za temnim dnem posveti zopet sonce in ozračje se zjasni. Največje veselje si pa gotovo vselej našla v krogu svoji dobrih in iskrenih prijateljic, katerih imaš gotovo zelo veliko število na vseh straneh.

Tako upam, da bodo Tvoji prihodnji dnevi zares sončni, Albina, ter Ti prinesli dan za dnem polno sreče in mirnega zadovoljstva. Vodi našo organizacijo je težak posel in izrahlja še tako trdne živce, zato naj Ti Bog podeli mnogo dobre volje, močnega odpora, razsvetljenja in obilo božjega blagoslova ter Te ohrani zdravo in vedno veselega razpoloženja.

Albina, vse to so želje, ne samo moje, temveč sleherne članice naše Zveze. Bog Te živi še na mnogo let!

Josephine Erjavec

Srčna hvala.

Tvoje voščilo me je globoko ginilo v srce. Bog daj, da bi se Tvoje iskrene želje in želje vseh članic, ki čutijo s Teboj, vsaj deloma uresničile.

Vedno hvaležna, Albina

Št. 32, Euclid, Ohio—Na oktobrski seji je bilo navzočih 13 članic, kar ni dovolj. Upati je, da boste vse prišle na sejo v decembru.

Lepo bi bilo, da bi se zanimanje zopet obnovilo za ročna dela. Naj tu omenim, da bomo imele 4. in 5. decembra razstavo ročnih del v Slovenskem domu na Holmes Avenue in prošene ste vse, ki imate lepe reči doma, da pokažete na tej razstavi, kaj imate lepega. Prosi se vas tudi za obhekane robe. Za vsak robec, ki ga boste darovale bo naša podružnica dobila 50 centov za svojo blagajno in ostala svota bo šla pa v naš konvenčni sklad. Vse, ki se zanimate, se lahko obrnete našo voditeljico Ello Starin, ki ima to v oskrbi. Če vam je pa bolj priročno prinesiti bližje k svojim odbornicam, pa lahko tudi to storite. Ker je važno, da imamo vse skupaj ob času, zato ste prošene, da prinesete čim prej, ali pa vsaj do 25. novembra.

Helen Kovačević, naša blagajničar-

ka, je dobila sinčka, prvorojenčka. Karolina Kaljope, naša nekdanja blagajničarka, je pa zopet postala stara mama in to pot so dobili sinčka pri sinu George. Naše čestitke in da bi bili vsi zdravi!

Veseli nas, da je zopet med nami sestra Ana Vrhovc, ki je prestala težko operacijo v juliju in vse želimo, da bi bila odslej čvrsta in zdrava. Vsem našim bolnim sestram želimo skorajšno okrevanje.

Ker je to zadnji dopis pred decembersko sejo, ste že sedaj prošene, da se iste udeležite v velikem številu in tako pokažete svoje zanimanje in naredite svojo dolžnost kot dobra in lojalna članica. Da pa ne boste mislile, da imamo samo suhe seje, naj tu povem, da nas je po zadnji seji lepo pogostila naša predsednica Terezija Potokar s sladšćicami in čajem. Tako smo vse obhajale njen rojstni in godovni dan. Želimo, da bi zdrava in vesela dočkala še mnogo let v svojem predsedniškem uradu. Po decembrski seji se nam obeta zopet nekaj dobrot, zato pa le na dan, da se skupaj poveselimo in pokramljamo.

Pozdrav vsem, posebno bolnim,

Frances Perme, dopisovalka.

Št. 40, Lorain, Ohio—Tem potem se naznanja vsem članicam, da se vrši glavna letna seja na 8. decembra ob pol osmih zvečer v SNDomu. Na tej seji bomo imele izmenjavo daril. Vsaka naj prinese za 50 centov vrednosti stvar. Upam, da bo velika udeležba, ba, saj nas je čez sto članic, ampak na sejo vas pride pa komaj en del. Kakor vam je znano, na glavni seji se voli odbor za prihodnje leto. Pridite in izvolite si odbor, ki vam bo vseč in ki bo delal za korist podružnice in članstva. Prosi se članice, da bi bile tudi tako dobre in kaj okusnega spekle ter prinesle, da bomo imele za prigrizek po seji. Če bo kaj ostalo, bomo pokupile ali pa dale na številke.

Opozarja se vse članice, ki ste zaostale z assessmentom, da poravnate na prihodnji seji!

Meseca septembra sta obhajala 25 letnico zakona Mr. in Mrs. Frank Mlach. Njuna hćerka in soproj George Ferlič, sta jima priredila surprise party. Čestitamo in želimo, da bi obhajala zlati jubilej.

Na 16. oktobra sta se poročila William Matičič in Arlene Parker. William je sin od Mr. in Mrs. Frank Matičič. Dne 6. novembra se bo pa oženil Raymond Pavlovčič, sin Mr. in Mrs. Frank Pavlovčič. Dne 13. novembra bo pa poroka Dorothy Mahnič in Donald Karpinski. Dorothy je hćerka naše sestre Louise Mahnič. Vsem novim parom želimo obilo sreče!

Prosi se vse članice, ko si bile pri večbalnem krošku, da vrnejo svoje uniforme na moj dom, da se izročijo na prava mesta. Apelira se na matere, da obvestite svoje hćerke o tem, za kar vam lepa hvala.

Pozdrav vsem članicam SZZ!

Angela Kozjan, tajnica

Št. 41, Cleveland (Collinwood), O.— Sedaj ko je nastopila lepa hladna jesen in dolgi večeri, bi želela, da bi članice bolj pridno prišle na naše seje. Posebno sedaj, ko je v teku pred-konvenčna kampanja za nove članice, bi radi slišale od vas dobre nasvete in bile deležne vašega sodelovanja, da bi imele lep napredek. Prav častno bi bilo, če bi se enkrat v Clevelandu zavzele, da bi bila prihodnje konvenčna "Kraljica" Clevelandčanka. Dolžnost nas vseh je, da se po svojih najboljših močeh potrudimo za uspeh kampanje.

Naše iskrene čestitke podružnici št. 25, ki je obhajala 20 letnico svojega obstoja z lepim programom v nedeljo 17. oktobra. Želimo še mnogo lepega uspeha v bodočnosti.

Pri našem šivalnem klubu je najbolj agilna sestra Francka Meše, ki je darovala že tri krasne robce z ročnim delom za našo razstavo. Več sester nam je pa obljubilo, da jih prinesejo in da jih imajo že v delu.

Iskrene simpatije izrekamo sestram Frances Karič in Jennie Kozlevčar in družinama. Prvi nad izgubo ljubljene soproga in drugi nad izgubo ljube hčerke. Naj pokojna počivata v miru.

Na potu okrevanja po operaciji se nahaja sestra Louise Bergich. Po operaciji na nogi se zdravi na domu svoje hčerke, sestra Mary Coprich. Vsem bolnim sestram želimo popolnega zdravlja.

Ker se ni mogla udeležiti skupnega piknika meseca avgusta, je sestra Josephine Koželj darovala v ta namen en dolar. Lepa hvala, sestra Koželj.

V upanju, da se vidimo na prihodnji seji, vas vse pristrčno pozdravljam,
Ella Starin, tajnica.

Št. 43, Milwaukee, Wis.—Drage članice: Bližamo se zimi in koncu leta. Zopet bomo za leto več stari.

Med nami so resno bolne sestre Josephine Augustine, Mary Huda in Mary Gnader. Sestra Agnes Verbnik se še vedno nahaja v bolnišnici. Drage sestre, katera ima količkaj časa, se lepo prosí, da obišče bolne sestre. Vsaka bo vesela obiska kar ve vsaka, ki je bila že kdaj bolna in se primeri, da tudi me druge pridemo prej ali slej na bolniško postelj za kratko ali dolgo bolezen. Zdrav je še malo kdo umrl. Vsem bolnim želimo skorajšno okrevanje.

Apeliram na vas sestre, da pridete na prihodnjo sejo za gotovo in posebno tiste, ki dolgujete assesment, ker bo treba skrbeti že za prihodnje leto in nimate še za leto 1948 poravnano. Same veste, da je težje plačati, če je več skupaj. Prilježali so se nam tudi dolgi večeri in je lepo priti skupaj na seji in bilo bi vsem v veliko korist, če bi se pomenile za kakšne klub, bodisi šivalni ali pa če gremo kegljat, da homo še urne postale.

Dolžnost me veže, da se prav lepo zahvalim vsem tistim, ki so me na

OB SREBRNI SVETI MAŠI

Dne 18. julija, 1948 je daroval srebrno jubilejno sveto mašo v Clevelandu Rev. Francis Knific, bratranec naše agilne tajnice podružnice št. 47, Mrs. Helen Tomažič in predsednice podružnice št. 47 Mrs. Theresa Bizjak.

Rev. Francis Knific je bil rojen pred 54 leti v Tupaličah nad Kranjem, domače Petrov Francelj. Kot študent je vstopil na Rakovnik k salizijancem. Svoje študije je nadaljeval na Poljskem in Rimu, da je prišel do svojega zaželjenega cilja, ter je bil posvečen v mašnika v Rimu v cerkvi sv. Janeza dne 27. maja, 1923. Novo mašo je pa daroval 16. julija, 1923 v domači župni cerkvi v Predvoru.

Srebrno mašo je daroval v cerkvi svetega Lovrenca, v Clevelandu, Ohio ob asistenci Rev. J. Slapšaka in Rev. Baznika in Rev. Tomca. Prevz. škof G. Rožman je pa imel pridigo v kateri je razložil, kako je bil slavljenec posvečen pred 25 leti. Navzoča sta bila

tudi Rt. Rev. J. Oman in Rt. Rev. Kraljič, kanonika ljubljanske škofije. Pri slovesni maši je prisostvovalo precejšno število sorodnikov in ožjih prijateljev slavljenca in smo se vsi kot ena družina se sešli pri sorodnici Teresiji Bizjak na Vineyard cesti, kjer je bilo pripravljeno za vse kosilo in vsak je imel priliko čestitati slavljenču in mu želeli, da bi še dolgo let deloval v vinogradu Gospodovem.

Dr. Knific je eden tistih, ki je moral leta 1945 zapustiti Ljubljano, glede razmer ter je bil dve leti v Padavi kot profesor bogoslovja. Letos v juliju je šel v Californijo v Aptos Pino Alto, kjer imajo nov kolegij za bogoslovce in je bil tam imenovan za ravnateljca.

Želimo, da bi svoje odgovorno delo z lahkoto opravljal in mu na tem mestu pristrčno čestitamo kot srebrnomošniku in k njegovemu imenovanju. Bog Vas živi, Father Knific!

tako lep način iznenadile za moj rojstni dan. Srčna hvala našim članicam in prijateljicam ob blizu in daleč, za tako lepa voščila in darove, kar se čutim, da jih nisem vredna. Moj dopis bi se preveč raztegnil, če bil poimensko se zahvalila, zato upam,

da boste sprejele vse skupaj mojo globoko hvaležnost. Uverjene bodite, da vas ne bom nikdar pozabila in vam bom skušala povrniti. Najlepša hvala za vse in vsem. Bog vam naj povrne s trdnim zdravjem. Vas hvaležno pozdravljam,
Mary Bentz, tajnica.

Št. 47, Cleveland (Garfield Hgts.), Ohio—Sestre, gotovo pridite na sejo dne 10. novembra. Poročalo se bo o uspehu plesne veselice 30. oktobra. Ukreniti bo treba tudi glede glavne seje, ker čas hitro beži.

Dne 4. in 5. decembra bodo imele skupne clevelandske podružnice razstavo ročnih del. Prošene ste v imenu naše podružnice, če imate kaj lepega, da bi prinesle do mene, da izročim na pravo mesto ob času, da bo lepo razstavljeno. Dalje se vas prosi, da bi tudi ve žrtvovala kaj lepega za boljši denarni uspeh. Vsako ročno delo bo hvaležno sprejeto. Dobrodošla bo vsaka rutica obkvačkana ali kaj drugega. O tem boste gotovo brale vse bolj natančno v poročilu glavne predsednice in v poročilu voditeljice šivalnih klubov.

Sestra Dorothy Kowalski je bila obdarovana s četrtnim sinčkom. S tem dogodkom je sestra Jennie Bizjak iz Macamb ceste postala četrtič stara mamica. Naše poklone! Bilo vse srečno in zdravo.

Zadnji čas je zbolela sestra Josephine Kastelec iz Garfield Hgts. Gotovo bo vesela, če jo katera članica obiše. Obiskujte tudi druge članice, ki so na bolniški postelji in jim krajšate dolge ure. Prav pristrčno pa želim, da bi ljubi Bog dal zdravje vsem našim članicam. Pozdravljene!

Helen Tomažič, tajnica.

Št. 54, Warren, Ohio—Naše zadnje seje so bolj slabo obiskane. Hvala Bogu, da imamo nekaj zvestih članic, ki se redno udeležujejo, toda bilo bi nam vsem v veliko veselje, če bi se tudi druge odzvale ter prišle med nas vsaj enkrat na mesec. Prihodnja seja 14. novembra bo važna, ker bomo razmotrivala načrte za našo božičnico, ki se vrši prihodnji mesec. Pridite vse v VFW dvorano ob pol osmih zvečer, da bomo imele uspešno sejo.

Bolna se nahaja sestra Helen Valican ter naša bivša predsednica in glavna odbornica sestra Ana Petrič, ki sedaj živi v Fontana, California ter Jerry Banozich, soprog sestre Frances Banozich, ki nahajata v Phoenix, Arizona. Vsem bolnim sestram želimo hitrega okrevanja.

Naše čestitke Theresa Gliha in Frances Stavana. Da bi bilo bodoče zakonsko življenje srečno in zadovoljno.

Na svidenje na seji v novembru!
Mayme Sporich, tajnica

Št. 57, Niles, Ohio—Naša seja v oktobru je bila bolj slabo obiskana najbrž, da je bilo slabo vreme vzrok, da ste doma ostale. Jaz bi želela, da bi se naše mlade članice bolj zanimale za seje, saj smo vedno vesele, ko pridemo skupaj in če bi prišlo več mladih članic, potem bi bilo pa tudi za nas starejše vse bolj živahno. V zimskem času bi prav lahko ustanovile svoj šivalni klub in bi imele izvrstno

V BLAG SPOMIN POKOJNIM SESTRAM, KI SO PREMINULE
PRI SLEDEČIH PODRUŽNICAH:

- 2—Mary Miller, 1854 W. 23rd Street, Chicago, Ill. Rojena 31. avgusta 1886, pristopila 3. junija 1937, umrla 21. julija 1948.
- 6—Theresa Pavlic, Box 11, Rittman, Ohio. Rojena 28. septembra 1883, pristopila 3. aprila 1938, umrla 29. junija 1948.
- 10—Steanina Fatur, 1016 E. 76th Street, Cleveland, Ohio. Rojena 26. decembra 1886, pristopila 7. marca 1935, umrla 16. junija 1948.
- 10—Mary Zaller, 1384 E. 171st Street, Cleveland, Ohio. Rojena 2. februarja 1878, pristopila 26. oktobra 1928, umrla 29. julija 1948.
- 10—Maryann Keningman, 13706 Eaglesmere Avenue, Cleveland, Ohio. Rojena 1. oktobra 1883, pristopila 7. aprila 1927, umrla 11. septembra 1948.
- 12—Anna Geiser, 822 W. Bruce Street, Milwaukee, Wis. Rojena 14. maja 1887, pristopila 23. junija 1932, umrla 31. julija 1948.
- 13—Mary Batinich, 920 Lincoln Avenue, San Jose, Cal. Rojena 14. novembra 1893, pristopila 10. marca 1938, umrla 18. junija 1948.
- 14—Mary Majer, 929 E. 209th Street, Euclid, Ohio. Rojena 5. marca 1871, pristopila 16. oktobra 1928, umrla 6. avgusta 1948.
- 14—Agnes Gombac, 106th Street and Southwest Highway, Worth, Ill. Rojena 20. januarja 1878, pristopila 7. junija 1932, umrla 25. avgusta 1948.
- 15—Frances Cvitko, 3522 E. 81st Street, Cleveland, Ohio. Rojena 11. novembra 1888, pristopila 10. februarja 1932, umrla 20. junija 1948.
- 19—Frances Svetlin, 322 Elba Avenue, Eveleth, Minn. Rojena 20. januarja 1889, pristopila 10. februarja 1929, umrla 4. julija 1948.
- 19—Anna Vogel, Box 229, Eveleth, Minn. Rojena 26. julija 1886, pristopila 25. januarja 1938, umrla 4. julija 1948.
- 20—Anna Grayhack, 770 N. Broadway, Joliet, Ill. Rojena 24. aprila 1874, pristopila 18. novembra 1928, umrla 16. avgusta 1948.
- 20—Anna Buchar, 325 Marble Street, Joliet, Ill. Rojena 21. julija 1877, pristopila 2. avgusta 1928, umrla 19. septembra 1948.
- 25—Mary Somrak, 20831 Tracy Avenue, Cleveland, Ohio. Rojena 24. julija 1910, pristopila 12. maja 1947, umrla 12. septembra 1948.
- 27—Frances Zerjav, 105 Summons Street, Turtle Creek, Pa. Rojena 6. oktobra 1890, pristopila 17. aprila 1929, umrla 23. avgusta 1948.
- 35—Anna Berdice, Box 73, Aurora, Minn. Rojena 29. januarja 1878, pristopila 27. decembra 1927, umrla 16. junija 1948.
- 38—Frances P. Arko, 405 5th Street SW, Chisholm, Minn. Rojena 6. maja 1883, pristopila 4. maja 1938, umrla 9. julija 1948.
- 38—Olga Richter, 13 NW 7th Street, Chisholm, Minn. Rojena 14. junija 1910, pristopila 5. aprila 1939, umrla 19. avgusta 1948.
- 43—Helen Zunter, 2031 S. Hilbert Street, Bay View, Wis. Rojena 2. marca 1878, pristopila 2. junija 1930, umrla 28. julija 1948.
- 45—Pauline Brajavich, 2248 NW Roosevelt Street, Portland, Ore. Rojena 9. februarja 1882, pristopila 3. januarja 1937, umrla 7. septembra 1948.
- 55—Anna Leskovec, 27 Harry Street, Girard, Ohio. Rojena 5. avgusta 1891, pristopila 2. aprila 1940, umrla 5. julija 1948.
- 64—Mary Yorkovich, 645, Northrup Avenue, Kansas City, Kans. Rojena 21. julija 1878, pristopila 7. maja 1936, umrla 16. maja 1948.
- 86—Anna Bolf, Box 382, Nashwauk, Minn. Rojena 5. novembra 1885, pristopila 21. decembra 1937, umrla 18. avgusta 1948.
- 89—Karolina Senica, 247 Walnut Street, Oglesby, Ill. Rojena 23. decembra 1892, pristopila 9. maja 1938, umrla 1. avgusta 1948.

NAJ JIM SVETI VEČNA LUČI

razvedrilo. Bilo bi tudi koristno, ker bi naredile mnogo lepih stvari in se druga od druge kaj novega naučile. Pridite prav gotovo na sejo v decembru, ker nas bo obiskal Santa Claus. Seje se vršijo vsak prvi torek v mesecu. Želim vsem članicam obilo uspeha v sedanjih kampanji ter vas lepo pozdravljam,

Johana Prinz, poročevalka.

Mrs. Johanna Prinz

Pri podružnici št. 57, Niles, Ohio imajo zelo pridno poročevalko v osebi Mrs. Johanne Prinz. Uredništvo ji želi ob tem času posvetiti nekaj vrstic v priznanje za njeno zvesto delovanje s sliko na platnicah.

Sestra Johanna Prinz, dekleško ime Močivnik je bila rojena 15. avgusta 1882 v Rajhenburgu. V Ameriko je prišla 1. novembra 1906 in se ustavela v Clevelandu (Newburgh), Ohio. Šest mesecev zatem se je preselila v Niles, Ohio, kjer prebiva vsa ta leta. Njen pokojni mož Frank doma iz Sevnice na Štajerskem in je bil po obrti tesar (carpenter). V družini se je rodilo osem otrok; trije so umrli, eden v Jugoslaviji in dva v Ameriki. Pet jih živi in sicer tri hčere in dva sina.

Sestra Prinz je ustanoviteljica podružnice št. 57. Pri podružnici je bila tri leta podpredsednica in zdaj je že tri leta poročevalka. Njeno najbolj priljubljeno razvedrilo najde v ročnem delu in v poletnem času pa najrajši neguje svoj vrt, ki je posajen z najlepšimi cveticami. Tudi hišna opravila prav rada opravlja.

Dne 31. oktobra je poteklo 27 let odkar je bil njen mož ubit v avtomobilski nezgodi in je ostala vdova s šestimi otroci in sedmi je bil rojen šest mesecev po očetovi smrti. Vsaka mati in gospodinja ve, kako velika odgovornost ji je ostala na skrbi, toda pridna Mrs. Prinz je vse teskoče prebolela in poskrbela, da so otroci bili dobro vzgojeni.

Sestra Johana Prinz je zelo pridna na društvenem polju in se lepo udeležuje pri delovanju za dobrobit naše Zveze. Vsa leta od ustanovitve št. 57 naprej, je zamudila samo eno sejo in to je bilo vsled bolezni.

Njene hčere so vse poročene in se sedaj pišejo Mrs. Johanna Zuzolo, Mrs. Mary Shirockmen ter Mrs. Margaret Mollica in sina Fred Prinz in Frank Prinz. Vse hčere in vnukinje so članice podružnice št. 57.

Naše iskrene čestitke naši vrli sestri Prinz in Bog daj, da bi dočakala še mnogo let med nami ter pomagala pri našem velikem delu za čast in ponos slovenskega ženstva v tej širni Ameriki. Bog Vas živi! —A.N.

NAJLEPŠA HVALA!

Denver, Colorado. — Akoravno sem članica od začetka št. 63 ter pisala prvi zapisnik, pa ni bilo od mene še dopisa, ker sem tudi ena tistih, ki rajši čitam kot pišem. Ko dobim v roke Zarjo jo preberem od prve do zadnje strani in

me zanimajo lepi dopisi naših članic. Posebno pa rada berem članke naše častne predsednice Mrs. Prislant ter spodbudne članke naše urednice Mrs. Novak in članke duhovnega svetovlca Rev. Kebeta. Da je prišlo do tega, da pišem te vrstice, je vzrok, ker sem 30. julija prejela zavojček in na moje začudenje najdem v njen ročno izdelan prtiček kot dobitke, ki je bil oddan v kampanji za šolninski sklad. Ko sem dobila prošnjo od glavne blagajničarke Mrs. Muster za prispevek en dolar, sem se odzvala, in takrat sem si mislila; dobila itak ne bom nič, pa saj gre za dobro stvar, naj bo, saj velikokrat potrošimo v sedanjih časih dolarje, ki ne odleže veliko, s tem bom pa pomagala revežem! Ob tej priliki se javno zahvaljujem sestri Muster za ves njen trud. Bila sem iznenadena darila in obenem pristrčno vesela. Prav lepa hvala tudi osebi, ki je ročno izdelala lep prtiček.

Vesela sem tudi, da sem članica te lepe organizacije, ki pod spretnim vodstvom odbornic lepo in složno napreduje, za kar zaslužijo javno pohvalo.

Pozdravljam vse članice SZZ kjer sveti njena "Zarja".

Anna Virant,
4725 Baldwin Ct.,
Denver 16, Colorado.

DA BI KMALU OKREVALA!

Kot nam poroča tajnica št. 54, je sestra Anna Petrich v bolnem stanju. Bog daj, da bi bila zares kmalu zopet zdrava in se vesela vrnila v družbo svojih prijateljev, ki jo gotovo pogrešajo. To je naša srčna želja, draga Ann! —A.N.

Št. 72, Pullman, Ill.—Ker ni bilo že dolgo časa dopisa od naše podružnice, sem se zopet namenila napisat par vrstic. Počitnice so sedaj v kraju in se bomo zopet začele zanimati za naše seje.

Julija meseca sem se domislila, da bi rada zopet videla moje domače, ki se nahajajo v prelepi dolini Forest City, Pa. Tako sva se tja podala z mojim nečakom, William Grumom, ter obiskala vse domače, ki so bili zelo veseli obiska in nas prav dobro postregli, kamor sva prišla.

Ob tej priliki se želim lepo zahvaliti moji sestrični Mrs. Urbas in njeni družini za povabilo na okusno večerjo ter Mrs. Gerchmanu in hčerki za kosilo. Hvala vsem, ki ste naju gostoljubno sprejeli, najbolj sem pa bila vesela štrukljev in ajdovih žgancev. (Seveda na žgancih so bili pa ta debeli ocvirki.) Počutila sem se, kakor, da bi bila v starem kraju, samo premalo časa je trpelo. Vsem skupaj

najlepša zahvala!

Naša seja v oktobru je bila prav živahna. Bilo nas je veliko in tako smo imeli priliko nekaj ukreniti za našo blagajno. Sklenjeno je bilo, da vsaka članica plača en dolar v našo ročno blagajno in to naj stori v teku dveh mesecev, namreč v novembru in decembru. Pa se ni treba izgovarjat, da niste vedela, ker vsaka dobiva Zarjo in lahko bere to obvestilo. Prosim vas, upoštevajte ta sklep in udeležite se prihodnjih sej, saj imamo po vsaki seji lepo zabavo in članice prinesejo okusna okrepčila. Tako imam vsako sejo kavo in potice (včasih še preveč). Ena članica je obljubila, da bo prihodnjič prinesla okusne klobase, torej pridite med nas in bo še bolj prijetno.

Vsem bolnim članicam želim ljubelega zdravja. Mladim mamicam pa obilo sreče z novorojenčki in naše čestitke! Na svidenje na seji!

Jennie Oražem, predsednica

Št. 79, Enumclaw, Wash.—Ker se od nas malokaj oglasimo, sem se namenila nekoliko poročati. Seja v septembru je bila dobro obiskana po seji smo pa priredile "shower" za sestro Mary Chacata, ki je dobila zelo lepa darila od članic in tako smo preskrbele za lepo zabavo in vsi navzoči so bili dobro postreženi. Najlepša hvala vsem skupaj. Sestra Mary Chacata je hčerka naše tajnice in se je poročila 2. oktobra, 1948. Imela je zelo lepo poroko. Cerkev je bilo krásno okinčana in polna vernikov. Po končanih obredih so šli vsi gostje, znanci in prijatelji v cerkveno dvorano, kjer je bila pripravljena velika svatba in imeli smo vsega v izobilju za jesti in piti. Nato smo se pa še malo zasukali. Novoporočenca sta dobila veliko lepih daril. Popoldne smo se pa podali na dom neveste, kjer so nas starši zopet lepo postregli. Ženin in nevesta sta se podala v Canada na medeno potovanje. Mlademu paru želimo obilo sreče in zadovoljstva v novem stanju.

Teta štorcklja je obiskala sestro Mary Bever in ji pustila zalo hčerko. Upam, da bo gotovo naša članica. Naše čestitke. Sestra Bever je bila delj časa bolna in sedaj se ji zdravje obrača na boljše in upam, da bo kmalu popolnoma zdrava. Sestra Helen Umek je tudi vpisala svojo hčerko v Zvezo. Tako je lepo, drage sestre, da poskrbite, da so tudi vaše hčerke pri Zvezi.

Moram omeniti, da smo v septembru zelo pogrešale našo Zarjo, katero zelo rade beremo.

Drage sestre, prosim vas, da se udeležite prihodnjih sej, ki se odslej vršijo ob nedeljah popoldne in če vas

Vabilo na razstavo ročnih del

Ena najlepših prireditev tega leta bo razstava ročnih del, ki se vrši dva dni, to bo 4. in 5. decembra v Slovenskem Domu na Holmes Avenue, Cleveland, Ohio, pod pokroviteljstvom skupnih podružnic. Toliko, lepih stvari niste še videli ob enem času. Pridite od blizu in daleč. Vsak večer bo lepa predstava.

PREDKONVENČNA KAMPANJA

Da se da vsem podružnicam priliko do agitacije v udobnem vremenu se je kampanja pričela s prvim oktobrom in zaključek bo definitivno 31. marca 1949. Prva nagrada v predkonvenčni kampanji bo veličastno odlikovanje in naslov "KONVENČNA KRALJICA." To je najvišja čast, ki jo Zveza svojim marljivim agitatoricam ob času konvencije.

Nagrada, ki gre s tem častnim naslovom je: plačana vožnja do kraja konvencije, Pueblo, Colorado (v navadnem vozu) in nazaj. Toda pridobiti mora vsaj 100 novih članic, namreč vsaj 75 v odrasli oddelek. Za število nad sto članic pa dobi nadaljnih 50 centov za vsako novo članico.

Za vsako novo članico mora biti plačanega tri meseca asesment.

Prva za "Kraljico" ki bo pridobila največ novih članic, bo odlikovana za "PRINCEZINJO". Nagrada za "Princezinjo" bo lepa zapestna ura. Pridobiti mora najmanj 50 novih članic in med temi vsaj 40 v odrasli oddelek.

Tretja nagrada bo pa naslov "Grofica". Za to odlikovanje mora dotična pridobiti vsaj 25 novih članic in med temi vsaj 15 v odrasli oddelek. "Grofica" bo prejela za nagrado prav lep potovalni kovčeg.

Splošne nagrade za posamezne agitatorice so:

Vsaka, ki bo pridobila deset novih članic, bo prejela prav lep rožni venec. To bo zares lepo darilo.

Za pet novih članic je pa nagrada krasna nova zlata Zvezina broška.

Za tri nove članice pa lepa broška s svetlimi kamenčki.

Nagrade za podružnice:

Prva nagrada bo deset dolarjev v gotovini in trofeja ali križ z engraviranjem.

Druga nagrada bo deset dolarjev v gotovini.

Tretja nagrada pa pet dolarjev v gotovini.

bo več prišlo, bomo toliko več dobroga ukrenile za podružnico.

Želela bi, da bi se še katera druga od nas oglasila v Zarji z dopisom, saj lahko tudi v angleščini in bo sestra urednica gotovo ustregla, da bomo brala tudi v slovenskem delu Zarje. (Prav rada, samo pošljite. Op. ured.)

Pozdravljene vse glavne odbornice in članice Zveze!

Josephine Richter, predsednica

Št. 88, Johnstown, Pa.—Naša seja je bila slabo obiskana, mogoče boste odslej, ko se nam približuje zima bolj redno hodile k sejam, ker bo bolj prijetno biti znotraj v gorkem prostoru. Če boste prišle, se bomo lahko pomenile, kaj bi napravile, da bi koristile podružnici, saj vse veste, da se seje vršijo vsak drugi četrtek v mesecu brez, da bi se vas vsak mesec posebej opominjalo. Saj to se ni težko zapomniti, tudi če ne pride Zarja ob času, da bi vas dopis opomnil.

Drage sestre, brate ste, da se je s prvim oktobrom pričela nova kampanja. Dobro bi bilo, če bi se vse članice brez izjeme potrudile takoj v začetku in ne čakale do časa, ko napoči zima in hudi mraz. Sedaj imate priliko in se vas lepo prosi, da bi pridobile kolikor je mogoče novih članic, če ne več, pa vsaj vsaka po eno, naj bo že v mladinski ali odrasli oddelek. Število članic pri naši podružnici bi se kaj lahko podvojilo, če bi se vse potrudile.

Naši zvesti sestri Mrs. Margaret Kapp je teta štorckja prinesla zalo hčerko, kateri kliče: dobrodošla v našo podružnico. Naše čestitke!

Pozdrav vsem!

Mary Lovše, tajnica

Št. 90, Presto, Pa.—Pri naši podružnici gre lepo naprej. Seje so povoljno obiskane in vse skupaj delamo za dobrobit naše podružnice.

Zadnja plesna veselica se je dobro obnesla in lepa hvala gre vsem, ki so se udeležili, kakor tudi vsem, ki so pomagali do uspeha. Zdaj pozimi bomo imele večkrat kartne veselice in upamo, da bodo dobro obiskane.

Lepo je, da se naše sestre tako marljivo trudijo pri vsaki stvari. Hvala vam vsem skupaj! Prav lepa hvala tudi vsem sestram, ki ste ročno izdelale robce, katere smo poslale za kritje konvenčnih stroškov. (Srčna hvala tudi od moje strani za Vaše vrlo sodelovanje. A.N.)

Poročati moram, da je na 19. septembra teta štorckja pustila krepkega sinčka pri Mr. in Mrs. Aleks Osela in dne 30. septembra pri Mr. in Mrs. Val Sorčan. Čestitke obema družinama!

Želim vsem zdravja in sreče,

Johanna Aubel, predsednica.

Št. 99, Elmhurst, Ill.—Tukaj pošljem en robec in upam, da bo malo pomagalo blagajni in drugič pošljem kaj več. Upam, da vam bo vsaka članica poslala vsaj malenkost in ko pride od mnogih skupaj bo gotovo nekaj zaleglo. (Lepa hvala za krasen robec. A.N.)

Pri nas ni posebnih novic; staramo se in ko pridemo skupaj jamramo druga za drugo o boleznih, toda, vseeno imamo nekaj razvedrila, ko pridemo skupaj na kakšnem "showerju".

Poročila se je Alvera Volk, hčerka naše sestre Volk in ji želimo, da bi imela srečno bodočnost.

Tako je na svetu: enkrat veselje, zatem pa žalost. Izgubile smo sestro Anna Harej, ki je živela v Chicagi. Ona je mnogo trpela vsled hude bolezni in sedaj jo je Bog rešil vseh zemeljskih nadlog. V družini je žalostno, ko se izgubi mater. Bog ji daj nebesa, katera si je gotovo zaslužila. Preostalim izrekamo globoko sožalje.

Naša predsednica sestra Vertovec je tudi imela v družini bolezen. Resno

je zbolel njen soprog in mu želimo, da bi skoraj okreval. Ljubo zdravje želimo vsem bolnim sestram.

Vas vse skupaj lepo pozdravljam,
Anna Rebek.

Št. 105, Detroit, Mich.—Za sejo dne 3. oktobra, smo se sestale pri sestri Jamnik, ki se je preselila v svoj nov lep in moderni dom v Royal Oak, ki stoji na prijetnem in mirnem prostoru kot mali gradič in nalašč za oddih po hrupnem mestnem direndaju. Vse smo srčno vesele, da bo sestra Jamnik ostala med nami, ker jo imamo vse rade in je res zelo pridna in požrtvovalna članica.

Prihodnja seja bo pri sestri Nezbedi.

V mesecu septembru so se vile rojenice oglasile pri sestri Wawrzyniak in ji pustile tretjega dečka. Mati in sinček sta zdrava. Čestitamo!

Naša glavna predsednica Albina Novak je obhajala svoj rojstni dan 5. novembra. Vse članice je želimo še mnogo srečnih in zadovoljnih let! (Lepa hvala, drage sestre. A.N.)

Christina Bombach

Magičen kostardov paj.

Naredi pajevo testo za en plošček. Za nadev pa vzemi eno kanto mleka "Eagle Brand sweetened condensed milk", šalo in pol vroče vode, tri jajca, žličko vanilje, pol žličke soli in ščepec naribanega oreška. Mleko razredči v vroči vodi, primešaj vtepena jajca in drugo ter s tem napolni pajevo testo. Postavi v vročo peč prvih deset minut, pozneje privij plin in peci v zmerno topli peči dokler se nadev ne zgosti. Iz beljakov lahko utepeš sneg dodaš par žlic sladkorja in porabiš za mering ("Meringue").

HABAKUK

Reimmichlova povest podomačena
(Nadaljevanje)

"Nak, gospod, tako ne bova barantala. Dveh imen po bu ni treba, ker ni kak grof. Krstila ga bova samo za Habakuka in sicer takoj zdaj. Tako hočem pa je."

"Jaž pa nočem tako pa je," se je odrezal gospod.

"Prav. Potem me otrok ne briga nič več in ga vam pustim. Napravite z njim, kar hočete! Še prašat ne pridem več, kaj je z njim. Lahko noč, gospod!"

Kmetič si je poveznil klobuk na glavo in jo je mahnil k durim. Prestrašeno je odstopicljajal župnik za njim in je rekel proseče:

"Za sveto voljo, Urh, ne uganjajte tako! Pridite, da se po pameti pomeniva!"

"Po pameti rad," se je Mrdavs nasmejal, "ali kratko mora biti. — Ali torej hočete otroka krstiti, kakor to po pravici in postavi hočem?"

"Da — ne — da, da, da," je župnik zajecelj. "Menda ne bo greh."

"Tega še nisem čul, da bi bil greh, če gospod otroka krstijo."

Skupaj sta se vrnila v sobo. Tu je župnik še na vse načine poskušal, da bi kmeta pregovoril. Ali ta je bil tako trdovraten in se ni dal prepričati, da se je moral župnik vdati. Vzdihnil je in stopil zopet za mizo, da zapiše v krstno knjigo, kar je bilo treba zapisati. Mrdavs mu je gledal čez ramo in se prepričal, da je zapisano samo ime Habakuk.

Nato sta šla v cerkev. S težavo je župnik pripravil, kar je za krst potrebno, in je otroka krstil res na ime Habakuk. Ko je Mrdavs opomnil, kake dolžnosti je sprejel kot boter, in ga na kratko poučil, se je kmetič zasmejal:

"To že davno vem iz katekizma in iz krščanskega nauka. Saj sem kristjan in storim, kar je prav. Brez zamere, gospod, in lepo zahvalim za opravilo! Prihodnjič pošljem svojo staro, da vam kaj boljega prinese v košari. Pa lahko noč, dobro se naspite in najse vam nikar nič hudega ne sanja!"

Pograbil je košaro in odkorakal iz cerkve.

Nekaj dni pozneje je šla novica o najdenčku kakor veter po vsej dolini. Sodišče je poslalo zdravnika, ki je dejal, da je otrok vsaj že pet tednov na svetu.

Najbolj so ljudje seveda ugibali, odkod je dete in čigavo je. Večina je sumila Katrico, Mrdavsovo najmlajšo sestro, da je ona mati.

Tedaj se je iznenada vrnila Katrica domov in razbila vsak sum, da bi ona bila mati. S tako krepkimi dokazi je to izpričala, da res nihče ni mogel dvomiti, da govori resnico. Ko je moral tudi Mrdavs verjeti, da jo je po krivem obdolžil, se mu je obraz raztegnil, da nisi vedel, ali mu je prav ali ne.

Župniku so zaradi skrivnega ponočnega krsta nastale take sitnosti z oblastmi, da je zaprosil za pokoj in zapustil Podkraj.

Orožniki so medtem marljivo iskali, kdo je mati najdenčkova; po enem letu pa, ko ni bilo najti nobenega sledu, so opustili poizvedovanje.

Tako je ostala Habakukova skrivnost zavita v temo, ki je nihče ni znal razjasniti.

II.

Šest let so potiskal mladega Habakuka od hiše do hiše in nikjer ni našel doma.

Pri Mrdavsu ni ostal celi dve leti. Ko je umrla Mrdavsinja je, prišla ena izmed Mrdavsovih sester za gospodinjo. Ta najdenčka ni mogla trpeti in ga je lepega dne postavila na cesto.

Pobič je prišel h krojaču Nacu. Ta je zahteval naj mu plača občina za to sto goldinarjev na leto, in, ko jih ni dobil, ga je čez pol leta dal Florijanu, revežu dninarju. Tu je ostal poldrugo leto. Ker mu Florijan ni dal jesti in

ne kaj obleči, ga je občina vzela in spravila v vaško štacuno. Štacunarja sta bila stara zakonca brez otrok; tu je bilo Habakuku dobro. Pobič se je zbistril, bil je brihten, nikoli se ni jokal, vedno je bil dobre volje, lička so mu postala polna in rdeča, okoli ljubkega obraza so se mu jeli kodrati pšenični lasje.

Res, ljubek otrok je bil, le eno mu je manjkalo: rastel ni. S šestimi leti je bil še zmeron tak, kakor kak trileten otrok. Zaradi tega so ugibali ljudje sem in tja in neumno skleпали, češ da dobi premalo jesti. Tako se je zgodilo, da sta mu štacunarja povezala culo in ga postavila na cesto.

Zdaj je prišel šestletni Habakuk v hišo podkrajškega voznika, kjer je nazadnje našel svoj dom.

Luka Drnik, Habakukov novi rednik, je že več ko dvajset let vozil iz Podkraja v Tržič in nazaj. Vsak teden enkrat je mahnil s svojo kobilico po dolini proti mestecu; prenočil je na sredi pota kje, tako je zjutraj že zarana bil v Tržiču. Tu je predal, kar so mu podkrajški kmetje naložili: jajca, maslo, kure in piščeta, krompir in kar je še takega. Nazaj je peljal kmetom sladkor, kavo, moko, različno orodje itd. Mož je bil velik, precej zdolan, z dolgimi nogami, šibkih prs, glava mu je bila majcena, obraz zaripel in z rumenkastim strniščem zaraščen. Levo nogo mu je bilo pred leti zmečkalo; zaradi tega je precej šepal.

Čeprav je imel vedno dovolj opravila, je Luka bil in ostal siromak, ki je ob svetkih in petkih hodil v eni in isti obdrkani in oguljeni obleki. Računati ni znal in je za svoja pota vzel tako malo, da skoraj vredno ni bilo reči in da sta on in njegova koblica od tega komaj živeła.

Njegova serasta koblica "Luca", ki je bila že Bog ve koliko stara, mu je bila edina prijateljica, najhujši in najzoprnejši sovražniki njegovi pa so bili avtomobili. Take spake se je Luca nekoč tako prestrašila, da je zvrnila svoje gare in si zlomila prednjo nogo. Luka pa se od kobile ni mogel ločiti. Namesto da bi jo dal konjederu, jo je dal zdraviti. Odsihmal je Luca šepala na desni nogi, prav kakor Luka na levi. Kadar sta šla drug poleg drugega, sta se jima glavi zibali sem in tja in nihali zdaj narazen zdaj vkup. Bilo ju je prav smešno gledati.

Sicer se nista v vsem ujemala. Luka je bil pobožen mož in je spotoma večidel premolil, ko je krevljal za vozom. Luci ni bilo to nič po volji; Luci je bil ljubši pomenek od molitve. Luka naj bi bil vso pot z njo govoril, naj bi jo bil hvalil in jo trepljal po vratu in bedrih. Če se je možak preveč zatopil v svoje pobožne misli in če je bil vrh tega še voz malo težek, se je primerilo, da je mrha kar na vsem lepem obstala. Kadar pa je obstala, je pa tudi stala kakor pribita. Skoraj da ni bilo sredstva, da bi jo ganil in premaknil. Navadno se je tedaj godilo takole:

Luka je nekaj kratov šel okoli nje okoli in okoli in ji je prijazno pihal na dušo:

"Luca, pamet si posodi, ne bodi no taka! Na, potegni! Prej ko bova doma, dalj časa boš počivala. Doma te čaka oves pa kruh pa še sladkor — na, pojdi!"

Luca je odkimala.

"Luca, ne bodi no trmasta!" Saj nisi koza, saj si vendar konj, najlepši in najpridnejši konj, kar sem ga kdaj imel. Saj še nobenega drugega konja imel nisem in tudi nobenega imel ne bom kakor tebe. Ali pridna moraš biti in čednostna moraš biti, vsak dan bolj čednostna. — Na, hiiii!"

Toda Luce ni ganil. Še premaknila se ni, le z levo zadnjo nogo je pobrskala.

Kak drug voznik bi bil zgrabil za bič in bi bil takile zakrknjeni kobilici po plečih posvetil. Ali na to še misliti ni bilo. Kajti Luca še svoj živ dan ni videla biča, kaj šele, da bi ga bila okusila, in Luku je bilo to orodje tako zoprno, da ga vse življenje ni prijel. S hudim Luku ni znal; preveč mehkega srca je bil. Torej je kobilico počohal za ušesi in je dejal prijazno:

"Luca, glej, smiliš se mi! Nič kaj dobrega nimaš na svetu, po cestah se moraš pomikati in težko vleči. Toda meni ni nič boljše. Mene tudi bolijo noge in se mi kite nategujejo. Kar roko si lahko podava, veš."

Kobila je odmajala z glavo, kakor češ da ni res.

"Res je, res, Luca. Prav za prav je zame še huje kakor zate. Ti bolje ješ kakor jaz, počitka imaš tudi več in poti nimaš toliko. Tvoja pot je le do Podkraja, moja pa drži daleč gor do nebes; to ti je dolga, strma pot. In mudi se mi, da pridem o pravem času tja. Pametna bodi, nikar me ne zadržuj, no, namisli si, potegni, pred teboj bom hodil, ti pa počasi za meno capljaj, no, lepo te prosim!"

Luka je odkrevsal kakih sto korakov po cesti naprej; ko se je ozrl, je mrha stala še vedno na istem mestu. Možak se je potrpežljivo vrnil in je jel znova:

"Luca, zdaj se mi je posvetilo; voz je pretežek in mu nisi več kos. Bova pa oba. Le počakaj! Jaz bom zada, ti pa spredaj — bova že prišla čez klanec; potem pojde pa itak samo."

Kakor je rekel, tako je tudi storil. Luka je na vso moč potiskal naprej, Luca pa je na vso moč potiskala nazaj. Ker pa je bila Luca močnejša od Luka, se je moral ta jadrno umakniti, da ni prišel pod voz. Povesil je roke in žalostno vzdihnil:

"Zares je zemlja solzna dolina. Nič drugega kakor same bridkosti in težave. Bodi Bogu v čast! Pa moji duši v zveličanje!"

Ali zdajci mu je šinila zvita misel, kajti bil ni le pobožen, temveč tudi prebrisan. Segel je v eno izmed vreč na vozu, privlekel iz nje dve peščici ovsa ter ga pomolil kobili, vendar tako, da ga je držal za klatro daleč pred njo.

To je pomagalo.

Luca je itegnila vrat, ruk — je potegnila in šla za ovsom, ki ga ji je Luka polagoma dajal.

Zdaj je bilo vse dobro. Kadar je Luca jela vleči, je vlekla in vlekla in na počitek še pomislila ni. Samo Luka,

ta je moral iti zraven nje in ji kaj lepega pripovedovati.

Drugače pa je treba reči, da sta si bila Luka in Luca zvesta v lepem in v hudem, v vseh radostih in vseh bridkosti življenja. Skupen jima je bil tudi glavni sovražnik — avtomobil. Če je kje v daljavi zatrobiljal ali zavekal kak avtomobil, ju je oba tako zbegalo, da nista vedela, kje se ju noge držijo. Luca je švignila z glavo pokonci, z uhlji je jela migljati, Luka pa je zavpil:

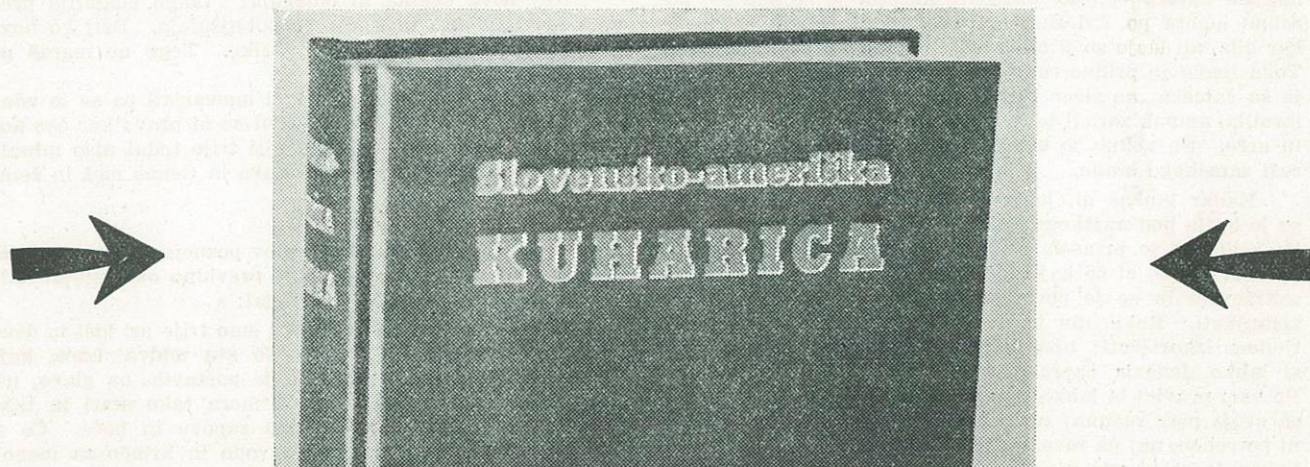
"Sveta Marija, že spet ti primahedra tak peklenski smrducelj! Bog nas varuj, Bog nas reši treska in hudega vremena!"

Pograbil pe odejo na vozu in ovil z njo kobili glavo, da bi ne videla nič in ne slišala nič. Vtem ji je piskal na uho:

"Le korajžo, Luca, korajžo, pravim! Ognila se bova peklensčku, tuliti more in smrdeti, ali drugače nama ne more kaj."

Ko je avto nato mimo njiju švignil, sta se Luka in Luca tresla po vsem životu. Potem sta precej časa prskala in kašljala, da bi si izkihala peklenski smrad.

Kljub vsemu prijateljstvu pa se je Luka nekoč Luci vendarle izneveril. Luca si je bila namreč zadnje čase vtepla v glavo, da mora na vsakem popotovanju v mesto ali nazaj vsaj trikrat po pol ure počivati. Luka se je bal, da bi se Luca navadila na tako muho; zaradi tega je sklenil, da jo hoče pošteno ozdraviti. V Tržiču si je kupil majhno trobljo, ki se je vekala podobno kakor avtomobil. Ko je Luca zopet jela postajati in ji nobena lepa beseda ni pomagala, je stopil Luka kakih petdeset korakov zadaj za voz in je stisnil iz troblje hreščeč avtomobilski to-to-to-

ZA SEDANJE ČASE IN RAZMERE

V sedanjih težkih časih, ko draginja pritiska na vseh koncih so naše kuharice prav dostikrat v zadregi, kaj naj skuha, da bo družina zadovoljna in da bodo "zadovoljne" tudi njihove denarnice.

Dobra kuharska knjiga je vsakdanja svetovalka in pomočnica vsake kuharice, kajti taka knjiga na eni strani vam pomaga pri izbiri jedil in na drugi strani vam pa natančno pove, kako pripraviti jedila, da bodo tem ukusnejša in tako toliko bolj dobrodošla za vaše omizje. Za ameriške Slovenke je brez dvoma najboljša kuharska knjiga

SLOVENSKO-AMERIŠKA KUHARICA,

katero je izdala Mrs. Ivanka Zakrajšek v New Yorku, ki je članica SZZ, Podružnica št. 84.

ZA BOŽIČNO DARILO

Božič se bliža in z njim tudi vprašanje - kaj bomo dali svojim sorodnikom in prijateljem za božično darilo. Za svojo mater, za svojo ženo in druge sorodnice ter prijatelje boste težko našli primernejše darilo za tako nizko ceno kot je ta koristna knjiga, s katero bo vaša obdarovanka prav gotovo zadovoljna.

Ako še ni te knjige v vaši kuhinji je v vašo korist, da si jo takoj naročite. Stane \$5. - skupno s poštnino. Pošilja se tudi COD.

Naročilo pošljite na:

MRS. ALBINA NOVAK,
6516 BONNA AVENUE
CLEVELAND 3, OHIO

to-to. Tedaj se je Luca povzpela na zadnje noge in jo ucvrla z garami tako po bliskovo, da je Luku, ki je sopihal za njo, v treh minutah izginil konj in voz izpred oči. Šele dve uri pozneje, ko je ves poten primigal domov, ju je spet zagledal.

Zadnja hišica na vasi je bila njegov dom. Pet, šest napol slepih okenc je kukalo skozi vejevje jablan in hrušk. Tu sta z Luco prebivala sama. Od zunaj je bila kočja še kar čedna; bila je zidana in prijazno pobljena. Ali znotraj je bil direndaj; saj drugače tudi biti ni moglo, ker je bil Luka star samec.

Luca je stala že precej časa pred zaprtimi durmi in je nestrpno čakala na gospodarja. Iz dolgega časa je jela žvečiti rože, ki so visele z okenc. Ko je Luka nazadnje vendar že prišel, se je kobila lokavo ozrla in se je zahihitala: hihihihih. Luka se je kujal in je molčal, kakor da ne zna govoriti. Spregel je kobilo in jo peljal v hlev, ji nasul ovsna in odšel, ne da bi bil kaj znil.

Drugo jutro sta se Luka in Luca zopet pobotala; Luka je priznal, da je sam vsemu kriv, ker je kobilo s svojim tototojem tako po neumnem preplašil.

Tako torej sta živela Luka in Luca in leta so minevala: Luci je bilo že kakih trideset, Luku pa kakih pet in štiri-deset let. Prav v teh zrelih letih ga je Luca pošteno polomil.

Vse čase že je imel Luka, kadar je bil v Tržiču, svojo postajo v gostilni pri Povodniku v Barvarski ulici; tu sta bila on in Luca najbolje spravljeni. Luca je dobila najlepši kotichek v hlevu in ovsna dovolj, Luka pa je jedel v kuhinji in spal v čedni čumnati pod streho.

Zgodilo pa se je, da so dobili pri Povodniku novo kuharico, ki se je pisala Cenca Kožuh. Ta ni bila več najmlajših katera — prav blizu štiridesetih je že bila —, posebne lepote po Evi tudi ni podedovala. Postavna je še kar bila, ali lasje so ji bili rdeči, lica pa moška in pegasta. Toda imela je pridne roke in kuhljo je znala sukati. Bila je še samska, ne sicer zaradi tega, ker si je samski stan izvolila, ampak zaradi tega, ker je nihče ni vprašal za roko in srce. Še vedno je upala in želela, da pride kdo in jo reši samskega stanu.

Kadar klobas ni, je tudi zelje dobro, si je mislila in se je lotila podkrajškega Luka. Skrbno mu je kuhala, vsako krat mu je prinesla še kaj posebno dobrega in ga je spraševala, če bi še kaj rad. Ko se je leč spravljal, ga je zadrževala in se je pomenkovala z njim, da ji ni hotelo zmanjkati. Rekla mu je, da je vse predobro in da se da ljudem izkoriščati; njegov posel da je hvalžen in da bi si lahko denarja napravil, ko bi ne delal napol zastonj. Po vsej pravici bi lahko trikrat toliko računal, kolikor zdaj za svoja pota računa; tedaj bi pač prišel do česa. Če sam ni potreben, naj pa revežem pomaga. To je tisočkrat bolje, kakor da za bogate meščane in kmete zastonj gara in drugim na kup nosi.

Luka za take besede ni bil gluhi; dobro mu je delo, da kuharica zanj tako skrbi. Prikupila se mu je in rad jo je videl, ne da bi zaradi tega na kaj posebnega mislil.

Nekoč mu je rekla:

"Prav za prav se mi smiliš, Luka. Kakor vol se preteguješ, garaš in se ženeš, pa ne veš za koga. Vse moraš sam, kuhati, prati, šivati, pomivati, nimaš ne pokoja ne miru in še ni vse tako pri hiši kakor bi moralo biti; to je pasje življenje. Nekoga moraš dobiti, žensko seveda, da ti bo gospodinjala, ti postregla, kadar prideš ves zdelan domov ali kadar zbolíš, in ti življenje olajšaa in oslajšala."

"Hm, hm, saj bi bilo prav," je omecoval Luka; "ali tako gospodinjo je treba plačati. Kje pa naj vzamem, ko je komaj za sproti?"

"Tako si poišči, ki je ni treba plačati pa da ti še kak krajcar v hišo prinese!"

"Hahaha, rad bi vedel, kako naj to naredim, da bi tako našel."

"Kar povem ti: oženiti se moraš."

"Ožeeniti se!" je zavpil Luka in raztegnil oči in usta na stežaj. "Ože-oženiti se? S kom neki?"

"S kako žensko, to je gotovo, hihih. Treba ti je le-resne volje, potem pojde vse lahko."

"Resne volje imam dovolj. Ali katera me bo pa hotela starega in vsega krivega?"

"Povprašaj katero! Kar nas je tu v kuhinji, vsaka bi te vzela."

Luka se je začudeno ozrl, potem pa zajecjal:

"Tu v kuhinji? Saj nikogar ni, samo tebe vidim, Cenca."

"Mar sem jaz nihče? Menda sem jaz tudi taka, da me moreš vprašati."

Luka je usta, ki jih je pravkar šele zaprl, zopet razklenil tako na široko, da bi mu bila Cenca lahko glavo vtaknila vanje. No, lepo se je ujel! Dejal je, da ima resne volje dovolj; s to besedo, je menil, se je že na pol zavezal. Če se zdaj v smuk spusti, bi besedo požrl in ne bi bil moški in ne poštenjak.

Nekaj časa se je zvijal in stresal, nato je vprašal:

"Tihi, ti, Cenca, bi me vzela?"

"Zakaj ne? Ti nisi prestar, jaz pa premlada ne. Ti si žene potreben, jaz pa sem sita službe. Ti imaš delo, jaz pa ti morem pomagati, da bo še bolje. — Torej vsa res kakor drug za drugega."

"In vzameva se naj, praviš, kaj? Zares naj se vzameva, ha?"

"Saj si rekel, da ti resna volja. Jaz pa svoje besede nič ne vzamem nazaj."

"Torej oženim se naj? Zares naj se oženim... Kdaj pa?"

"Prej ko slej. V najinih letih je vsakega dne škoda. Če si mož, v treh tednih moreva biti že oženjena."

"Ti ljubi Bog, tako naglo! To ni mogoče. Naglica nikoli in nikjer ni kaj prida."

"Kaj bova čakala in odlagala! Dolgo shajanje pred zakonom ni dobro in ljudje se pohujšujejo. Delj ko bova spleta, bolj si bodo brusili jezike. Tega ne maraš ne ti in ne jaz ne."

Tem besedem Luka ni mogel ugovarjati pa se je vdal, ker drugače mogel ni. Še zavedel se ni prav: kar čez noč je postal stari samec ženin in niti trije tedni niso minili, ko je bil že zvezan in sta bila Luka in Cenca mož in žena.

III.

Ko je bil Luka nekaj mesecev pozneje zopet po svojih opravkih že precej iz vasi, se je previdno ozrl, stopil nato Luci tesno h glavi in je tiho dejal:

"Luca, kaj pa ti rečeš? Zdaj smo trije pri hiši in dveh izmed teh, pravim, ni treba. To sva midva, Luca, kaj? Ona komandira vse. Vso hišo je postavila na glavo, nič ji ni čedno dovolj. Vsaka reč mora tako stati in tako viseti in tako ležati, kakor ona zapove in hoče. Če si notri čevaj sezujem, ti je že z vodo in krtačo za menoj, da ti pomije pod. Čez okna in stene ti je navesila mestne cunje, jaz se jih še dotakniti ne smem, nikamor ne smem sesti, nikjer se ne smem stegniti, povsod sem ji na poti. Slabo sem zadel, Luca. Ali o vsem tem ne bi črnil niti besede ne, ko bi se v moje delo ne vtikala. Za vsak krajcar, ki ga dobim in ki ga dam, se ji moram spovedati. Če ljudem ne sežem po zadnje krajcarje v žep, je že oženj v strehi. Zaslužim seveda več kakor prej, ali to so oderuški groši, da me je strah greha. Pa mi nihče ni povedal, da ima Cenca tako kosmato vest... Nak, nak, nak! Luca, nikar si narobe kaj ne misli! Več govorim, kakor je prav, in po krivem sodim, Bog mi odpusti greh! Prav za prav je Cenca pridna ženska in mi le dobro dela. Če hočem resnico povedati, jo imam iz srca rad; ko bi le reči tudi smel kaj in bi ne moral samo poslušati in molčati! Ali vsega človek tudi v zakonu ne more imeti, sicer bi se še prevzel in bi na nebesa pozabil, ko bi jih že tu na zemlji imel, Bog me varuj nebes za zemlji!... Najbolj mi je zate, Luca. Tebe ima Cenca na muhi. Če ne boš prav pridna in prav ubogljiva, te lepega dne postavi pred hlev in te ne spusti več vanj. Pa nikar se nič ne boj! Pri vožnji komandira še zmerom Luka in ta te ne da."

(Dalje prihodnjič)

OFFICIAL ORGAN OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION OF AMERICA

THE PRESIDENT'S MONTHLY MESSAGE

Dear officers and members:

It is Thanksgiving time again, and once more we are blessed with a rich harvest. However, today as for many years past, we are called upon to share this harvest with less fortunate people in foreign lands. We know that America will again prove its generosity as it always has in a time of need. On this Thanksgiving Day let us be grateful in the realization that any sacrifices we make are a small reward for the blessings we have received. Let us be grateful that we in our Slovenian Women's Union have also cooperated to the full extent; that we have ever had the vision of service to humanity and to that as members of a great organization, it has been our privilege through the years to practice the teachings of good fellowship and patriotism.

The days pass by very quickly and before we will realize, the month of December will be here and the time for our annual meetings and election of officers. I hope most sincerely that you will attend your meetings and offer many good suggestions for a more prosperous and successful year to come. I'm sure that you all know the date of your meeting, so don't wait for a special reminder, but draw a circle on your calendar today and keep reminding yourself that on that day you will surely attend your SWU meeting. A good attendance will be the biggest reward for the officers who have served you faithfully throughout the year! ..Be a good loyal member and everyone will benefit by it, that I'm certain!

In October I had the privilege of attending two grand celebrations, both were held in commemoration of the 20th anniversary since founding. Our biggest branch, No. 25, Cleveland, Ohio had its celebration on Sunday October 17th and the biggest branch in Pennsylvania, No. 26 of Pittsburgh, followed with a banquet and a grand program on Sunday October 24. To the pioneer workers and to all the officers and members who have worked diligently for many past years, I extend my heartfelt appreciation. May you be blessed with many more years of service for a great cause in which we are all interested. I'm also deeply grateful for the cordial reception I received and for having the opportunity of meeting so many good members and sincere friends.

I'm also grateful to Mr. Rednak of Braddock, Pa., for the invitation to speak on the Slovenian radio program on Sunday October 24, preceding the Pittsburgh celebration. It was a memorable occasion for me and I hope also for the listeners.

For the future months, we have many important functions on our program. The **NEEDLEWORK EXHIBITION** which will be held in Cleveland, on **DECEMBER 4 and 5**, at the Slovenian Home on Holmes Avenue, will be one of our great events of the year. Your interest in this affair will have a great significance because we will need your full cooperation

in order to meet with success. The big worry is "Will each of you send us some small item which we can dispose of at this time?" Please make up something in needlework and send it to me or to Mrs. Ella Starin, 17814 Dillewood Rd., who is in charge of the sales department and also chairman of the committee. Send a handkerchief, an apron, a doily or anything at all that you can spare. Every little bit will help us reach the goal. The proceeds will be turned to our Convention fund. Here we have a wonderful chance to build a substantial fund if you will cooperate in the best way possible. Handcraft and needlework are our hobbies and it'll be an honor to all of us, to point with pride "how much we helped through a little effort." I'm certain that no one will ever miss a small item and just think how much it'll mean to our fund, if we will have a good supply of hand-made articles.

Last but not least, OUR CONVENTION CAMPAIGN and our juvenile campaign means just one thing: Let us try to bring in at least one new member this month and those who can do better than that, try for one of the grand prizes offered.

A Happy Thanksgiving to you all!

ALBINA NOVAK

WISCONSIN'S CENTENNIAL

The State of Wisconsin is celebrating its 100th anniversary this year. For this centennial the women's division has published a special book entitled, "The Story of Wisconsin Women." It is composed of interesting biographies of Wisconsin women who by their efforts have aided the State to attain its present greatness.

This publication was superbly edited by Ruth De Young Kohler, (Mrs. Herbert V. Kohler), former editor of the Women's Section of the Chicago Tribune.

"The Story of Wisconsin Women" has been met with great popularity since many thousands of issues have been purchased not only by Wisconsin residents, but by citizens of other states and nations as well. The Milwaukee Journal called this book "A masterful record." — "A vivid portrayal."

Our Slovenian Women's Union is mentioned in this interesting book. This consideration is certainly an honor to our nationality and, therefore, should be a source of pride for each member of our Union. It can be obtained from The Centennial Committee, Kohler, Wisconsin or by writing to me. This book was issued without thought of profit and so sells for only one dollar.

Marie Prislund

A HISTORY OF SLOVENIA

By Olga Erjavec Ancel

SLOVENIA — JUGOSLAVIA TO THE PRESENT
DAY (June 1942)

Independence of Slovenia

The death of the Emperor — King Francis Joseph gave impetus to disruptive agitation among subject peoples: Czechs, Slovaks, Jugoslavs and Rumanians.

In the parliament of Vienna Ivan Sustersic, a Slovene representative, sided with the Austrian government, while Dr. Anton Korosec fought for the independence of Slovenes. On May 5, 1918 Dr. Korosec presented the parliament the signatures of 200,000 Slovenes petitioning that they be severed from Austria, but to no avail. On May 7, Slovenia broke away from Austria.

Formation of Yugoslavia

On September 1, 1918, Slovene political leaders met with Croatia and Serb leaders in Zagreb for drawing up plans for a united Yugoslavia and for forming a constitution similar to that of the United States. The Croats under the leadership of Ante Pavlic and the Slovenes Dr. Korosec and Dr. Zerjav asked regent Alexander of Serbia to aid in uniting of the three principal countries. On January 6, 1919 Alexander proclaimed Yugoslavia one state.

The first parliament assembled at Belgrade in the spring of 1919. Twenty nine Slovenes represented Slovenia: fifteen from the National party founded by Dr. Korosec, nine from the Yugoslav Democratic party founded by Ivan Tavchar in 1918 and five from the Social Democratic party founded by Etbin Kristan in 1896.

At Versailles Dr. Korosec spoke for the Slovenes. But due to secret wartime treaties between Italy and England, the Slovenes were forced to lose much of the land and the important sea town of Trieste and Gorica. Nearly one and a half million Slovenes were lost to Italy. The treaty of Versailles was signed June 28, 1919. Thus formally the World War ended on the fifth anniversary of the immediate occasion of its beginning.

E. H. Markham, staff writer of *The Christian Science Monitor*, says that "the Slovenes have never been free for any length of time." A full millennium they had under the domination of Germans, during most of that time under the Hapsburgs. But in December 1918 they became free, as a partner with equal rights in the Kingdom of Yugoslavia.

It is true that during the ensuing twenty-three years the Slovenes complained often and bitterly of discrimination practiced against them by their stronger partners, the Serbs. Nevertheless, they advanced in every respect. All their cities grew. Their network of roads was improved. The University of Ljubljana entered a period of unprecedented advance, Slovene literature flourished, the economic standard was raised and Slovenes were given important posts in every part of the kingdom. A Slovene leader was one of Yugoslavia's most distinguished premiers. This premier was Dr. Anton Korosec who did not live to see the downfall of Slovene freedom for which he fought so fearlessly and unceasingly. He died in November, 1940.

During the ensuing twenty-three years Yugoslavia was recuperating from pre-war and World War times, she was developing economically, politically, but not militarily. Universal military service was utilized only for the maintenance of a sizeable army.

According to Dr. Franc Snoj, Minister of Agriculture of the Yugoslav government in exile, Hitler had been preparing for his subjection of Slovenia for a number of years. He imported from Yugoslavia many of their products. For a time he made monetary payments, but later he gave some ammunition in exchange and still later only IOUs.

Following two years of invasions, commencing in 1939, and of successful collaboration of the countries surrounding Yugoslavia with the Axis, Hitler began to work on this Balkan country, knowing that she was helpless.

For nearly a month, the Yugoslav government detained

Hitler in his scheduled conquest of Turkey, Iran, Iraq and undoubtedly Russia. During this time the ministers of Yugoslavia conferred with those of the Axis. Regent Prince Paul and his ministers signed the Concordat against the will of the people. On March 27, 1941 a new government was formed with the coronation of King Peter II, as king of Yugoslavia and Dušan Simović as premier. Thus all relations with Germany were definitely broken. On Palm Sunday, April 6, 1941 Belgrade was bombarded. The Slovene premier succeeding Dr. Korosec, Dr. Franc Kulovac, was killed in the first day's attack. His successor, Miha Krek is at present with the Yugoslav government in exile in London.

Almost simultaneously German troops and motored units began to pour into the country. Dr. Banovetz lost the governership of Slovenia. Dr. Juro Adlesic was the mayor of Ljubljana, the principal city of Slovenia, at the time of its invasion.

"That golden age of Slovenia, a little more than two decades in duration has now ended." Slovenia was divided among Italy, Nazi Germany and Hungary.

Ruthless measures of denationalization were imposed in the area seized by the Nazis and Hungarians. The Slovene newspaper of Buenos Aires, Argentina, reported that Hitler ordered the Gestapo to clean-up Slovenia of the Slav elements and make it a true German province. Their plan of deporting 283,000 Slovenes into Serbia and Croatia has been carried on. "Intellectuals, such as physicians, dentists, lawyers, teachers and clergymen have all been removed to concentration camps." R. H. Markham continues in his article by stating that "all schools in the native language are forbidden and very extensive efforts are being made to convince the Slovenes that they are in reality Germans or Hungarians. Multitudes of them are being robbed of their property as well as their nationality.

In the part of Slovenia seized by Italy, which includes the chief city of Ljubljana, there is less coercion and less persecution. The University still functions, the old newspapers still appear, the established clergymen still hold services and the annual autumn fair was held. Since this slice of Slovenia is all that stands between Germany and the Adriatic Sea. Italy seeks to make its Slovenes somewhat contented vassals."

But the battle for the restoration of the lost freedom continues dauntlessly. Captain Kern saved that part of Yugoslavias Navy which is fighting with the British Navy in the Middle East, while Captain Groselj brought a squadron of seaplanes from Dalmatia to Alexandria. Both captains are Slovenes. In the Julian Alps and Karavanke about 2,000 Slovenes are incessantly fighting the Germans and Italians. Thousands of Slovenes are in the Balkan mountains together with the Serb guerilla warriors. The Slovene Captain Pipan is the first collaborator of Colonel Mihajlovic, the renowned Serbian general. Sabotage is popular.

Wherever a Slovene may be, he looks forward prayerfully and hopefully for a bright and peaceful future. Wherever a Slovene may be, his heart and mind surely express secretly the thoughts of the following poem:

Slovenia, I long for thee,
For thy green hills I long and sigh,
Where I left dear companion, friends,
Where in their graves my people live.

There bloomed the blossoms of my mouth,
There I rejoiced in my own dear land,
There first I felt love's magic spell,
On native soil my tear-drops fell.

("Domotožnost" translated by poet Ivan Zorman)

This concludes the History of Slovenia by Olga Erjavec Ancel, which was submitted by her as a thesis in partial fulfillment of the requirement for the degree of Bachelor of Arts, with History as major, at the College of St. Francis, Joliet, Illinois in the year nineteen hundred and forty-two. We are certain that our readers followed every chapter with interest and we are deeply grateful to the writer for her excellent account. Congratulations!

PRE-CONVENTION CAMPAIGN

The pre-convention membership campaign has commenced on the first of October and will close on March 31, 1949. The grand prize to the individual first place winner will be the distinguished title "Convention Queen." She is to receive a paid round trip fare to the convention in Pueblo, Colorado (in coach). For this award she must secure 100 new members and at least 75 of the 100 joining the adult department. An additional 50 cents will be paid for every member she secures over the 100 mark.

The runner up will be honored with the title of "Princess." Her prize will be a gold wrist watch. She must secure 50 new members and at least 40 of these in the adult department.

The third prize is the distinguished title of "Countess" and the prize awarded will be a beautiful traveling bag. The worker must secure 25 new members and at least 15 of these in the adult department.

Other prizes offered are: for ten new members, a beautiful rosary (gold or silver); for five new members,

the new attractive emblem pin; for three new members, a lovely rhinestone brooch.

The awards to the branches are: first prize \$10.00 and a crucifix or trophy with engraving; second prize is \$10.00 and the third prize is \$5.00.

JUVENILE CAMPAIGN

To induce more activity among the juveniles, it was decided we have a special three-month campaign for junior members only. This will give the junior members an opportunity to bring in their friends and at the same time earn a worthwhile prize for their work. The prizes for the junior workers are as follows: for 50 new members, a *good bicycle*; for 25 new members, *roller skates or ice skates with shoes*; for 10 new members, a *good pen and pencil set*; for five new members, a *camera*; for three new members, a *sterling silver medal bracelet*.

An appeal is made to all the mothers and the adult members to encourage the junior members to get busy at once. The dues for the juvenile department are only ten cents per month, which should make it easy to solicit new members.

ACTIVITIES OF OUR BRANCHES

No. 1, Sheboygan, Wis.—Many thanks to all who co-operated in making our dance on September 18, 1948, a success. We have made a favorable gain in our treasury for which we are deeply grateful to all who attended and assisted.

Year 1948 is coming to a close. This is an official notice to all our members that we will attend Mass and receive Holy Communion in a body on Sunday, December 5th, at 8 a.m. In the afternoon at two o'clock we will begin our annual meeting. Every member is requested to participate and we are hoping for a large turn out. This is an important duty of every loyal member, so don't fail us but attend and make everyone happy.

Greetings to all!

Mary Godez, President
Teresa Zagozen, Secretary
Mary Turk, Treasurer

No. 6, Barberton, Ohio—Last month was our first good attendance at the meeting in a long time. We sincerely hope that you will continue to come to our meetings!

Our dance on September 18, was a success. Thank you, each and everyone, who helped to make it an enjoyable event.

The bowling team is improving. We were happy when Florence Zvonar returned from her trip to California. Thanks loads for subbing Betty Opeka, while Floss was away.

Members, please bring those crochet edged hankies and doilies to us, so that we can send them to the Cleveland needlework exhibition which will be held on December 4 and 5. We have already collected several beautiful hankies and doilies but we want many more, so please do your part!

At this time I wish to remind you of our annual meeting in December which will be held on the first Sunday of the month. Members, please attend and elect a staff of officers with whom you will fully co-operate. We, the present officers, feel that you are not satisfied with us, as you have not been coming to the meetings. If there are any matters pending which have kept you away, please bring them up at this meeting for we would like to straighten them out for you, if at all possible.

May each and everyone of you have a pleasant Thanksgiving!

The officers and myself wish to extend our birthday greetings to supreme president Albina Novak. May you have many more happy birthdays! (Thank you all! A. N.)

Regards to all!

Evelyn Krizay, President

THANKSGIVING DAY

Thanksgiving Day originated with the Pilgrim Fathers in 1621. Those valiant pioneers separated from kindred in distant lands, and without the remotest conception of the comforts and conveniences which we now enjoy, suffered privations with patient endurance—giving thanks for the sustenance of life, calling upon the Lord of all to guide and protect their families, and to direct them in paths leading toward advancement of the new land of opportunity. Doubtless many Americans have departed from the real significance of Thanksgiving and perhaps forget to return thanks for the blessings and comforts which have become a part of their very existence. Let's be thankful for small things, for from small beginnings all great things grow.

IMPORTANT NOTICES

SCHOLARSHIPS

Students (boys and girls) interested in a scholarship, for term beginning this January, consult your branch secretary today. She will give you all necessary information and the application blank. For particulars write to the president of the scholarship committee, Mrs. Marie Prisland, 1034 Dillingham Avenue, Sheboygan, Wisconsin or to the Home Office.

NEEDLEWORK EXHIBITION

Mrs. Marie Prisland will be our distinguished visitor at the needlework exhibition sponsored by the Cleveland branches to be held on December 4-5, 1948 at the Slovenian Home, 15814 Holmes Avenue will be one of the grandest events of the year. Here you will see more beautiful things than your eyes ever feasted on before at one time. A variety program and a style show is on the agenda. Don't miss it! It will be open in the afternoons and evenings. Delicious refreshments will also be served.

Out-of-town guest are most cordially invited to attend.

EDITOR'S NOTES:

The picnic held by the Cleveland branches on August 22, 1948 was a huge success. Two thousand dollars was turned in to the League of Slovene Catholic Americans which will be used to help the refugees. Details on these events will appear in the next edition.

I have attended the grand celebration of No. 20, Joliet, Illinois on June 27, 1948 and will give a story on it in the next edition and also on the Nos. 25 and 26 affairs. — A.N.

BOWLING NEWS FROM JOLIET

Bowling balls started to roll on October 4, 1948 and the S.W.U. number 20 bowling league started its bowling season. It sure was nice to see all the bowlers again. Everyone coming in the alleys had a smile and who wouldn't, for now we are bowling on the beautiful new Rivals bowling alleys.

The Team Line Up is:

Team No. 1 ERJAVEC SUPREMES

Bernice Kostelc, Frances Vranicar, Lorraine Benedick, Francis McCarthy, Capt. Tillie Sorg.

Team No. 2 GROHAR TAVERN

Gene Glavan, Edna Grohar, Frances Gaspich, Jean Gombac, Capt. Marge Jamnik.

Team No. 3 NEMANICH FLORIST

Loretta MacDonald, Frances Vonsh, Marge Kovalcin, Marie Nemanich, Capt. Helen Karcz.

Team No. 4 STUPPY FLOWER SHOP

Mary Rudman, Isabelle Musich, Betty Vershay, Mardel Keenan, Capt. Ann Mahkovec.

Team No. 5 NORHTWEST RECREATION CLUB

Evelyn Gregory, Rita Schwab, Angela Bell, Jo Buchar, Capt. Lil Berge.

Team No. 6 UNION NATIONAL BANK & TRUST CO.

Frances Zelesnik, Agnes Lovati, Lil Bak, Jean Murtaugh, Capt. Jo Sumic.

Team No. 7 RENDEL RADIATOR & BODY CO.

Lil Stepaniak, Rita Lightner, Ann Kovalcin, Betty Surinak, Capt. Jo Mlakar.

Team No. 8 GORSICH FOOD MART

Doris Fabian, Betty Floryancic, Therese Metesh, Ann Wieremann, Capt. Mitzi Morris.

SPLITS

Ann Wiereman Pick Up The 2-7

Rita Lightner Pick Up The 3-10

Betty Surinak Pick Up The 5-10

This is all the news I have for now,
I remain your Ten Pin Reporter,
Jo Mlakar

No. 20, Joliet, Ill.—To our president-editor the cadets extend wishes for a Happy Birthday on November 5th. May "it fulfill her dearest wish in overflowing measure and leave a host of memories her heart will always treasure." (Thank you, cadets and Olga. A. N.)

Approximately a one month's stay in St. Joseph's hospital proved beneficial to cadet Marge Petrich and now we will see her once again among us at our drills and meetings. May her return to health be permanent so that we may continue to enjoy her laughter and humor.

Daily horseback riding was the chief occupation of vacationers cadet Jean Govednik and her pals Mollie Gregorich, Fran Ancel and Cele Brule. Their two-week vacation spot was located in Green Mountain Falls, Colorado on the Brockhurst Dude Ranch, from which they returned with many unforgettable

and enjoyable days at the close of September.

New Uniforms have been ordered. And now the truly great task of raising a sufficient amount of money to cover their cost remains. Our October dance of the 16th was one source, while the tickets on the Admiral radio and phonograph table model combination was another.

The task of delivering a dollar's worth of tickets to every member of our branch was completed by a score of cadets. But the great bulk of the envelopes and to those members residing on the outskirts and far distanced points of the city were delivered by Jonita Erjavec, Bernice and Junior Nemanich with Ed Ancel and Mildred Erjavec as the chauffeurs. Manager Bob Kastelc was also a most willing delivery man.

With the many hours spent in packing and delivering the envelopes it is hoped the cash returns will likewise be many.

Heartfelt expressions of sympathy are extended to cadet Eileen Ferkol and her folks upon the death of Eileen's grandmother Mrs. Anna Buchar. May God grant her eternal happiness in heaven!

In a short time another year will close. Today consider closing your assessment payable account with the Union and at the next drill or meeting bring your due money along in order that your 1948 dues will be squared off completely.

I remain as ever your cadet reporter.
Olga Ancel

THANKSGIVING

Lord God of hosts, we render thanks
For all Thy mercies sure;
Thy tender love environs us,
And will through life endure.

Teach us to know Thy perfect will
And truly humble be;
May we in gladness praise Thy name
Through all eternity.

Lord God of hosts, we offer thanks
And call upon Thy name;
A psalm of praise to Thee we sing,
Thy wondrous Love proclaim.

Thou art our refuge and our strength,
There is no other power;
When sudden danger threatens us,
We find in Thee a tower.

Lord God of hosts, we proffer praise;
Direct us on our way;
With grateful hearts we worship Thee
On this Thanksgiving Day.

No. 23, Ely, Minn.—Our August meeting was held at the home of Mrs. Emily Malner. The main discussion was the outing expense and the preparation of our SWU banquet. Birthdays celebrated were those of: Emily Malner, Ann Rowe and Mary Zgonc. Many happy returns! Hostesses were: Josephine Jamnik, chairman, Barbara

Brennan and Frances Colarich.

The 20th anniversary celebration of branch No. 23 was a great success. Much of the credit must go to those who worked untiringly to make it such. Thanks to our president Mrs. Kriznar, who saw to it that everything was handled smoothly. To our secretary Barbara Rosandich, who baked the lovely birthday cake and also the potica; to Stephanie Vranesich, who also baked poticas and with Barbara made the lovely corsages; to Mary Zgonc, who helped and Stephanie for the table settings and decorations; to Emily Malner, the ticket chairman.

The celebration took place on Sunday September 5. The first on the agenda was to attend Holy Mass at the St. Anthony Church. We were happy to see our supreme auditor Mrs. A. Lenich of Eveleth and supreme vice-president Mrs. Theodore from Hibbing. They were accompanied by many members from their home town.

The banquet was held at the Community Center at 6:30 P.M. Dinner was served by Edna Erchul and staff and it was truly delicious. The program included:

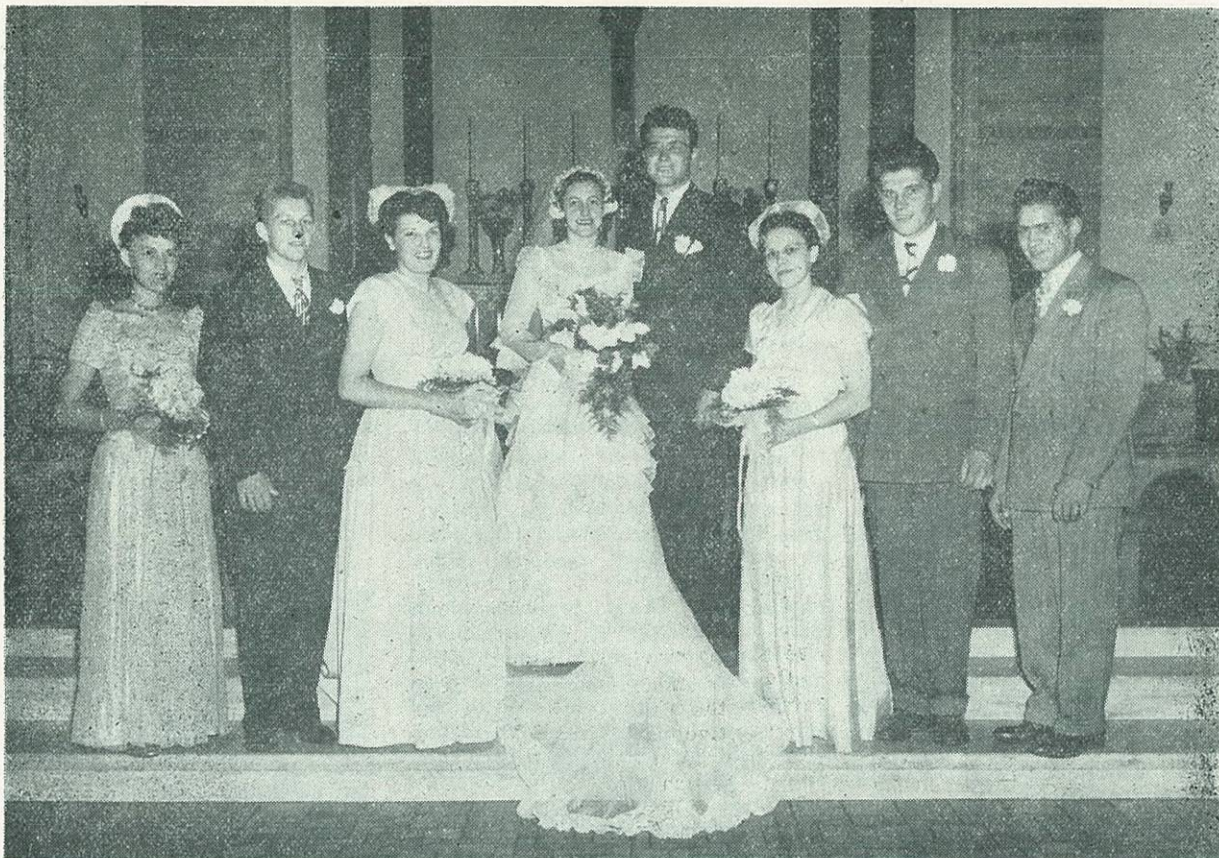
Grace offered by Rev. Mihelcic. The address of welcome was given by president Mrs. Kriznar, who called the roll of the charter members, presented the attending supreme officers and introduced the toastmistress. The presentation of officers was made by Mary Skufca. Community singing was led by director Mary Hutar and Katherine Merhar accompanied at the piano.

Talks were given by our pastor Rev. Mihelcic and assistant pastor Rev. Vovk. Several selections were rendered by the men's choir composed of Edward Shepel, Frank Melovasich, Jr.; Mary Hutar directing and Katherine Merhar, accomp. Speeches were made by supreme officers Mary Lenich and Mary Theodore and our president Angela Kriznar. The door prize was a birthday cake which went to Mrs. Ann Saari and the closing prayer was led by Rev. Mihelcic. It was an enjoyable event and everyone expressed the wish that we all participate in many more happy anniversary celebrations of our branch.

At the Dawn club meeting on September 20, plans were formulated for a money making project about which I shall give details in my next report. Birthday celebrants were: Barbara Rosandich, Barbara Brennan and Mary Stubler. Happy birthdays, girls and I hope you liked your gifts! Mary Skradski was the recipient of the door prize. Lunch was served by Emily Malner, chairman, Angela Godec and Rose Ferderber.

Respectfully yours,
Angela Godec, Reporter

Trouble is a sieve through which we sift our acquaintances; those who are too big to pass through are friends.

BATINICH-OSWALD NUPTIAL VOWS EXCHANGED IN HIBBING, MINNESOTA

On the picture are left to right: Harriet Kordish, cousin of the bride, Robert Oswald, best man, Mary Batinich, (groom's sister) maid of honor, bride and groom, Molly Pulford, Martin Ribich and George Klobuchar.

In a double ring ceremony at the Blessed Sacrament Church on July 31, Miss Dorothy Jean Oswald, daughter of Mr. and Mrs. Charles Oswald, became the bride of Michael J. Batinich, son of Mr. and Mrs. Peter Batinich. Rev. Father F. Beres officiated.

The bride entered the church on the arm of her father wearing a gown of white nylon, an illusion veil of three-quarter length bordered with lace, and a crown of orange blossoms. She carried a bouquet of red roses and white lilies.

Attending Miss Oswald was Miss Mary Batinich, sister of the groom, as maid of honor, Miss Molly Pulford and Miss Harriet Kordish. They were gowned in pastel colors of pink, yellow and blue, carried colonial bouquets of lilies and baby breath.

Robert Oswald, brother of the bride served as best man. Ushers were Martin Rubich, George Klobuchar, Albert Minerich, Tony Strazishar, and Martin Purkat.

For her daughter's wedding Mrs. Oswald chose an aqua street leigh dress with brown accessories. The groom's mother wore a green street length dress with cinnamon accessories. Both wore corsages of yellow roses and sweetpeas.

Mrs. Oswald is president of branch No. 52, Hibbing, Minn.

Congratulations! May your future life be a happy one!

No. 24, La Salle, Ill.—We're back again after a long vacation. It seemed like a short time for me, of course, and I must say that the plane trip was something wonderful to experience. I always wanted to go on an airliner and now that I had the privilege I feel perfectly happy.

We had a few weddings among our bowlers recently. Theresa Furlan, daughter of Mr. and Mrs. Joseph Furlan married the son of Mr. and Mrs. Walter Kinczewski. The wedding took place at St. Roch's Church. Rev. Fr. Plaznek, cousin of the bride, officiated at a double ring ceremony before the altar decorated with white pompoms. Melven Jordan, church organist, played the traditional wedding march. Miss Albina Bregoch sang Ave Maria and Miss Rose Vrbans joined her in a number of duet renditions. After Mass, dinner was served at South Bluff Country Club and a reception was held later at the Dom for about 300 guests.

The bride is a graduate of St. Roch's Catholic school and also from L. P. High school. She was employed at the West Clock office. The groom is a patrolman in La Salle. We wish you the best of luck and may God bless you and grant you a happy future life!

To our members who are on the sick list, we wish a speedy recovery!

The club at St. Roch's will hold a

fall frolic on November 21. A beautiful chest, worth some few hundred dollars will be given away and our Pastor asked that all those who wish to assist in disposing of tickets, call at the parish house. Let's all try our best to meet with success!

Ann Peiko

No. 40, Lorain, Ohio—Special notice to the girls that at one time belonged to the DRILL TEAM! Please return the uniform if your name is not on it, to Mrs. John Kozjan, 1748 E. 34th Street, so it may be returned to the original owner.

Angela Kozjan, Secretary

No. 54, Warren, Ohio—Our recent meetings have been poorly attended. We have a few loyal members but I wish that all of the members would come to the November meeting, so that we can discuss the plans for our Christmas party. Please come on November 14, at 7:30 P.M. to the V.F.W. club room on Niles Rd.

On the sick list we have Mrs. Helen Valican and our former president Ann Petrich now living in Fontana, California and Jerry Banozich, husband of Frances Banozich, Phoenix, Arizona. We wish you all a speedy recovery.

Congratulations to the newlyweds Theresa Gliha and Frances Stavana. May you have a very happy future!

See you all at the November meeting!
Mayme Sporich Sec'y.

No. 57, Niles, Ohio—We had a very poor attendance at our last meeting. We hope that you will all come to our December meeting because we'll have our Christmas party and old Santa Claus will be present, so don't disappoint him. We would like to start a sewing circle and have regular meetings where we would all benefit by learning something new and at the same time we would have a good time together. Our meetings are held on the first Tuesday of the month and we will be expecting to see you all at the next meeting!

Johanna Prinz, Reporter

No. 95, So. Chicago, Ill.—We will hold our annual meeting on December 1 and close the books for the year. Please try to attend this meeting and pay up your dues if you happen to be in arrears. This is very important, for I would like to end the year with all bills paid up, so that I'll be able to turn the books over to the new secretary and treasurer in black not in red. It'll be wonderful to have a good turn-out at this meeting. Refreshments will be served as usually. Rain or snow, your officers and the very few faithful ones will be there to welcome you.

Wishing you all a very Merry Christmas and a healthful, happy and prosperous New Year 1949!

Ann Melcic, Secretary

INITIUM

Autumn came with all its glory,
And the earth was bright and gay,
While the leaves were treasure chests
of color

Birds sang at the close of day,
But amidst this wondrous glory
We heard loud, and clear the call
Of the old familiar, friendly school
bell;

As again it summoned all
To the books, and to the studies,
To the times in friendship spent,
To the many joys, and to the sorrows,
And the days we are content.

Alma Mater in thy portals,
We are safe and we are free,
For thou guidest each one ever forward,
To our goal — eternity.
Underneath thy worthy banner
We shall march with confidence
Whate'er future days may bring us we
shall

Rely on God's Providence.

—By Marie Bombach, Detroit, Mich.

ON THE COVER PAGE

This month we have dedicated the cover page to one of our loyal reporters, Mrs. Johanna Prinz from branch No. 57, Niles, Ohio. For the past three years she has submitted a monthly report on all branch activities and we are grateful to her for displaying such enthusiastic loyalty. We hope that her good work will be an example to many other reporters and that in the year 1949 this list will be greatly increased. Congratulations to Mrs. Prinz and her 100% SWU family!

LET'S BECOME ACTIVE

Joliet, Illinois—The lazy summer days are over and so are the picnic frolics, vacations and excursions. The work of the branches and the interests of the membership will turn indoors. The activities which must be promoted to hold the interest of the respective membership and with which to build a stronger faith and love of the S.W.U. will all be indoors.

Of primary importance is making your meetings interesting. Cut and dried business like meetings are hardly inducive to the general membership - while important in executive details yet not sufficient in appeal. Programs of a sound nature should take place at each regular meeting. Many branches owe their success to such enterprises. These branches built their membership with plain cake and tea, bingo, card party, sewing circle and various other party like features. In these ways they were able to hold the needed interest of their respective members and thus they become in true reality ideal S.W.U. branches which give a wholesome return to it's membership by maintaining the highest aim of the S.W.U. in bringing to each other that sisterly devotion and enthusiasm.

Many branches have most successfully followed the cultural lines of endeavor. Singing groups were organized by some of the branches and a great bit of self satisfaction was realized in accomplishment that keeps alive the beautiful songs and ballads of our ancestral heritage. The supreme committee has on several occasions urged the promotion of these choral groups and is ready to do all that is necessary in bringing about this realization to all branches. Printed in each copy of the Zarja is one beautiful Slovenian melody which is being used by these choral groups.

Many branches have most successfully followed the athletic lines of endeavor. Cadet drill and drum bugle corps have been promoted and organized extensively so that the S.W.U. stands first among all institutions pro rata in this field. There are many more branches capable of following this program for the benefit of its youthful membership. In the athletic and sports field there is a great opening and much needed interest to be aroused in basketball. Almost all young ladies in the late grammar school and High school are interested in basketball. It is one of the cleanest and most healthful of all the American sports.

Bowling needs no introduction nor does it need any inducement, it is the most general of all sports in that

everyone can bowl, irrespective of age or condition. It is most appealing of all sports especially to us ladies since it slenderizes and creates a poise which we all try to attain.

Bowling has become the major sport of the S.W.U. It has been adopted by more branches than any other activity. It is of such great proportions that during the last season two large and most successful tournaments have been perpetrated. It is the aim of the S.W.U. Athletic program to have all the branches adopt this sport; because in every branch there are a number of bowlerettes sufficient to carry on a local bowling league or program. And as it is a sport wherein all can compete and as it is healthful we recommend it to all branches.

My appeal "Let's Become Active" means that every S.W.U. Branch should adopt one or several of the above mentioned activities - for no other reason than to bring to the respective membership the social and athletic advantages offered by the S.W.U. A complete survey of each branches' members should be taken and ways and means must be created to carry on whichever activities are called for. My appeal and suggestion is that each branch elect an **activities committee** - which would create and be in charge of the social and athletic programs of the respective branch. If we want to have and maintain a real live growing S.W.U. we must continuously be active. The more active a branch becomes, the more successful it will be in all respects. In the membership most completely according to the dictates of the most sacred principles of the S.W.U.

And a branch is just as active as are the members in its committee. We are proud to relate that the committees of every S.W.U. branch are active in certain respects and can become active in all details once the matter of the urgent need of promoting activities is brought to their attention. There are no dead heads among us - even though some of us fail to group the importance of seemingly little things such as social and athletic activities - yet we will be willing to follow thru faithfully as we have done in other things instrumental in building our S.W.U.

I especially appeal to the officers of various S.W.U. branches and to your interested members to put your branch on the active list. Try to make your meetings as interesting as possible with appealing social like features. Try to promote dramatic, social and choral groups! Try to get your young ladies interested in cadet, drill and drum and bugle corps! Try to promote basketball among your girls! Try hard to organize some

bowling program either league or bowling get together so that your branch will be represented in one or the other bowling tournaments. And most of all: try all things and everything that will put your branch so proudly in the active list!

Let the slogan "Let's Become Active" be the theme of your next meeting and the most important discussion of your general meeting.

JOSEPHINE SUMIC

Sports & Activities Director,
81 No. Chicago St.
Joliet, Ill.

NO. 94, CANTON, OHIO

All members and friends are cordially invited to our tenth anniversary celebration and dance which will be held on Saturday, December 4, 1948. We are ready for a grand time, so don't miss it! We will also be honored with a distinguished visit. So come one and all!

—COMMITTEE.

WOMEN'S WORLD

Almost half the women working outside the home in the U.S. in 1914 earned less than \$6 per week.

Mrs. Elizabeth Meriwether Gilmer, known to millions of readers as Dorothy Dix, "Adviser to the Lovelorn," is 78 years old. She received upward of 50,000 letters last year.

Collecting coins is the hobby of Mrs. Elizabeth Miller, of Baltimore. Two of the rarest are gold dollars, dated 1853 and 1856. Her penny collection includes coins from 1775, when pennies were first minted in the U.S., to the present year. The rarest of these is the flying eagle penny of 1856.

Anne Boleyn, second wife of Henry VIII, had six fingers on one hand.

Mrs. Christina Hartman has heard her share of the world's problems, and without moving from New York City. She is the first staff member of the Seamen's Church Institute to work in the game room and she sees an average of 200 merchant seamen a day. She teaches pool, billiards, acts as referee.

Virgin wool or new wool means wool, which has never been used, reclaimed, reworked, reprocessed or reused from any spun, woven, knitted, felted or manufactured or used product.

Cleopatra is said to have used clay from the Nile to improve her complexion.

Being a mother is a full time job. No other job gives so much satisfaction, is so interesting, exacting and difficult. No other job pays bigger dividends.

FASHION NEWS

By Gladys Buck

Expressing personality through clothing is more important than looking like a badly-copied page from a fashion magazine. Stick to your type for the "comfortable" feeling which gives confidence and poise.

There are, basically, three types, the tailored, feminine, and sophisticated or dramatic. And any one of the three can be striking!

Tailored types needn't run entirely to man-tailored suits, but they will look far better in simple clothes than in laces and frills.

Feminine types have a tendency to overdo the dressiness permitted them. Women in this category should keep the glamour for evening, wearing whatever is fashionable at the time. For daytime, they should choose graceful lines in soft fabrics. Frills may be used in small touches - a dainty hanky, lace cuffs, a puffy dickey. Pastels make smart details for this type.

The sophisticated type is rather rare - to her goes the honor of wearing the high-style merchandise - to her, also, the bills which go with being the dramatic type.

Activities are important in determining essential clothes, especially if a budget is involved.

Hues that are brighter and clearer than the hair tone will often dull or subdue the color of the hair. Cool colors will enhance and bring out the coppery tone. However, bright, true blue is a color to avoid, since it is a complement of orange and may give the hair an unpleasant hard orange tone. But a light greenish blue, slightly grayed in tone, will be attractive.

DO YOU KNOW

That a clock is one piece of office furniture that doesn't need to be insured against theft — everybody watches it.

The hurdles of life are set out for a purpose. They are part of the grand scheme of things. Take them as they come, with a prayer for the nerve-power, heart-power and leg-power to negotiate each of them as you come to it.

To be able to listen to others in a sympathetic and understanding manner is perhaps the most effective mechanism in the world for getting along with people and tying up their friendship for good.

KITCHEN HINTS

—Selected by Sophie Golob

Get a fire shovel for a dime and flatten the sides out to take hot pans from the oven.

If your family insists on having the skin removed from tomatoes before they are served, prick holes in the bottom of the tomato, then hold over fire, the skin will then come off easily.

Grease the under side of the lip of your cream pitcher with butter and the cream will not run down the outside of the pitcher.

GINGER NUT COOKIES

School time is lunch box time for many mothers! It is hard to find a variety to tempt young appetites sometimes, but cookies are always a welcome "find" in a lunch box so we are giving you this cooky recipe which many children have passed judgment on as being very good.

3 cups flour
1 teaspoon cinnamon
½ teaspoon cloves
½ teaspoon ginger
½ teaspoon salt
½ cup sugar
½ teaspoon soda
½ cup dark molasses
1 egg
½ cup melted shortening
1 cup chopped raisins

Sift flour, spices, salt, sugar and soda together. Add molasses, beaten egg and shortening, then the raisins. Mix to soft dough. Roll in pieces the size of marbles. Roll each in sugar and bake in a moderate oven (350 F) 10 to 12 minutes.

NUT POTICA

1 cup milk
2 tablespoons shortening
2 tablespoons sugar
1 tablespoon salt
1 cake yeast
¼ cup lukewarm water
1 egg, beaten
3½ cups flour

Bring milk just to boiling point, add shortening, sugar and salt and cool to lukewarm. Add yeast dissolved in lukewarm water, then add egg. Stir in flour gradually to form a soft dough. Beat vigorously, cover and let rise in a warm place (82 degrees) until double in bulk. Toss on lightly floured tablecloth and table and stretch very thin.

The nut filling requires two pounds walnuts (in shells), one cup honey, one cup sugar, one cup milk, two eggs, separated and ¼ cup butter, melted.

Shell nuts and grind them very fine. Combine milk, sugar and honey in a saucepan and heat until sugar is just dissolved. Remove from heat and add nuts. Mix well. Add melted butter and beaten egg yolks. Add stiffly beaten egg whites and spread over dough. Roll like jelly roll, cut in half and place in two loaf pans. Let rise for ½ hour and bake at 350 degrees 45 to 60 minutes.

Juniors' Page

Dear Juniors:

A story of a November Book Week Party. One rainy night in late October John and Mary Smith coaxed the family to help them make invitations for their party. They wanted it to be a Book Party, so invitations were to be in forms of favors. Every one in the family was lending a hand. It was surprising how fast 12 little booklets were made. The covers were of various colors, a sticker bearing words "Book Record." Inside were leaves for holding names of books read and other leaves for listing books loaned. On the fly leaf was written the invitation.

Please dress up in a costume gay
To represent a book,
Like Uncle Remus, Emmy Lou,
Or Bo Peep with her crook
Then when you are quite ready please
Don't loiter on your way,
But come and join our frolic, too,
On Book week Saturday.
Three o'clock

John and Mary

Everyone rushed to Miss Brown the librarian to brush up on title.

On Saturday John and Mary stood at their door to receive their guests. They were dressed as Japanese children. "The Japanese Twins," you would know at once. Larry Walton was blacked up and wore gay clothes. Everyone guessed he was "Little Black Sambo." His sister "A Sunbonnet Baby." Polly Harrington had five peppers pinned on her dress, so we knew she was "Five Little Peppers." Peter, the brother did not have anything unusual on him. It took a long time to guess, Clean Peter. Bob Ferguson, was "Doctor Doolittle." He made a fine looking doctor. Betty Ferguson was "An Old Fashioned Girl." Dorothy Stanley had artificial lilacs in her hair for "Under the Lilacs." Her sister Daisy carried a glass slipper, she was "Cinderella." John Wescort was "Toby Tylers." He carried a cloth monkey on his shoulder. William Wescort came as an old man with a make believe gun "Rip Van Winkle."

Mary told them games were also named after books. First was "Treasure Island."

As the boys and girls looked about, there were colored cord strung over the house. They looked like cobwebs because they they were strung every which way. There were six colors — red, green, white, orange, blue and purple! Mary said, John I will give each of you a clothespin. One end of a colored cord is tied to each. Follow your string wherever it leads. At the end of string you will come to a treasure. Wind the clothespin, be careful not to break in anyone else's string, he may not find his "Treasure Island."

This was a hilarious game, it was not easy. After much good-natured fun, each person came to his treasure. Most of them found all-day suckers. Daisy Stanley had the most trouble. She had to go up in the attic. Her prize was a small chest filled with bright colored candies to represent jewels.

Next game was "Kidnapped." The children lined up in 2 rows, one behind the other. In front of the lines was an orange crate in which were two rag dolls. Each doll was tied in the crate with 6 knots. The object of the game was to see which side could rescue his doll first. The leader from each side ran to the box untied one knot and then rushed back to rear of line. On the way he touched off the second player, who ran forward and untied the second knot, and so on until they were all untied. The winning team were given Pirate book marks.

Now let's play "Nelly's Silver Mine," cried John. "Just line up at that end of the room," said Mary. While they did so

"CALLING ALL GIRLS IN OUR JUNIOR DEPARTMENT:"

At our last annual meeting it was decided to have a junior membership drive. It is to last only for three months. An opportunity is given to all our junior members to secure some of our very beautiful offers as prizes for their activities during this campaign.

I am sure that every one of our junior members has friends of various nationalities who do not belong to our Union, and these girls if approached would likely become members. Many of them are your friends with whom you walk to school, others with whom you play, entertain, study together, have alike interests and take part in various activities in your community. Prospects may be of a different nationality, just as long as they are Catholics. So do not hesitate dear juniors, but start at once to solicit new members for this present junior membership drive. You will be entitled to the following grand prizes:

For 50 new members, A BICYCLE.

For 25 new members, ICE SKATES OR ROLLER SKATES ON SHOES.

For 10 new members, PEN AND PENCIL SET.

For five new members, A CAMERA.

For three new members, A MEDAL BRACELET.

Since the time is so short for our membership campaign, I urge all junior members to start to work at once and bring your friends to your junior circle. I do hope that many of you will be entitled to one of the above grand prizes. Your efforts will be well rewarded.

With best wishes and luck to our members of our junior department,

JOSEPHINE ERJAVEC, SUPREME SECRETARY

John brought a candy pail filled with saw dust. He explained that silver nuggets were buried in the pale and any girl or boy who could find his way blind-folded to the mine, while others counted 25, might dig for treasure. "First we shall turn you about," explained John.

The silver nuggets were Candy, marbles, pennies, nuts, whistles and make believe jewelry. It was surprising how many of the children kept their bearing and found their way to the mine in spite of being spun about before they were permitted to try they're luck.

"Refreshments are ready," called Mrs. Smith. Everyone hurried to the table. The dainty menu cards were made to look like book jackets and a center piece that attracted everyone's attention. It was a clever representation of a Pilgrims settlement. This not only was to suggest "Stories of thee Pilgrims," but it also associated Book Week with another November holiday which was not too far away, Thanksgiving.

MENU

- 1 "Water Wonders Every Child Should Know."
- 2 "The Little Red Hen."
- 3 "The Irish Twins."
- 4 "The Wheat Industry."
- 5 "Golden Members."
- 6 "Frozen North."
- 7 "Wee Ann."

Most of the titles were familiar enough but what could they mean? We'll tell you.

1. Choice of Lemonade or orangeade
2. Chicken
3. Two halves of baked potatoes
4. Bread
5. Butter squares
6. Ice Cream
7. Baby Ann Cookies

I do not wonder that after a party the children stopped to tell Miss Brown about it. She was very pleased and believed they learned more about books that day than in a month ordinarily. I do not doubt it either, do you?

In closing Junior, I wish each and every one of you a very happy and Blessed Thanksgiving. Also to all of the Supreme Officer. Our beloved Supreme President, Albina Novak, who celebrates her birthday, Nov. 5th. Happy Birthday, dear Albina.

Love to All,
Evelyn Krizay.

LIFE IN A VILLAGE

Three years ago we moved from the city of Sheboygan, Wis., to Kohler Village, Kohler, Wis. There are over 2000 people living in Kohler Village. Most of whom work in the Kohler plant which is four blocks long and three blocks wide. In this plant are made bathroom fixtures and electric generators.

The life in a village is much different from that in a city. People know each other better and are more friendly. We like to live in Kohler Village, very much.

My brother and I are attending a public school which is very modern. Our teachers are very nice and also good to us. The subject I like best in school is ART.

In the village we have a Girl Scout troop which has its own home called the WALDERHOUSE. It was built by the late Miss Marie Kohler. It is a beautiful and attractive building set in a beautiful garden with shady trees.

We have a summer school where we learn all kinds of handcraft and play games. In the park we rollerskate and in the winter we have two ice skating rinks. We also have free movies once a week.

Our village is the most beautiful one in America; people are saying. Every house is kept up nicely, surrounded with green lawns, flowers and pine trees everywhere. We have many visitors and they all love Kohler Village. I invite you to come and see for yourself.

I'm ten years old and in the 5th grade. I surely would like to hear from some of the junior members. Please write to me and I'll tell you more about the place where we live.

Mary Fischer (Branch No. 1)
515 Washington Square
Kohler, Wisconsin

No. 20 Joliet, Illinois. At the twentieth anniversary celebration of our Branch, which was held on June 27th at St. Joseph's Parish Park Hall, the following cadets received medals for being the most active: Jonita Erjavec, Jeanette Mütz, Berince Nemanich, Arlene Paris, Irene Planinsek and Shirley Sukley. To these girls we extend our congratulations for their fine work and sincerely hope they keep this up.

Among the many organizations participating in the annual Labor Day parade, were the No. 20 Junior Cadets. The parade, as usual, was a colorful spectacle.

Girls! drill practice for the junior cadets is held every Tuesday at 6:30 P.M. Your attendance is appreciated.

Vida Mikolic, Reporter and Secretary.

Happy Birthday!

God bless you, dear President-Editor, Albina Novak, on your birthday, November the fifth.

May you have many more happy birthdays and may all your days and years be filled with joy.

(Thank You! A.N.)

JUNIORS Branch 105
Detroit, Michigan

Visitor—Why are your potatoes so small?

Farmer—Well, you see, they haven't any eyes and they couldn't see to grow!

Teacher—What is your idea of a good clean sport?

Johnny—Swimming.

Harry—Why can't fish talk?

Helen—Because every time they open their mouths, it fills with water.

FINANČNO POROČILO S.Ž.Z. ZA MESEC AUGUST, 1948 Monthly Report of the S.W.U. for the Month of August, 1948

Štev.	Dohodki: Podružnica	Mesečnina				Skupaj	Štev. Članice	
		Redni	Mladinski	Družabne In "Zarja" Članice	Razno		Redni	Mladinski
1.	SHEBOYGAN, WIS.	65.40	2.70	.10	—	68.20	174	32
2.	CHICAGO, ILL.	126.80	6.80	.10	—	133.70	332	72
3.	PUEBLO, COLO.	91.85	7.10	—	.10	99.05	231	71
4.	OREGON CITY, ORE.	9.35	.20	—	—	9.55	26	2
5.	INDIANAPOLIS, IND.	46.10	2.20	—	.35	48.65	131	22
6.	BARBERTON, OHIO	66.75	2.00	.30	—	69.05	184	20
7.	FOREST CITY, PA.	53.70	3.30	.10	—	57.10	144	36
8.	STEELTON, PA.	33.40	—	—	—	33.40	89	—
9.	DETROIT, MICH.	20.75	.40	—	—	21.15	55	4
10.	COLLINWOOD, OHIO	202.10	5.70	—	—	207.80	550	63
12.	MILWAUKEE, WIS.	122.25	7.50	—	.25	130.00	357	71
13.	SAN FRANCISCO, CAL.	55.30	.20	—	—	55.50	137	2
14.	NOTTINGHAM, OHIO	138.45	6.40	.60	.20	145.65	370	64
15.	NEWBURGH, OHIO	129.95	9.30	—	—	139.25	332	93
16.	SOUTH CHICAGO, ILL.	105.15	1.60	.10	—	106.85	192	16
17.	WEST ALLIS, WIS.	65.05	1.60	—	—	66.65	173	18
18.	CLEVELAND, OHIO	38.50	1.00	—	—	39.50	105	10
19.	EVELETH, MINN.	63.30	8.30	—	—	71.60	166	83
20.	JOLIET, ILL.	234.55	25.70	.30	—	260.55	645	262
21.	CLEVELAND, OHIO	41.45	2.30	—	—	43.75	116	23
22.	BRADLEY, ILL.	53.40	—	—	.25	53.65	31	—*
23.	ELY, MINN.	80.90	1.50	—	—	82.40	218	16
24.	LASALLE, ILL.	69.00	3.20	.10	—	72.30	191	34
25.	CLEVELAND, OHIO	372.05	11.10	.10	—	383.25	951	116
26.	PITTSBURGH, PA.	54.50	1.90	—	—	56.40	151	19
27.	NORTH BRADDOCK, PA.	27.45	1.30	—	—	28.75	71	13
28.	CALUMET, MICH.	36.90	.90	.40	—	38.20	101	9
29.	BROWDALE, PA.	16.05	1.50	—	—	17.55	43	15
30.	AURORA, ILL.	11.80	.20	—	—	12.00	33	2
31.	GILBERT, MINN.	49.15	3.60	.40	—	53.15	124	37
32.	EUCLID, OHIO	60.45	2.30	—	.10	62.85	153	23
33.	NEW DULUTH, MINN.	29.15	.50	—	—	29.65	79	5
34.	SOUDAN, MINN.	8.75	—	.10	—	8.85	26	—
35.	AURORA, MINN.	41.80	2.40	.10	—	44.30	93	24
36.	McKINLEY, MINN.	4.55	—	.10	—	4.65	14	—
37.	GREANEY, MINN.	15.05	1.00	.10	—	16.15	43	10
38.	CHISHOLM, MINN.	67.90	.20	.40	.25	68.75	189	2
39.	BIWABIK, MINN.	9.80	—	.10	—	9.90	29	—
40.	LORAIN, OHIO	44.60	.90	.50	—	46.00	117	9
41.	COLLINWOOD, OHIO	94.00	.90	—	.25	95.15	260	9
42.	MAPLE HEIGHTS, OHIO	15.00	—	—	—	15.00	40	—
43.	MILWAUKEE, WIS.	38.55	2.40	—	—	40.95	103	24
45.	PORTLAND, ORE.	24.65	.10	.10	—	24.85	64	1
46.	ST. LOUIS MO.	11.00	.20	—	—	11.20	30	2
47.	GARFIELD, HEIGHTS, O.	52.05	2.30	—	—	54.35	141	23
48.	BUHL, MINN.	8.30	.10	—	—	8.40	23	2
49.	NOBLE, OHIO	30.85	.80	.20	—	31.85	79	9
50.	CLEVELAND, OHIO	37.50	1.30	—	—	38.80	95	13
51.	KENMORE, OHIO	13.00	.40	—	—	13.40	30	4
52.	KITZVILLE, MINN.	13.75	.20	—	—	13.95	35	2
53.	BROOKLYN, OHIO	16.30	.40	—	—	16.70	43	5
54.	WARREN, OHIO	27.85	1.60	—	—	29.45	76	17
55.	GIRARD, OHIO	26.70	.90	—	—	27.60	72	9
56.	HIBBING, MINN.	44.60	.50	—	.25	45.35	121	5
57.	NILES, OHIO	23.25	2.00	—	—	25.25	60	20
58.	BURGETTSTOWN, PA.	12.70	.50	—	—	13.20	32	5

Stev.	Dohodki: Podružnica	Mesečnina			Razno	Skupaj	Štev. Članic	
		Redni	Mladinski	Družabne In "Zarja" Članice			Redni	Mladinski
61.	BRADDOCK, PA.	16.90	1.20	—	—	18.10	43	12
62.	CONNEAUT, OHIO	9.80	—	—	—	9.90	28	—
63.	DENVER, COLO.	29.25	2.00	.10	—	31.55	76	21
64.	KANSAS CITY, KANS.	21.70	3.10	.30	—	24.80	62	31
65.	VIRGINIA, MINN.	27.90	1.90	—	—	29.80	76	20
66.	CANON CITY, COLO.	17.85	.80	—	—	18.65	46	9
67.	BESSEMER, PA.	33.95	.70	—	1.00	36.05	81	7
68.	FAIRPORT HARBOR, O.	14.50	—	.40	—	14.50	30	—
70.	WEST ALIQUIPPA, PA.	6.00	—	—	—	6.20	15	2
71.	STRABANE, PA.	49.40	.10	.20	—	49.50	117	1
72.	PULLMAN, ILL.	19.95	.80	—	—	20.75	52	9
73.	WARRENSVILLE, OHIO	18.90	—	—	—	18.90	54	—
74.	AMBRIDGE, PA.	29.10	.40	—	—	29.50	61	4
77.	N. S. PITTSBURGH, PA.	23.45	.80	—	—	24.25	67	9
78.	LEADVILLE, COLO.	—	—	—	—	—	46	20
79.	ENUMCLAW, WASH.	24.35	2.30	.80	—	27.45	51	23
80.	MOON RUN, PA.	12.95	—	—	—	12.95	32	—
81.	KEEWATIN, MINN.	13.65	.20	—	—	13.85	39	2
83.	CROSBY, MINN.	8.65	—	.20	—	8.85	24	—
84.	NEW YORK, N. Y.	30.30	—	.60	—	30.90	83	—
85.	DePUE ILL.	13.35	.30	.10	—	13.75	36	3
86.	NASHWAUK, MINN.	4.20	—	.90	—	5.10	11	—
88.	JOHNSTOWN, PA.	32.00	2.90	.60	—	35.50	80	29
89.	OGLESBY, ILL.	27.65	1.80	.20	—	29.65	78	18
90.	PRESTO, PA.	23.60	.30	.30	—	24.20	66	3
91.	VERONA, PA.	18.80	.60	—	—	19.40	43	6
92.	CRESTED BUTTE, COLO.	—	—	—	—	—	34	—
93.	BLOOKLYN, N. Y.	35.90	.40	.40	—	36.70	99	4
94.	CANTON, OHIO	—	—	—	—	—	23	4
95.	SOUTH CHICAGO, ILL.	142.30	10.00	—	—	152.30	170	47**
96.	UNIVERSAL, PA.	20.10	.30	.50	—	20.90	51	3
97.	CAIRNBROOK, PA.	15.25	.60	—	—	15.85	35	6
99.	ELMHURST, ILL.	10.50	—	—	—	10.50	25	—
102.	WILLARD, WIS.	4.20	—	—	—	4.20	12	—
104.	JOHNSTOWN, PA.	10.55	—	.20	—	10.75	37	—
105.	DETROIT, MICH.	4.55	.30	.30	—	5.15	13	3
106.	MEADOWLANDS, PA.	14.15	—	.50	—	14.65	29	—
	Skupaj	\$4,039.10	173.20	10.90	3.00	\$4,226.20	10,395	1744

Obresti od bančnih vlog 140.42

Skupni dohodki \$4,366.62

* Asesment za avgust, september, oktober in november

** Asesment za Julij in avgust

ŠTROSKI:

Za umrlo Mary Miller, podr. št. 2, Chicago, Ill.	100.00
Za umrlo Teresa Pavlic, podr. št. 6, Barberton, Ohio	100.00
Za umrlo Mary Zalar, podr. št. 10, Cleveland, Ohio	100.00
Za umrlo Anna Geiser, podr. št. 12, Milwaukee, Wis.	100.00
Za umrlo Mary Batinich, podr. št. 13, San Francisco, Cal.	100.00
Za umrlo Ann Grayhack, podr. št. 20, Joliet, Ill. — Družabna članica	25.00
Za umrlo Helen Zunter, podr. št. 43, Milwaukee, Wis.	100.00
Za umrlo Anna Leskovec, podr. št. 55, Girard, Ohio	100.00
Za umrlo Karolina Senica, podr. št. 89, Oglesby, Ill.	100.00
Za umrlo Mary Yorkovich, podr. št. 64, Kansas City, Kans. povrnjen asesment plačan v pogrebni sklad	28.25
Bohemian Benedictine Press: Za tiskanje in razpošiljanje Zarje \$769.00;	
Poština in delo na imeniku \$68.46 — Skupaj	837.46
Mesečne plače po odštetju davka; Preds.-ured. za avg. in sept., \$613.10; tajnica \$184.40; predsednica finančnega odbora \$21.00; pomoč v gl. uradu \$66.90 — Skupaj	885.40
Zvezine broške za kampanjske nagrade	245.00
Razni uradni stroški	199.29
Skupni stroški	\$3,020.40

Ostalo v blagajni 1. avgusta 1948 — Balance August 1, 1948 \$226,667.71
Dohodki v avgustu — August income 4,366.62

Skupaj — Total \$231,034.33
Stroški v avgustu — August disbursements 3,020.40

Preostanek 31. avgusta 1948 — Balance August 31, 1948 \$228,013.93

JOSEPHINE ERJAVEC, glavna tajnica.

Selected by Sophie Golob:

THINGS TO REMEMBER

A rubber hot water bottle or syringe will last twice as long if a little glycerine is rubbed into it occasionally.

When filling a hot water bottle, press the sides before putting in stopper. This will allow steam to escape and do away with pressure on the seams.

If you wish to stitch very thin goods, put a piece of paper underneath and lay flat. Stitch through both paper and goods and tear away paper.

When stamps have stuck together, they can be separated by putting a piece of paper over them and running a hot iron over it.

When your clothes become shiny, rub spots with slice of raw potato, or rub lightly with very fine black emery paper.

Stick a pin through the corks of bottles containing poison. This will prevent mistakes when looking for medicine in the dark.

To remove finger marks around doorway, use a cloth dipped in kero-

sene and then use a cloth wrung out of hot water.

To remove marks caused by hot dishes on your table, make a thin paste of salad oil and salt. Spread on table where mark is. Leave for hour or two, then rub off.

To remove ink spots from varnished surface, use equal parts of vinegar and linseed oil, well mixed, and apply with a soft cloth.

Use kerosene oil on the cloth with which you wipe out your bath tub or use a little baking soda on a damp cloth.

Baragove Knjige

za leto 1949
so izšle!

Knjige so sledeče:

1. "BARAGOVA PRATIKA" za leto 1949.
2. Knjiga: "S POTOV ŽIVLJENJA SLOVENSKEGA NARODA"

Obe knjigi staneta skupaj: \$1.50

Vsebina obeh knjig je bila navedena v dnevnikih in tednikih. Zelo zanimivi knjigi sta obe. V kratkočasje, pouk in v razvedrilo vam boste. Tiskanih je le omejeno število. Hitite z naročilom, da ne boste prepozni. Naročino za knjige je poslati v Money Odru, ali bančnem čeku na:

BARAGOVA PRATIKA

1857 West 21st Place,

Chicago 8, Illinois

R. JERIN & SON

HOME OF CHOICE MEATS & GROCERIES

1952 W. 22nd Place Phone Virginia 6689
Chicago 8, Illinois

JOS. ZELE & SONS

FUNERAL DIRECTORS

Invalid Car Service

5502 ST. CLAIR AVE. 452 EAST 152nd ST.

ENdicott 0583 IVanhoe 3118
Cleveland, Ohio

JOHN ZELEZNIKAR & SON

COAL & OIL

2045 W. 23rd St. Phone Virginia 6891
Chicago 8, Illinois

Za simpatično postrežbo se obrnite na

Zakrajšek Funeral Home, Inc.

6016 St. Clair Avenue. Cleveland 3, Ohio
LICENZIRANI POGREBNI SLAVOD
Invalid Car Service. Postrežba naš in dan.
Avtomobile so vse prilike. Tel.: ENdicott 3118.

"If you don't advertise yourself you will be advertised by your loving enemies."

August H. Suptek
FUNERAL DIRECTOR
 478 E. 152nd St.
 Tel. IVanhoe 2016
 Cleveland 10, Ohio

NOVIELLI MEMORIALS

Nick Novielli, Prop.

Markers • Monuments
 • Mausoleums

You will enjoy seeing our beautiful granite memorial values and will always find a pleasant welcome here

412 S. Chicago St., Joliet Illinois DIAL 9376

DR. FRANK T. GRILL

PHYSICIAN and SURGEON

Office 1858 W. Cermak Rd., Phone Canal 4955
 Chicago 8, Illinois

Bolezen nesreča smrt

se tri težke skrbi, ki se jih ne more nihče ubraniti.
 Danes ali jutri, bolj ali manj bo vsak prizadet.
 Če hočeš dobro sebi in drugim, pristopi v

KRANJSKO-SLOVENSKO KATOLIŠKO JEDNOTO

*Najstarejša slovenska podporna
 organizacija v Ameriki*

Posluje že 54 leto

Članstvo: 41,500 Premožanje: nad \$7,100,000.00

Sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta;
 otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta
 pod svoje okrilje.

Za pojasnila o zavarovalnici vprašajte
 tajnike ali tajnice krajevnih društev
 KSKJ ali pa pišite na:

GLAVNI URAD

351-353 N. Chicago Street, Joliet, Ill.

DR. MARGARET GUSTAFSON

75 Scott St.
 Joliet, Illinois

EYES EXAMINED
 GLASSES FITTED
 LENS DUPLICATED

DR. GUSTAFSON,
 Slovenian Optometrist.

Govorim slovensko in dobili boste dobro postrežbo. Pridite na pogovor zaradi oči in dobili boste pojasnilo brez vsake obveznosti.

ZEFRAN FUNERAL HOME

Elizabeth Zefran, Registered Embalmer
 Louis Zefran — Funeral Director

1941 W. Cermak Rd. Phone Virginia 6688
 Chicago, Illinois

Ermenc Funeral Home

5325 W. Greenfield Ave. Phone MitcheH 1831
 Milwaukee, Wisconsin

A. Grdina & Sons

ZA POHIŠTVO IN ZA POGREBE

Za vesele in žalostne dneve

Nad 45 let že obratujemo naše podjetje v zadovoljnost naših ljudi. To je dokaz da je podjetje iz — naroda za narod.

V vsakem slučaju se obrnite do našega podjetja; prihranili si boste denar in dobili stoprocentno postrežbo.

Glavna prodajalna: 6019 St. Clair Avenue.
 Tel.: HEnderson 2088. Cleveland 3, Ohio.

Podružnica: 15301-07 Waterloo Rd.
 Tel.: KEmore 1235 Cleveland 10, Ohio.

Pogrebni zavod: 1063 E. 62nd Street.
 Tel. HEnderson 2088 Cleveland 3, Ohio.